

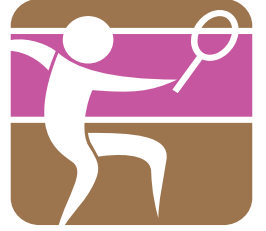
BULUŞMA

SAYI 26 | SONBAHAR'16

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

SEV OKULLARINDA **SPORDA** **YENİ DÖNEM**

KAYITLARDA BÜYÜK BAŞARI
MİLLİ İMPLANTIN YARATICISI:
TALAT BUĞUR
SEV TARİHİ İKİNCİ BÖLÜM

MAHALL
BOMONTİ *İZMİR*

YASAM | İŞ | ALIŞVERİŞ

MANZARANIN İÇİNDE OLMAK İSTEDİĞİN YER

TÜRKERLER

Halkapınar Mah. Şehitler Cad. 1538. Sokak No: 2
35170 Konak İZMİR

444 18 99

www.mahallbomontizmir.com

Sevdiklerinize bir çocuğun mutluluğunu hediye edin!

www.sev.org.tr adresimizde yenilenen Başış Formu ile, özel günlerde sevdikleriniz adına başış yapabilir; sizin adınıza göndereceğimiz kartlarla sevdiklerinizi, vereceğiniz destekle de ihtiyaç sahibi öğrencileri sevindirebilirsiniz.

Burs başışı yapmak için web sitemizdeki “Başışlar ve Burslar” bölümünde bulunan “Başış Formu”nu doldurabilirsiniz.

donation.sev.org.tr

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ // İZMİR AMERİKAN KOLEJİ // TARSUS AMERİKAN KOLEJİ // ÖZEL SEV LİSESİ
ÜSKÜDAR SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI // İZMİR SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI // TARSUS SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI
SEV AMERİKAN HASTANESİ // SEV YAYINCILIK A.Ş. //

Sporda dev adım, kayıtlarda rekor üstüne rekor

TAC öğrencisi olduğum çocukluk yıllarımdan beri aklımda bir soru var: SEV Okulları nasıl oluyor da yüzyılı aşkın bir süredir başta basketbol olmak üzere, sporun çeşitli branşlarında başarılarla imza atıyor?

Bunun nedeni, SEV'in her zaman 'en iyisini yapmak' anlayışından kaynaklanıyor olmalı.

SEV yönetimi, her zaman farklı gündemlerle hareket ediyor. Her seferinde başka bir konuda yeni bir adım atıyor. Örnek mi? İşte dünyanın en iyileri arasına giren yeni kampüsü-müz... İşte okullarımızın hepsinin kayıtlarında son dönemin en yüksek performanslarını elde etmeleri... İşte

tuğla fonunda yaşanan başarı...

Aynı başarıları bu kez spor alanında artırarak sürdürmeye hazırlanıyoruz.

Nihai hedefimiz, akademik başarıyla yetinmeyen, spor ve sanatla ilgilenen, değişik ilgi alanları olan, çok yönlü öğrenciler yetiştirmek...

İşin spor boyutuna gelince...

SEV Yönetim Kurulu Üyesi (Y) ve Spor Komitesi Başkanı Rasim Küçük-kurt, (TAC'84) sporun yararlarını kısaca anlatıyor:

"Spor, disipline olmayı öğretir. Takım sporu, organizasyonda paylaşma, birlikte mücadele etme, kendi takımındaki kadar diğer takım oyuncularına saygılı olmayı beraberinde getirir. Biz her çocuğa daha çok spor yaptırmaktan yanayız."

Peki yeni yapılanmanın yapı taşları neler olacak?

Başta, bütün spor faaliyetlerini düzenleyen bir Spor Komitesi yer alıyor. Bu komitede, yıldız basketbolcu ağabeyimiz Necati Güler (TAC'75), Eczacıbaşı'nın 15 yıl boyunca idareciliğini yapan Cemil Ergin (TAC'83) gibi isimler var. Öğrencilerimizin hayatlarında fiziksel aktiviteyi nasıl daha çok artırabiliriz, nasıl daha çok ve daha çeşitli spor yapma imkanı verebiliriz buna çalışıyoruz.

Bir diğer önemli başlık ise SEV Okulları'nın bu yıl gösterdikleri kayıt performansı. Dört lisemiz, ACI, ÜAL, TAC, SAC bu yıl öğrenci kayıtlarında son dönemlerin en yüksek performanslarını ortaya koydular.

TAC açıklanan kontenjanın hayli

üzerinde gelen ilgiyle, son 20 yılın en yüksek sayıda öğrenci kabulünü gerçekleştirdi.

ÜAL'ye ilk gün 700'ün üzerinde talep geldi. Hem ÜAL hem de ACI kontenjanlarını ilk kayıt döneminde doldurdu. SAC açılalı iki sene olmasına rağmen kontenjanını hızla tamamladı.

Altı gün gibi kısa bir sürede, toplam 616 yeni öğrenci kaydı yapıldı.

Lise mezunlarımız Türkiye ve yurtdışındaki üniversite tercihlerinin ilk sıralarına yerleştiler. Türkiye'deki en iyi üniversitelerin tamamına ve Amerika'daki Ivy League okullarının biri hariç hepsine öğrenci gönderdik.

5 Eylül'de açılan okullarımızdaki tüm öğretmen, yönetici, idari kadro ve 5000'e yakın öğrencimize bu yıl da başarılı bir eğitim ve öğretim yılı diliyorum.

Okullarımızdaki başarıları, yapılan faaliyetleri anlattığımız Kampüs sayfalarımıza geçtiğimiz sayıda başlamıştık. Bu sayfalar büyük ilgiyle karşılandı. Okullardan, öğrencilerden gelen haberleri yine Kampüs bölümümüzde bulacaksınız.

Sizden bir talebimiz var. Dergimize ilginizi sürdürün, mümkünse artırın. Bu sayfalar sizin katkılarınızla zenginleşiyor ve zenginleşmeye devam edecek. Bizimle haberlerinizi paylaşmaktan çekinmeyin.

Ve SEV'i izlemeye devam edin. Her seferinde başka bir alanda yepyeni bir adım atıldığını göreceksiniz ve yeni başarılarla tanış olacaksınız. Hepimiz bunun için çaba göstermeye devam edeceğiz.

Mehmet T. Nane (TAC'84)
SEV Yönetim Kurulu Başkanı

Dünyanın en iyi mimarları
Nef Luxury Living ile Bodrum'da.

 nef|bodrum

— LUXURY LIVING —

444 9 633

içindekiler

24

40

61

şimdi

SEV'de kayıt rekorları yılı	8
Mezunlar toplanıyor	11

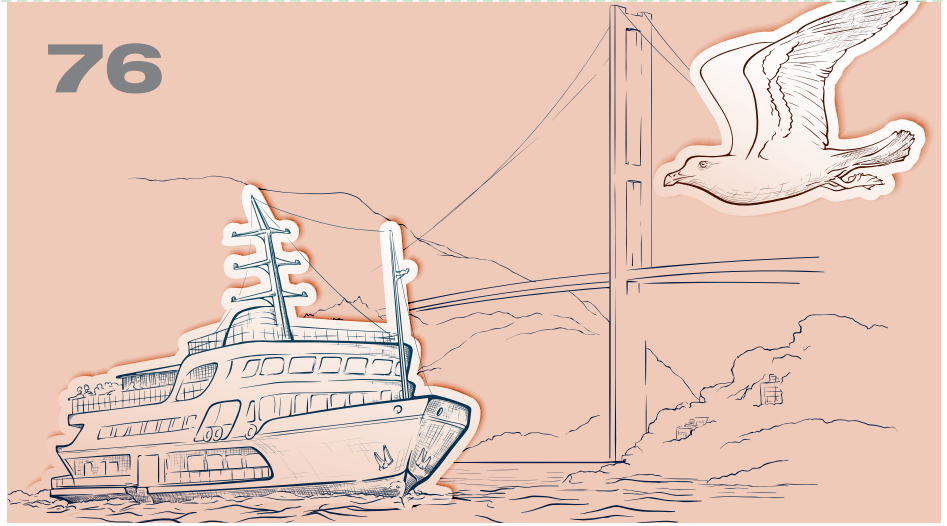
Kampüs:

Okullarda yeni yöneticiler	13
Yeni mezunlar aramıza hoş geldiniz	14
Mezunlar hangi üniversitelere gitti?	18
SAC'de iki yılın ardından	20

Söyleşi: Talat Buğur	24
Kim Nerede Ne Yapıyor	28
Söyleşi: Ceylin Türkkan	34
Mezun Dergilerinden	36

kapak

Sporcu Mezun Olmak	40
Rasim Küçükkurt	42
Prof. Dr. Sadi Kurdak	46
Dr. Yılmaz Argüden	49
Okullarımızda spor	50
İlk ve Ortaokullarımızda spor	54
Ali Çekiç	58
TAC Spor Tarihi	61

teneffüs

Hikaye: CanKuş.....	76
SEV'in Çınarları: Doğan Güvenç.....	80
Alan McCain	84
Yaratıcı Yazı Akademisi	86

forum

SEV Tarihi, Bölüm 2.....	89
Yaşar Yaşer	92
Tamer Şahinbaş.....	94
Erhan Dumanlı	96

KÜNYE

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

SEV Yönetim Kurulu Adına İmtiyaz Sahibi: Mehmet T. Nane **Sorumlu Yayın Yönetmeni ve Yazı İşleri Müdürü:** Binnur Karademir
Yayın Kurulu: Ceyda Aydede, Tülay Güngen, Binnur Karademir, Sevin Oran, Dilek Ölçer, Ali Cerrahoğlu, Esra Zincirkıran Aydın, Selin Emre Çelik, Aydın Demirer, Resul Buksur **Yayına Hazırlayanlar:** Aydın Demirer, Resul Buksur **Reklam Sorumlusu:** Çağla Şengil

Yönetim Tel: +90 (0216) 531 57 38. **Faks:** +90 (216) 530 01 55. **Yazı İşleri İletişim:** iletisim@sev.org.tr **Reklam:** csengil@sev.org.tr

Baskı: Ömür Matbaacılık A.Ş. Beysan Sanayi Sitesi Yakuplu Mah. Birlik Cad. No: 20/1 34524 Beylikdüzü, İstanbul Tel: 0212 422 76 00

Buluşma dergisinin içerik ve tasarımı, Fikir ve Sanat Eserleri Yasası kapsamında eser olarak koruma altındadır. Buluşma dergisinde yayımlanan yazı ve fotoğrafları yayma hakkı SEV'e ait olup kaynak gösterilse dahi hak sahiplerinin yazılı izni olmaksızın ticari amaçla kullanılamazlar. Dergide yayımlanan yazılar, yazarların ve söyleşi yapanların kişisel görüş, tavsiye ve yorumlarını içermektedir. Yazıların, fotoğrafların bir kısmını üstlenen SEV, yazılarda yer alan bilgi, görüş ya da tavsiyelerden doğacak maddi ve manevi zararlardan hiçbir şekilde sorumlu değildir.

SEV’de kayıt rekorları yılı

Sağlık ve Eğitim Vakfı çatısı altındaki dört lise ACI, SAC, TAC ve ÜAL, bu yıl, öğrenci kayıtlarında son dönemlerin en yüksek performanslarını ortaya koydu.

Önceki yıllarda dört-beş haftaya yayılan kayıtlar, MEB’in yeni kayıt takvimi doğrultusunda, 6 gün gibi rekor bir sürede tamamlanırken, SEV Okulları taban puanlarını yükseltmeyi başardı. SEV Okullarının çatısı altındaki dört lisede durum şu şekilde gerçekleşti: ACI’da şehir dışından gelen aşırı talep nedeniyle yatılı kapasitesi yetmedi... TAC, kapasitesinin hayli üzerinde gelen ilgiyi karşılamak için kontenjan artırarak, son 20 yılın en yüksek sayıda öğrenci kabulünü gerçekleştirdi. SAC, açılalı iki yıl olmasına

rağmen kontenjanını hızla doldurdu. ÜAL’ye ilk gün 700’ün üzerinde talep geldi... 6 günde toplam 616 yeni öğrenci kaydı yapıldı.

Sağlık ve Eğitim Vakfı’na bağlı dört liseye, bu yılki kayıt döneminde öğrenci ve velilerin ilgisinde çok ciddi bir artış yaşanırken; daha önce dört beş haftaya yayılan kayıt takvimi, sadece 6 günde tamamlanarak operasyonel bir rekor kırılmış oldu.

4 OKUL 6 GÜNDE KAYIT

Milli Eğitim Bakanlığı, geçen yıl başladığı bir uygulama ile ortaokuldan liseye geçişlerdeki özel ve devlet okulu kayıt takvimlerini ayırdı. Buna göre; önce özel okulların kayıtları alınacak ve kapanacak, ardından da devlet liselerinin kayıtları açılacaktı.

Bu sistemde, özel okulda okuyacak öğrenciler tercihlerini yapıyor ve okullar kayıtları kapatıyorlar. Özel okullara kayıt olan öğrenciler, en azından ilk aşamada, devlet okullarına başvuramıyorlar. Milli Eğitim Bakanlığı böylece kayıt takvimini iki üç kayıt döneminde bitirmeyi hedefliyor.

**ÜAL
181**

Tüm bu değişikliklerin ardında, aslında 12 yıllık kesintisiz eğitim var. Devlet, lise yerleştirmelerini artık zorunlu yapıyor. Yani ortaokulu bitiren her öğrenciyi, bir liseye yerleştirmek zorunda. Böyle olunca, operasyonu sadeleştirebilmek için özel okul ve devlet okulu kayıtlarını ayırmaya karar verdi.

Bu uygulamanın ikinci senesinde, araya dokuz günlük bayram tatili de girince, çok ciddi bir zaman kısıtı ortaya çıktı. SEV ve okullardaki yönetim, yüksek bir performans ve uyum göstererek, geçen yıllarda haftalar alan kayıt takvimini, bu yıl tam 6 iş gününde bitirmeyi başardılar.

Bu yıl ayrıca özel okullar, daha önceki yıllarda olduğu gibi Özel Okullar Birliği'nin yayınladığı tek bir kayıt kılavuzu ve takvimiyle kayıt yapmadılar. Yani her özel okul kendi kayıt takvimini kendi ihtiyaçları doğrultusunda belirledi.

Kayıtlardaki operasyonel başarının ardında ise SEV'deki profesyonel yöne-

SAC 143

ACI 168

TAC 124

LİSELERİMİZE KAYIT YAPTIRAN ÖĞRENCİ SAYISI **TOPLAM 616**

ticiler ve okul yönetimlerinin birlikte geliştirdiği yeni kayıt stratejileri etkili oldu. Uzun yılları kapsayan kayıt verilerinin analizleri sonucunda, kapanış taban puanları tahmin edildi ve öyle bir belirlendi ki; ilk kayıt açılışında neredeyse tüm SEV liseleri kontenjanlarını doldurdular. Hem de geçen yıllara göre taban puanlarını artırarak...

ÜSKÜDAR'A KONTENJANIN 4 KATI TALEP GELDİ

Üsküdar Amerikan Lisesi'nde bu yıl, bu yeni kayıt stratejisiyle yani daha en baştan, kayıtların kapanış puanı özel hesaplama yöntemleri kullanılarak tahmin edildi ve aday öğrencilere açıklandı. Sistem çok iyi işledi ve sınavda üç yanlışa tekabül eden 392,5 puanla açılan kayıtlar, aynı puanla kapandı. Hem de daha ilk günde 180 kişilik kontenjana 700'ün üzerinde başvuru yapılarak... 200 tane de burs başvurusu değerlendirildi.

ACI YURDUNDA YER KALMADI

İzmir Amerikan Koleji'ne de bu yıl ilgide önemli bir artış oldu. Özellikle şehir dışından gelen kayıtlar nedeniyle, yurt kapasitesinin üzerinde bir taleple karşılaşıldı. İzmir'de de benzer bir taban puan belirleme stratejisiyle, kapanış puanı tahmin edilerek açıklandı. Geçen seneki kapanış puanının biraz üzerinde olan 370 puan olarak belirlendi. ACI çok büyük ilgi gördü ve

açıklanan taban puandan, ilk kayıтта 168 öğrencilik kontenjanı doldurmayı başardı. SEV ve ACI yöneticilerinin verdiği bilgiye göre; bu başarı okulun yakın tarihinde ilk kez gerçekleşiyor ve okula olan ilginin önemli oranda arttığının bir göstergesi olarak yorumlanıyor. Bu başarının, geçen yıl 365 olan taban puanının, bu yıl 5 puan artarak 370'e çıkmasıyla birlikte gerçekleşmesi, okula olan ilgi artışının bir diğer önemli göstergesi. Buna; bu yıl TEOG sınavlarının daha zor olduğunu ve diğer özel okulların taban puanlarında düşüş olduğu eklenirse, kayıt olan öğrencilerin niteliklerinde de ciddi bir artış olduğu ortaya çıkıyor.

SAC'DE TABAN PUAN 375

Yine aynı taban puan stratejisi SAC'de de uygulandı. 385 taban puan olarak açıklandı. SAC'de doğrudan SEV Ortaokullarından gelenlere ayrılan kontenjandan sonra sınırlı bir kontenjan ile hareket edildi. Yine ilk kayıтта kontenjanın büyük kısmı doldu ve kalan az bir yer için taban puan 375'e indirilerek kayıtlar tamamlandı.

TARSUS'TA SON 20 YILIN REKORU

Tarsus Amerikan Koleji, son yıllarda yakaladığı kayıt başarısını, bu yıl en üst seviyeye çıkardı diyebiliriz. Okula ilgi o kadar fazlaydı ki, gelişmeleri an be an anlatmakta fayda var. Bu yıl için yapılan benzer hesaplamalar sonucun-

da, Tarsus'un en düşük kayıt puanının 347,5 puan olacağı görülmüştü. Bu rakam geçen yıl 332,5 olarak hesaplanmıştı. Yani 15 puanlık önemli bir artış söz konusuydu. Öğrencinin sınavda altı net doğru daha yapması gerekiyor ki, bu çok ciddi bir sıçrama olarak karşımıza çıkıyor. Bu durum, okulun son yıllardaki yükseliş trendinin en belirgin göstergesi. SEV ve okul yönetimi, bu hesaplamalardan yola çıkarak, ilk kayıt taban puanını 360 olarak belirledi. Ve TAC kontenjanını da 2000'li yılların en yüksek adeti olan 108 öğrenci olarak ilan etti. İlgi o kadar yüksek oldu ki, 360 puandan daha ilk gün sadece 12 öğrencilik yer kaldı. İkinci kayıt günü; taban puan öngörülen 347,5 puana inince çok yoğun bir taleple karşılaşılacağı öngörülerek, kontenjan artırımına gidildi ve 114'e çıkıldı. Bu puandan tahminlerin de ötesinde hatta 390 gibi çok yüksek puanlı öğrencilerden bile talepler gelince, SEV ve TAC yönetimi bir araya gelerek, okulun tüm alt yapı ve imkanlarını yeniden değerlendirdi. Kontenjan 126 öğrenciye çıkarılarak kayıtlar kapatıldı. Taban puan, geçen yılın 6 net doğru yani 15 puan üzerine çıkarken, TAC son 20 yılın en yüksek öğrenci kaydını yaparak, bir rekor kırdı.

Bu yıl SEV'e bağlı liselerin tümünde ki kayıt döneminde yaşananlar, okullara olan ilginin büyük bir hızla arttığını gösteriyor. Bu kadar özel okul açılırken ve rekabet artarken, tarihleri yüzyılları aşan okullarımızın kayıt başarılarındaki artış ayrıca dikkate değer. Köklü eğitim geleneğinin yanı sıra, dünyadaki en yeni eğitim tekniklerinin uygulanması, yurtdışına öğrenci gönderme kapasitesindeki artan gelişmeler, okullarımıza olan öğrenci ve veli ilgisinin artışındaki önemli etkenler olarak değerlendiriliyor. Bu yükselişin önümüzdeki yıllarda da devam etmesi bekleniyor.

Özellikle ACI ve TAC'de, liselerimizin puanlarını yükseltmesinde, ortaokullarımızdan gelen öğrencilerin puanlarının da yüksek olması etkili oldu.

Come Together etkinliğinin ilki
23 Kasım 2013 tarihinde Swissotel
The Bosphorus'ta gerçekleştirilmişti.

Mezunlar toplanıyor

Yüz yılı aşan bir gelenek... Kampüs sınırlarını aşıp, bizleri bugüne getiren, yüz yılı aşan bir birliklelik... Nesillerdir süren geleneğimizi, parlak bir geleceğe, umut vaat eden yarınlara taşıyoruz. Bizi biz yapan bu değerli kurumları ve temsil ettikleri benzersiz geleneği birlikte kutluyoruz. Sağlık ve Eğitim Vakfı, lise ve ilköğretim okullarının mezunlarını, SEVconnect çatısı altında yeni etkinliklerle

buluştırmaya devam ediyor. "Come Together" etkinliğinin ikincisi düzenleniyor. 3 Aralık 2016 tarihinde Swissotel The Bosphorus'ta yapılacak olan 'Come Together 2 Balosu'na ACİ, ÜAL, TAC, TAO ve İlköğretim Kurumları'ndan mezunlar katılacak. Mezun derneklerimizle birlikte oluşturulan komite ile gerçekleşecek organizasyona tüm mezunlarımız davetlidir.

SEV'e yeni satınalma müdürü

Elif Doğan, Sağlık ve Vakfı'nda Satınalma Müdürü olarak çalışmaya başladı. 1997 yılında Eskişehir Anadolu Lisesi'ni bitiren Elif Doğan, 2002 yılında Galatasaray Üniversitesi'nde Endüstri Mühendisliği bölümünden mezun oldu. Kariyer hayatına 2002 yılında Transimaj şirketinde Satın Alma Sorumlusu olarak başladı. 2003-2015 yılları arasında Yurtiçi Lojistik'te Satış Uzmanı, Kontrat Müdürü, Depo Müdürü gibi görevlerin ardından, aynı şirkette 2015'ten bu yana Operasyon Genel Müdür Yardımcılığı görevini yürütüyordu. Elif Dđan, annesi Yasemin şener (ACİ'72) ve teyzesi Berrin şener Ertürk (ACİ'73) dolayısıyla SEV Ailesi'ni de yakından tanıyor. Kendisine yeni görevinde başarılar diliyoruz.

SEVCONNECT presents

Save the Date

Sağlık ve Eğitim Vakfı olarak, liselerimiz ve ilköğretim okullarımız mezunlarını SEVconnect çatısı altında buluştırmaya devam ediyoruz. Önümüzdeki aylarda gerçekleşecek SEVconnect etkinliklerini lütfen ajandanıza kaydedin...

38. İstanbul Maratonu

Spor yapmak ve birlikte keyifli vakit geçirmek için 13 Kasım 2016'da düzenlenecek 38. İstanbul Maratonu'na koşarak veya yürüyerek katılıyoruz.

Come Together 2

Üşküdar Amerikan Lisesi, İzmir Amerikan Koleji, Tarsus Amerikan Koleji, Talas Amerikan Ortaokulu ve SEV İlköğretim Okulları mezunları olarak, 3 Aralık 2016 akşamı saat 19:00'da Swissotel The Bosphorus'da "Come Together 2"de tekrar bir araya geliyoruz.

Tüm etkinliklerimiz hakkında bilgi almak için; iletisim@sev.org.tr

SAĞLIK VE EĞİTİM VAKFI **SEV** 1968

ÜşKÜDAR AMERİKAN LİSESİ // İZMİR AMERİKAN KOLEĞİ // TARSUS AMERİKAN KOLEĞİ // ÖZEL SEV LİSESİ
ÜşKÜDAR SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI // İZMİR SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI // TARSUS SEV İLKÖĞRETİM KURUMLARI
SEV AMERİKAN HASTANESİ // SEV YAYINCILIK A.ř. //

Kurumlarımızı sosyal medyada takip ediyor musunuz?

/UskudarAmericanAcademy
/izmiramerikan
/tarsusamerikankoleji
/sevamerikankoleji
/UskudarSevilkogretimOkulu
/SEVIzmir
/Tarsus.SEV.ilk.ve.ortaokulu
/RedhouseYayinlari
/RedhouseKidz

/UAAOFFICIAL
/acitweets
/tarsusamerican
/SACamerikan
/SEVUSKUDAR
/izmirSEV
/tarsusev

/uskudaramericanacademy
/izmiramerikan
/tactarsusamerikankoleji
/sacamerikan
/sevtarsus
/izmirsev
/RedhouseKidz

Üsküdar Amerikan Lisesi
Özel İzmir Amerikan Koleji
Tarsus American College
Özel İzmir SEV İlköğretim Kurumları
Özel Tarsus SEV İlköğretim Kurumları

kampüs

Terrence Factor, ÜAL'nin yeni Başdanışmanı oldu

Üsküdar Amerikan Lisesi'ne yeni bir yönetici katıldı. Terrence Factor, ÜAL Başdanışmanı (Headmaster) olarak görev yapacak. Son olarak Direktör Yardımcısı olarak Katar'daki anaokulu, ilk ve ortaokul öğrencilerinin eğitim gördüğü Vision International School'da görev yapan Terrence Factor, daha önce ABD'de Rockford Illinois'deki Keith Country Day School'da ilkökul müdürlüğü yapmış.

Eğitim alanında kariyerine 1979 yılında Mercer Jr./Sr. High School'da başlayan Terrence Factor, daha sonra Ekvator, Tayvan ve Meksika gibi ülke

dışındaki okullarda yöneticilik yaptı. 1999 yılında tekrar ABD'ye dönerek ilk ve ortaokul müdürlüğü ve danışmanlık yaptı. Pensilvanya Slippery Rock Üniversitesi'nde, Kamu Sağlığı Bilimleri Bölümü'nden mezun oldu. Bu arada okul futbol takımının üç yıl kaptanlığını yürüttü. Ardından Pittsburgh Üniversitesi'nde, öğrenim engelliler ve eğitim teorisi ağırlıklı olarak, Özel Eğitim alanında Eğitim Master (M.Ed.) derecesi aldı. Eğitim ve yönetimi alanında birçok eğitim ve sertifika sahibi olan Terrence Factor, Rockford College'de de MBA yaptı.

İzmir SEV'in yeni Ortaokul Müdürü Sedef Özyiğit

İzmir SEV Ortaokulu'nda Müdür Yardımcısı olarak görev yapan Sedef Özyiğit, yeni Ortaokul Müdürü olarak göreve başladı. Özyiğit, İzmir Amerikan Koleji mezunu olarak SEV Ailesi'nden hiç kopmayan bir isim. 1998 yılında ACI'dan mezun olduktan sonra 1992 yılında Boğaziçi Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği bölümünü bitirdi. 1993 yılında da bir yıl Stanford Üniversitesi'nde misafir öğrenci olarak eğitim gördü. Aynı yıl 1993 yılında ACI'ya dönerek öğretmenlik yapmaya başladı. İzmir SEV'in kurulmasının ardından 1998 yılında İngilizce öğretmeni olarak yeni okulda görev aldı. O tarihten bu yana İzmir SEV'de çalışan Sedef Özyiğit, ayrıca ABD ve İngiltere'de Okul Yöneticiliği eğitimleri aldı. 2004 yılından bu yana İzmir SEV Ortaokul Müdür Yardımcılığı görevini yürüten Sedef Özyiğit'e İzmir SEV Ortaokul Müdürlüğü görevinde başarılar diliyoruz.

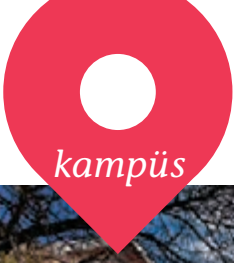

ACI'nın yeni Başdanışmanı Tim Huttemann

İzmir Amerikan Koleji yeni Başdanışmanlığı (Headmaster) görevine Tim Huttemann getirildi. Huttemann, 2011 yılından bu yana Kanada'da bulunan 50'si uluslararası olmak üzere 780 öğrencisi bulunan L.V. Rogers Secondary School'da, Okul Müdürü olarak görev yapıyordu. Aynı zamanda, 20 öğrencisi olan REACH alternatif eğitim programının ve bin 100 öğrencisi bulunan Kootnays Uzaktan Eğitim Okulu'nun yöneticiliğini de yapıyordu. Bundan önce ise Stanley Humphries Secondary School Müdür Yardımcısı olan Huttemann'ın, ayrıca Kanada'nın yanı sıra Türkiye ve Çekya'da olmak üzere 6 okulda 21 yıllık matematik öğretmenliği tecrübesi bulunuyor. Öte yandan, Kanada Eğitim Bakanlığı'nda, matematik eğitimi ve sınavları konusunda da çalışmalar yaptı.

Tim Huttemann, Uygulamalı Matematik Bölümü'nden 1985 yılında mezun oldu. 1987 yılında, British Columbia Üniversitesi'nden, Lise Matematik, Bilim, Fizik ve Bilgisayar Bilimleri Eğitim Metotları diploması aldı. 2008 yılında ise Eğitim Teknolojileri, Müfredat ve Öğrenme konusunda Calgary Üniversitesi'nde yüksek lisans yaptı.

YENİ MEZUNLAR, SEV AİLEMİZE HOŞ GELDİNİZ!

Sevgili yeni mezunlarımız, 5 yıl süren lise eğitiminizin ardından hayatınızda yeni bir döneme başlıyorsunuz. Hayatınızın önemli bir bölümünü geçirdiğiniz lise sıralarından sonra; kiminiz yurtdışında kiminiz yurtiçinde eğitime devam edeceksiniz, belki başka ülkelere, şehirlere, okullara gideceksiniz, buradaki arkadaşlarınızdan ayrılacaksınız...

Üniversitede, işyerinde birçok yeni dostluklar ve ilişkiler kuracaksınız. Ama her zaman, tarihleri yüzyılı aşan ve sayıları 20 bine yaklaşan mezunlarıyla, bu büyük camianın ve geleceğin bir parçası olarak kalacaksınız.

Bugüne kadar olan deneyimlerimizden biliyoruz ki, her mezun sınıf, SEV Okulları'ndan edindiği dostlukları ömür boyu sürdürüyor. Mezunlarımızın ortak özelliği, bulundukları ortamda donanımları ve eğitimleriyle öne çıkmaları ve fark yaratıyor olmalarıdır. Gerek üniversite gerekse kariyer yolunda, mezunlarımız arasındaki bu güçlü bağ, yaşamınızın her aşamasında karşınıza çıkacak, size hiç ummadığınız sürprizler ve fırsatlar sunacaktır.

Sizden en büyük ricamız, yüzyılı aşan bu bağa, bu mezun geleceğine sahip çıkmanız, destek olmanız ve geliştirmenizdir.

Sağlık ve Eğitim Vakfı olarak bizler de; SEVconnect etkinlikleriyle, web sitemiz, sosyal medya araçlarımız, Buluşma dergimizle ve yeni mecralarla, sizler arasındaki iletişimi ve bağı korumak, güçlendirmek için elimizden geleni yapmaya devam edeceğiz. Kendinizle ilgili her zaman bizi haberdar edin, sizin başarılarınızla her zaman gururlanacak, takip etmekten ve paylaşmaktan mutlu olacağız.

Mezuniyetinizi tebrik ediyor, tüm hayatınızda sağlık, mutluluk ve başarılar diliyoruz.

ÜSKÜDAR AMERİKAN LİSESİ 2016 MEZUNLARI

Ayşe Akalın, Aybike Akyol, Mete Akyurt, Alara Alagül, Dilara Alemdar, Zehra Ali, Hakan Alpan, Nehir Arslan, Esin Arslan, Can Berk Aşaroğlu, Serra Atabek, Özcan Ateş, Berkehan Atikeler, Nezihe Atun, Mehmet Emir Aydın, Ali Deniz Aygölü, Onat Aykut, Buğrahan Bahadır, Osman Balkan, Beste Balki, Çevik Basmacı, Cem Başak, Dinç Başar, Hüseyin Ata Baysal, Cem Biçer, Onur Alp Biçer, Deniz Bozkurt, Yusuf Bulut Buyru, Halil Çağın Canbeyli, Ahmet Kemal Carfi, Ayşe Zeynep Cevher, Naz Feryal Cezayirli, Barış Utku Cıncık, Gülin Coşar, Hayri Çalgüner, Defne Çelebioğlu, Kayhan Ongun Çelik, Can Demir, İbrahim Buğra Demir, Hamza Başar Dikbaş, Seçil Nur Dinçer, Eylül Dinçer, Özgür Seyit Doğan, Elif Doğu, Berksu Durmaz, Berkay Duyar, Yasemin Dünder, Ceren Ebrem, Alara Eğrioğlu, Ebru Eltemur, Ece Eranıl, Mehmet Utku Eray, Ege Erdağı, Tulgar Erkoçak, Mahmut Sanberk Erol, Cem Ertül, İdil Eryürekli, Egemen Esen, Elif Göcümöğlu, Yamaç Göker, Cem Gökmen, Yasemin Güleli, Miran Remzi Güler, Alp Arda Gültekin, Mert Günay, Ömer Aydın Güner, Şerife Ceren Güngör, Gizem Gür, İpek Gürer, Aleyna Hadımoğlu, Oğulcan Halebak, Selen Haşçelik, Ceren Hatipoğlu, Berk Hüseyinoğlu, Bilge Kahraman, Can Kalaycı, Ayşegül Kanca, Kerem Kansu, Atakan Kantar, Ayşegül Karahan, Kadir Karakuş, Sinan Karamehmetoğlu, Emil Emre Kastro, Metehan Kaya, Ömer Aziz Kayhan, Begüm Keskin, Pınar Selin Kınık, Melisa Kıran, Berke Kırçak, Zeynep Ceren Kızıltunç, Abdullah Can Koç, Zeynep Kubaç, Bengisu Küçükdemir, Ece Mahir, Öykü Malatyalı, Dença Malgaz, Emel Ela Mete, Merve Metin, Güneş Mumcuoğlu, Ali Can Mutlu, Mine Müezzinoğlu, Mehmet Nalbant, Kübra Nalçacı, Mehra Nesiri, Zeynep Oğuz, Gökçe Onat, Ceyda Onay, Elif Ongun, Işık Ögütçü, Server Önen, Sarp Eren Özent, Fulya Özata, Ahsen Zeynep Özdemir, Yiğit Özerdem, Melisa Özerman, Melisa Özkan, Simay Öztunç, Betil Öztürk, İlayda Palamut, Arman Ramiz, Lora Razzon, Ceren Sarpege, Barış Sayıl, Verda Seneor, Alara Sever, Dilara Seyman, Muhammed Emre Sivrikaya, Çağla Sokullu, Doruk Soycan, Taylan Soydan, Hasan Berk Sürük, Burak Şahin, Tahsin Can Şarлак, Kemal Can Şaşmazel, Alp Kutlu Şen, Hidayet Sevinç Şişman, Emre Tanrıver, Badesu Taşdelen, Nikolas Toksoy, Serra Topalismailoğlu, Yağmur Topçu, Alkım Ece Toprak, Ata Toraman, Dila Toy, Mustafa Tozlu, Aysın Tozşekerli, Alper Hayrettin Tufan, Efe Türker, Deniz Türkoğlu, Ecem Us, Sena Uzelli, Şehriban Ünlü, Deniz Ünsaler, Sinan Vanlı, Doğukan Taylan Vargün, İlkin Yapıcı, Beyza Yeşil, Ahmet Mert Yıldırım, Hülya Kübra Yıldırım, Uğurcan Yılmaz, Aslıhan Yılmaz, Mehmetcan Yörük, Berat Yurtseven, Aral Yücel.

İZMİR AMERİKAN KOLEJİ 2016 MEZUNLARI

Tevfik Muratcan Acargür, Can Ağaoğlu, Deniz Ahman, Zeynep İdil Akalın, Mutlu Akar, Beril Akçagül, Aslı Ceyda Akdoğan, Karça İlberk Akil, Onat Aksaray, Sevgi Aksoy, Saadet Alara Alçı, Güz Alpay, Ahmet Selçuk Atalay, Ayşe Yaren Avcı, Pınar Bercis Aycan, İdil Aydın, Ceren Aykut, Yalım Aysal, Defne Azbazdar, Selma İlayda Bahçıvan, Feyhan Balcı, Doruk Başoğlu, Senem Bayar, Kerem Bayraktaroğlu, Eda Baysak, Berkay Beyhan, Baran Bildik, İrem Can, Timur Emre Civan, Lora Crespın, Deniz Çakır, Yasemin Çalışal, Emre Çandır, Mehmet Çelimli, Can Çetindağ, Efe Çıtak, Doruk Kaan Çıtak, Enver İlbars Denizozlu, Can Eren Derman, Yavuz Tunç Emran, Elif Ekin Erk, Murat Ersöz, Işık Ertürk, Berke Eruz, Göksenin Gök, Kerem Gökçe, Bertuğ Göryakın, Cem Güdüm, Korel Mehmet Günar, Denizhan

Güner, Mert Gürkan, Ahmet Yağız Güven, Yağmur Güven, Selin Güvenal, Adnan Sarp Hızır, Elif Belkis Hoşçoşkun, Alin Hulli, Berkay Işık, Derin Işık, Aydın Kerem İbiş, Peren Su İnan, Selin İnan, Dilin İzol, İpek Kaleli, Can Karahan, Ceylin Karakaya, Esra Karamercan, Hazım Tevfik Katırcıoğlu, Yağmur Kaynak, Eren Kefeli, Deniz Keleş, Özgür Taylan Kenanoğlu, Onur Mert Keskin, Beril Kılıç, Anılcan Kırmızıtoprak, Berkay Koraltürk, Metehan Korkmaz, Lale Madenoğlu, Günce Menteşeoğlu, Deniz Turgut Mızrakçı, Can Mungan, Deniz Nam, Güliz Narin, Sercen Batuhan Odabaş, Ege Odacı, Bartu Oral, Öykü Su Ökkan, Şiir Subike Öner, Fatih Öngören, Kemal Özaş, Aslı Özbaşatak, Eda

Özbek, Ege Tuna Özdemir, Zeynep Özel, Yağız Kazım Özkan, Joel Özkesen, Yağız Öztim, Ece Zeynep Özyalçın, Cevher Özyavuz, Ege Pekgenç, Melih Pekrü, Alp Pişkin, Kerem Posacıoğlu, Anamaria Victoria Puscau, Ceyla Sakaoğlu, Zeynep Beste Saltık, Martyn J.Deren Sanford, Deniz Saylık, Selim Emre Sebik, Sinem Sınmaz, Didem Sınmaz, Aslı Silkü, Alber Ari Sinay, Sadi Can Sönmez, Onur Sunay, Özce Şahin, Hakan Şamlı, Pelin Şekercioğlu, Eda Şemsioğlu, Meltem Şiveliol, Onur Talu, Doruk Taneli, Yiğit Taylan Tanrıverdi, Onur Ege Tarhan, Deniz Tekten, Nureddin Caner Tercioğlu, Naim Tiralı, Ahmet Burak Tokgöz, İzgü Toksal, Altan Tutar, Berkay Onur Türk, Hakan Ata Türker, Revna Ulu, Ataberk Uncuer, Ali Ünlü, Alara Afife Ünlü, Pelin Ventura, Sedef Yağcı, Zeynep Yamazhan, Egehan Mustafa Yavuz, Burak Yerguz, Can Yıldız, Zeynep Yurdakul, Deniz Yüksel.

TARSUS AMERİKAN KOLEJİ 2016 MEZUNLARI

Mehmet Akgül, Ayşegül Yıldız Altın, Karla Altınış, Uğurcan Altun, Senna Arman, Berfin Aslan, Sergen Atmaca, Arda Aynur, Oya Gökşin Babaoğlu, Alp Adnan Başar, Sıla Bolay, Fazilet Neslişah Boro, Hasan Mert Bucak, Mustafa Çalışkan, Arda Devette, Didem Dost, Ege Su Durak, Mehmet Can Erel, Ezgi Ergel, Anıl Hakan Erguvan, Ege Erol, Alpay Giray, İsmail Hakkı Gökmen, Özgür Güler, Halide Gündeş, Ali Can Gürsoy, Irmak Hasdemir, Eylül İçgören, Deniz İçgören, Efe İzgialp, Özgür Kaderoğlu, İpek Kahya, Ege Kandemir, Helin Karaboğa, Yusuf Karakaya, Beste Karaoğlu, Erkin Karataş, Murat Can Karteper, Denizhan Kaynak, Öykü Koçyiğit, Efe Taner Koldaş, Uygur Koruk, Halil Kurtoğlu, Elif Başak Kürkcü, Onur Cem Mete, Sehernaz Paksoy, Batuhan Pişirgen, Tansel Saygılı, Yavuz Selahi, Işıl Selekoğlu, Nevzat Sevim, Emre Nedret Sezgin, Deniz Soylu, Serra Soyupak, Kaan Yiğit Şireler, Ayten Dilem Tansöker, Cankut Efe Tarhan, Mert Tarım, Cem Taştemir, Mustafa Fatih Varkara, Beyza Yağcı, Naz Yağlıcı, Safa Arın Yılmaz, Melisa Yılmaz, Şeref Tayga Yılmaz, Aykan Berker Yoğurtcuoğlu, Ata Yorgun, Elif Yumru.

kampüs

Mezunların 2016 tercihleri

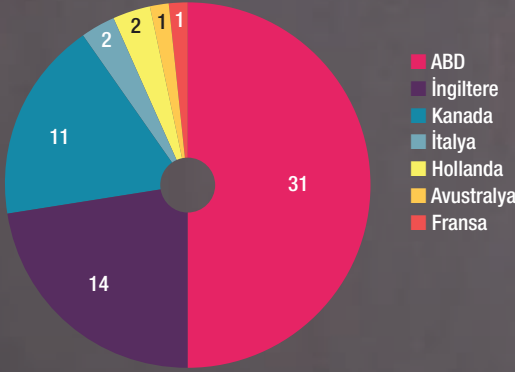
Bu yıl SEV Okulları yurt içi ve yurt dışındaki üniversitelere girişte yine önemli bir başarıya imza attılar. Geçtiğimiz *Buluşma*'da yazdığımız gibi yurt dışı üniversitelere ön kabullerde 7 mil-

yon dolara varan miktarda burs kazanan öğrencilerimiz kesin kayıtlarını tamamladılar. ACI, ÜAL ve TAC'de toplam 125 öğrenci yurt dışında üniversitelere kesin kayıt yaptırdı. ÜAL, 62 öğrenci ile yurt dışına en çok öğ-

renci gönderen okul olurken ACI'dan 45 öğrenci, TAC'den de 18 öğrenci yurt dışına gitti. Üniversite tercihlerinden ilk sırayı açık ara ABD alıyor. 125 öğrencinin 54'ü ABD'deki üniversiteleri tercih etti. ÜAL'de ikinci sırayı İngiltere alırken, ACI ve TAC'de ikinci sırada Kanada yer alıyor.

Tüm liselerimizin mezunları dikkate alındığında yurt içi üniversite seçimlerinde özelde Koç Üniversitesi, devlette ise Boğaziçi Üniversitesi en çok kazanılan okullar oldu.

ÜAL Yurt Dışı Üniversite Kayıtları (Toplam 62 öğrenci)

YURT İÇİ ÜNİVERSİTE TERCİHLERİ

ÖĞRENCİ SAYISI
MEZUN OLAN

164

SINAVA GİREN

148

TERCİH YAPAN

124

TERCİH YAPIP
KAZANAN

123

YERLEŞİLEN
ÜNİVERSİTE

DEVLET

ÖZEL

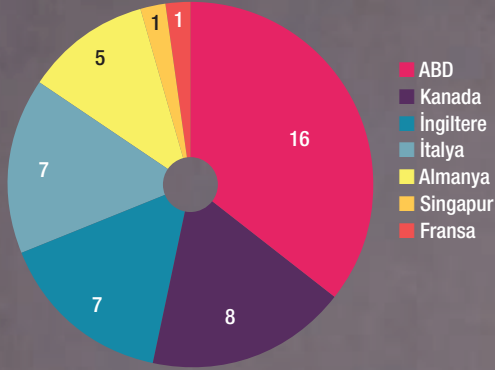
ÖZEL BURLU

YERLEŞME

%99*

50

ACI Yurt Dışı Üniversite Kayıtları (Toplam 45 öğrenci)

YURT İÇİ ÜNİVERSİTE TERCİHLERİ

ÖĞRENCİ SAYISI
MEZUN OLAN

144

SINAVA GİREN

132

TERCİH YAPAN

125

TERCİH YAPIP
KAZANAN

125

ACI

YERLEŞME

%100*

YERLEŞİLEN
ÜNİVERSİTE
DEVLET

31

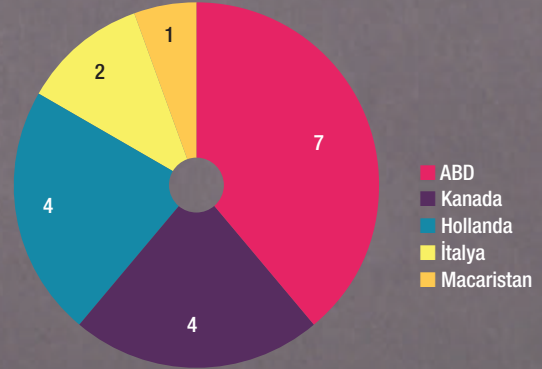
ÖZEL

38

ÖZEL
BURSLU

56

TAC Yurt Dışı Üniversite Kayıtları (Toplam 18 öğrenci)

YURT İÇİ ÜNİVERSİTE TERCİHLERİ

ÖĞRENCİ SAYISI
MEZUN OLAN

68

SINAVA GİREN

67

TERCİH YAPAN

52

TERCİH YAPIP
KAZANAN

51

TAC

YERLEŞME

%98*

YERLEŞİLEN
ÜNİVERSİTE
DEVLET

20

ÖZEL

16

ÖZEL
BURSLU

15

(*) Tüm mezunlarımız 4 yıllık bir programa yerleşecek puanı elde ettiler. Daha iyi üniversite ve bölümleri kazanmak için ÜAL ve TAC'den birer öğrencimiz bu sene kayıt yaptırmadılar.

SAC'de iki yılın ardından...

SAC, üçüncü eğitim yılına başlarken, başarılı bir kayıt dönemi geçirdi. Sözü, bu kısa süreye birçok başarı ve etkinliği sığdıran SAC yöneticilerine bırakıyoruz...

Bizler iki yıl önce hayaline kavuşmuş SEV Amerikan Koleji yöneticileri olarak, vakfımızın eksilmeyen desteği ile her geçen gün parlak bir geleceğe doğru yol alıyoruz. Güçlü bir akademik program, nitelikli kulüp etkinlikleri, spor olanakları, gelişmiş bir kütüphane ve son derece donanımlı teknoloji laboratuvarları ile sağlam adımlarla ilerliyoruz.

Açılışından bugüne kadar üstün bir çalışma sergileyerek, bizlere başarı dolu iki yıl yaşatan tüm öğrencilerimize ve velilerimize teşekkürlerimizi sunuyoruz.

Açılalı henüz iki yıl olmasına rağmen okulumuz 1 milyon 200 bin kişinin girdiği TEOG sınavında tüm öğrencilerini ilk 50 bin öğrenci içinden almayı başardı. Üsküdar SEV mezunlarımızın yaklaşık yarısı, girmeye hak kazandıkları yabancı ve Türk özel okulların yeri-

ne okulumuzu tercih ettiler.

Çocuklarımızın yalnızca akademik olarak değil, henüz keşfetmedikleri pek çok başka alanda da gelişip büyüdüğünü hep birlikte gözlemliyoruz.

Bize çok şeyler katan ve yeni bir tarih yazılırken bunun bir parçası olan ailemize yeni katılan tüm SAC Ailesi üyelerine de hoş geldiniz diyoruz.

Öğrencilerimizin duyarlı ve disiplinli bireyler olarak yetişiyor olması en büyük arzumuzdur. Öğrencilerimize önem veriyoruz ve onlarla gurur duyuyoruz. Yeni başarılarda görüşmek ve buluşmak dileğiyle...

İki yılda neler yaptığımızı kısaca sizlerle paylaşıyoruz...

SAC, IB Okulu Oldu: Dünyanın Kapılarını Açıyoruz...

Öğrencilerimize çift diploma ile mezun olma fırsatı sunacak olduğumuz için heyecanlı ve mutluyuz. Uluslararası geçerliliği

olan IB Diploması, 150'ye yakın ülkede üniversite kapısını açıyor ve ayrıca Türkiye'deki üniversitelerde de burs alma imkanı sağlıyor. Yönetim kadromuz, deneyimli IB eğitimcilerimiz ve öğretmenlerimizin katkısıyla, 7 ay gibi kısa bir sürede IB yetkisi alan bir eğitim kurumu olduğumuz için gururluyuz. Yeni eğitim ve öğretim yılında, 11. sınıfta okuyacak öğrencilerimiz, IB Diploma programını seçebilecek ve son sınıfa geldiklerinde çift diplomayla mezun olabilecek.

SAC Konuşmaları

SAC konuşmaları, her ay düzenli olarak gerçekleştirilen bir etkinlik. Kimi zaman panel, kimi zaman konferans, kimi zaman da yuvarlak masa toplantısı formatında gerçekleştiriliyor. Geçtiğimiz iki yılda, konuk olarak okulumuzu ziyaret eden isimlerden bazıları: Ahmet Ümit, Barış Müstecaplıoğlu, Selçuk Özdemir, Leyla Keser, Nilay Coşkun, Haydar Ergülen, Nevin Dölek.

TEKNOLOJİ

Eğitim Teknolojileri Platformu

SAC Öğretmenleri, 26 Mart 2016 tarihinde, deneyimlerini ve SAC'deki uygu-

SAC SEV AMERICAN COLLEGE ÖZEL SEV LİSESİ

lama örneklerimizi paylaşmak üzere, Yeditepe Üniversitesi'nde gerçekleştirilen Eğitim Teknolojileri Konferansı'na katıldılar. Gün boyu gerçekleşen etkinlikte, 15 öğretmenimiz, 9 farklı branşta ve 2 dilde toplam 13 sunum gerçekleştirdiler.

BYOAD Projesi İçin Hazırlıklarımız Tamam...

Öğrencilerimizi, içinde bulunduğumuz çağın ihtiyaçlarına göre yetiştirmeyi, bu doğrultuda bilgi ve becerilerini geliştirmeyi sürekli olarak vurguluyor ve önemsiyoruz. İçinde bulunduğumuz bilişim çağı, öğrencilerimize dijital dünyada gerekli olan kullanımlar becerilerini kazandırmayı gerektiriyor. Bunun için de teknolojiyi, eğitim ve öğretimimizin bir parçası haline getirmek kaçınılmaz bir gereklilik. Bu doğrultuda; Vakfımızın ve okulumuzun Eğitim Teknolojileri departmanımızın geçtiğimiz senelerde yaptıkları hazırlıklar ve pilot uygulamalar sonucunda, önümüzdeki yıldan itibaren BYOAD (Bring Your Own Apple Device) Projesine aktif olarak başlıyoruz.

BİLİM

Bilim Dolu Bir Serüven: NASA

Öğrencilerimiz, ocak ayında, Florida/Kennedy Uzay Merkezi'ni gezerek, uzay ve uzaya gönderilen mekikler hakkında bilgi edindiler. 1984 yılında Kennedy Uzay Merkezi'nden kalkış yapan uzay mekiğinde, pilot görevinde bulunmuş olan astronot Jon McBride ile tanışarak,

kendisinden değişik konularda bilgi alma fırsatını buldular. Ayrıca "Astronot Eğitim Merkezi"ndeki eğitimleri de tamamlayarak sertifikalarını almaya hak kazandılar.

SAC Öğrencilerinin CERN Deneyimi

Öğrencilerimiz, İsviçre'nin Cenevre kentinde bulunan Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi'ni (CERN) ziyaret ederek, bilim insanlarının evrenin sırrını anlamak için yaptıkları birçok bilimsel çalışmayı yakından incelediler. Kullanılan parçacık hızlandırıcılar hakkında bilgi edinme ve bu çalışmalarda yer alan Türk bilim insanları ile tanışarak zihinlerindeki sorulara cevap bulabilme fırsatını da yakaladılar.

Öğretmenlerimizin FeTeMM Başarısı

Türkiye'nin farklı illerinden öğretmenler arasında düzenlenen Bütünleşik Eğitim (FeTeMM) Ders Planı Yarışması'nda, okulumuz öğretmenlerinden Matematik Öğretmeni Nilgün İpek Bal ve Fizik Öğretmeni Dünya Yılmaz tarafından hazırlanan parabolik ısıtıcı tasarlamayı hedefleyen ders planı sunuldu. Yarışmaya katılan 250'nin üzerinde ders planı arasından Türkiye 3.'sü oldular.

KÜLTÜR-SANAT

TEDxSEVAmericanCollege Konferansı'nın ilkinin

4 Haziran'da gerçekleştirdik...

Var oluşumuzu hep 'köprüler geçerek' oluşturuyoruz. Geçmişimizle geleceği-

mizi birleştiriyoruz. Kimi zaman yürüyor, düşünüyor, kalkıyoruz; bazen koşuyor, başarıyoruz; kimi zaman liderlik ediyoruz, girişimci oluyoruz. Böylece bizi biz yapan her şeyi 'köprüler geçerek' inşa ediyoruz. Biz de bu yüzden herkesin bir köprüyü geçme hikayesi olduğunu düşündük ve konuşmacılarımızın köprüyü geçiş hikayelerini paylaşmalarını hedefledik.

Bu tema altında girişimcilik, eğitim, tasarım, sosyal sorumluluk, ekonomi, liderlik, sinirbilim, hikaye anlatıcılığı, pozitif psikoloji ve inovasyon, edebiyat, sanat gibi farklı başlıklarda, farklı bakış açıları ve ilham verici fikirleri olan konuşmacılar davet ettik.

554 kişinin okulumuza gelerek, 2 milyon aşkın kişinin de Vitamin Öğretmen Platformu üzerinden izlediği ve 13 konuşmacının sahne aldığı TEDxSEVAmerican Konferansı'nda, oldukça ilham verici paylaşımlar yapıldı. Bir sonraki etkinliği sabırsızlıkla bekliyoruz...

SAC'de HIGHLIGHTS Coşkusu

16 Haziran Salı günü gerçekleşen SAC Highlights etkinliğini büyük beğeniyle izledik. Sene boyunca yoğun bir tempoda çalışan öğrencilerimiz, etkinliğe katılan izleyicilere unutulmaz bir akşam yaşattılar. Orkestra, Drama ve Gösteri Korusu Kulüpleri'nin sahne aldığı etkinlikte, Yağlı Boya Kulübü de yıl boyunca yapmış oldukları çalışmalarını okul içinde sergileyerek, katılımcıların büyük beğenisini topladılar. Geçtiğimiz yıl ikincisi yapılan SAC Highlights

etkinliğini gelenekselleştirerek, her yıl daha kapsamlı hale getirmeyi hedefliyoruz.

Tiyatro Gecesi'nde İki Harika Oyun...

Drama Kulübü öğrencilerinin hazırladığı iki oyun 5 Mayıs Perşembe akşamı seyirci karşısına çıktı. Kaç Baba Kaç ve High School Musical adlı iki oyunun sahnelendiği gecede, 40 öğrenci görev aldı. Etkinlik, bir barbekü partisiyle başlayıp, oyunların gösterimleriyle devam etti. Öğrencilerimizin üstün performanslarını büyük ilgi ile izledik. Birçok öğrencinin bilmediğimiz yönlerini, sosyal kulüpler sayesinde tanıma fırsatı buluyoruz. Drama Kulübü, büyük bir gururla, gelecek yıllarda yapabilecekleri gösterilerini tasarlamaya şimdiden başladılar.

SPOR

Spor Başarıları da Geleneğe Dönüşecek...

Badminton Kız ve Erkekler'de ilçe şampiyonluğu, Basketbol Erkekler'de ilçe üçüncülüğü, Masa Tenisi Kızlarda ilçe dördüncülüğü başarıları elde edildi. Takımlarımızın sene boyunca yoğun çalışmalarını, ilçe ve özel turnuvalarda meyvesini vermeye başladı. Basketbolda ilçe şampiyonluğu, ÖzÜ Cup Turnuvası'nda yüzücülerimizin aldığı birincilikler, Masa Tenisi Erkek ve Badminton Kız-Erkek takımlarımızın ilçe ikinciliklerinin büyük mutluluğunu yaşıyor, öğrencilerimizin başarılarının devamını diliyoruz. Önümüzdeki yıllarda spor branşlarımızın kapsamını genişleterek, altyapı çalışmalarını daha da artırarak, elde ettiğimiz başarıları geleneksel hale dönüştüreceğiz. Okulumuz bünyesinde gerçekleştirdiğimiz SPIKE Voleybol ve SHOOTOUT Basketbol Turnuvaları da bu geleneğin önemli birer parçası olacak.

GELENEKSEL ETKİNLİKLER

SOLEA İspanyolca Festivali'ni Yoğun bir Katılımla Gerçekleştirdik

SAC'de İngilizce yanında ikinci yabancı dile de önem veriyoruz. Geleneksel hale getirmek adına en çok önemseydiğimiz etkinliklerden biri olan SOLEA'yı, 27 Mayıs Cuma günü, İspanyolca eğitim veren birçok farklı okulun katılımıyla gerçekleştirdik.

Dans gösterileri ve müzik performanslarının ardından Meksika Konsolosu Señor José Antonio Mendoza, bu yılın teması olan "Kaçış" oyununun startını verdi.

Dörder kişiden oluşan takımlar, kilitlenedikleri odalarda, kendileriyle internet üzerinden paylaşılan bulmacaları çözerek, odanın anahtarına ulaşmaya çalıştılar. Oyun, canlı olarak, bilgisayar laboratuvarındaki görevli öğrenciler tarafından yönetildi. Anahtara ulaşarak sınıftan çıktığını Snapchat'ten paylaşan ilk üç okulun ödülleri, birbirinden güzel gösterilerin ardından sahiplerine ulaştırıldı.

Frankofoni Haftası'nı Kutladık

SAC yönetimi olarak farklı kültürlerle değer veriyor, çok kültürlü etkinlikleri oldukça önemsiyoruz. Frankofoni Haftası da bunlardan biri. Bir hafta boyunca film gösterimleri, Fransızca kitap standları, Fransız Ataşesi Marie Christine Jung ile söyleşi, krep, kruvasan ve makaron satışları vb. birçok tematik etkinlik gerçekleştirildi.

SOSYAL SORUMLULUK PROJELERİ

SEV Amerikan Koleji'nde Çevreye ve Toplumsal Olaylara Duyarlı, Sorumlu Bireyler Yetiştiriyor

SEV Amerikan Koleji olarak; hem akademik hem de sosyal başarıyı amaçlayan eğitim anlayışıyla oluşturduğumuz öğretim süreçlerinde, demokratik bilinci içselleştirebilen bireyler yetiştirip, toplumsal duyarlılığın geliştirilmesi amacıyla SAC SOCIAL ENGAGEMENT projelerini başlattık. Öğrencilerin, çevreye ve topluma karşı sorumluluklarını ekip çalışmalarıyla yerine getirmelerine olanak sağlayan bu programın; aynı zamanda öğrencilerin kişisel özelliklerini ön plana çıkarıp, bireysel sorumluluk almalarına da fırsat verdiğini düşünüyoruz. SAC SOCIAL ENGAGEMENT projelerinin yanında öğrenci kulüpleri de kendi çalışma alanları içerisinde Topluma Hizmet Projeleri üretilip, kulüplerini çok daha aktif bir hale getiriyor. Öğrenciler, kulüp bünyesinde yapılandırdıkları projenin; hazırlık aşamasından bitimine kadar aktif bir katılımı fikir üretilip, projenin yürütülmesinde aktif rol oynuyorlar.

10'a On Projesi

Öğretmenlerimizin gönüllü katkılarıyla, "10'a 10" isimli yeni bir proje başlattık. 10 hafta boyunca devam eden proje kapsamında, '10 kadının 10 ders'te eğitilmesini hedefledik. Özellikle Çekmeköy civarındaki kadınlara ulaşmayı amaçlayan projede, kadınlara, günlük hayatlarında kendilerine yardımcı olacak bilgiler verildi. Beslenme, çocuk psikolojisi, kadın sağlığı, kadın hakları, sağlıklı yaşam, Türkiye'nin tarihi, ev ekonomisi, okuma alışkanlığı, el sanatları ve kadın istismarı alanlarında derslerin verildiği proje, tüm derslerin tamamlanmasıyla başarıyla sonuca ulaştı.

Soma'yı Unutmadık!

301... Soma'da kaybettiğimiz madencilerimiz ve 301 aile... Devlet ve sivil toplum kuruluşları tarafından yapılan yardımların yoğunluğuna rağmen, yaraların kolay kolay iyileşmeyeceğini biliyoruz.

SAC Ailesi olarak, 23 Nisan 2016'da, Soma'ya bir sosyal yardım projesi gerçekleştirdik. Ziyaret ettiğimiz okulların birine, vakfımızın desteğiyle bir bilgisayar laboratuvarı kurduk. Laboratuvar açılışını Soma Kaymakamı, Soma Belediye Başkanı ve İlçe Milli Eğitim Müdürü ile birlikte gerçekleştirdik. Öğrencilerimiz de 'Uygulamalı Kodlama' dersi verdiler.

Ziyaret ettiğimiz diğer bir okula ise ilk öğretim okulunun ihtiyacı olan tüm spor malzemelerini götürdük. Öğrencilerimiz, ilköğretim öğrencileriyle birlikte sportif karşılaşmalarda bulunarak kaynaştılar.

Okul ziyaretlerinden sonra öğrencilerimiz çeşitli gruplara ayrıldı. Bir grup, sendika ziyaretlerinde bulundu. Kazaya iki farklı sendikanın penceresinden baktı. Diğer grup ise kazada ölen madenci ailelerini bir araya getiren Sosyal Yardım Derneği'ni ziyaret etti ve madenci yakınlarıyla konuştu.

Öğrencilerimiz, madencilerin anısına 301 fidan dikti. Bu projenin en etkileyici kısmı, yaşanan tüm acıların somut son duracağı olan maden şehitliği ziyareti oldu.

SAC Ailesi olarak bu projeden çok şey öğrendik. Çocuklara yardım etmenin, gülmsemelerini sağlamanın, sarılmanın mutluluğu dünyalara bedeldi...

Gabor

IRRESISTIBLE

www.facebook.com/gaborturkiye/

Alman Konforu ve Moda

3 Farklı Genişlik · 44 Numaraya Kadar

Milli implant ve milli kemik tozunun yaratıcısı

Geliştirdiği diş implant teknolojileri ile Avrupa'nın en büyük implant fabrikalarından birini kurarak Eylül 2016'da faaliyete geçiren Dr. Talat Buğur, önümüzdeki yıl, dünyada sadece sayılı ülkenin üretebildiği kemik grefti'nin de (kemik tozu) Türkiye'de üretimine başlıyor.

DR. TALAT BUĞUR TAC'90

Üniversite, kamu, sanayi ve girişimciliğin müthiş bir bileşimini yaratan DTI İmplant CEO'su Dr. Talat Buğur'la ilk fabrikası olan Çekmeköy'de, TÜBİTAK Marmara Teknoloji Serbest Bölgesi'ndeki yeni fabrikaya taşınma telaşı arasında buluştuk...

Biraz kendinizden bahseder misiniz? TAC ve sonrasında neler yaptınız?

Biz çok eski Adanalı bir aileyiz. Babam bir dönem belediye başkan vekilliği de yapmıştı. Annem ve rahmetli dedem de Adana'nın atletizm ve yüzme branşında milli sporcularındandır. Ailede TAC'ye ilk giren benim, 1990 mezunuyum. Kız kardeşim Berna Buğur da ardından 1991'de mezun oldu. Ben son iki yılıma kadar yatılı okudum. Bizim sınıf o son yatılı dönemdir. TAC'den mezun olduktan sonra, İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'ni kazandım. TAC'de aldığımız kültürle okulda 'boş' durmadık. Türk Diş Hekimliği Öğrenci Birliği'ni kuranlardım. Bugün bile çok aktif olan bir kurumdur. O zamanlar diş hekimliği birinci, ikinci sınıfındaydım. Aynı zamanda kendi okulumdaki Öğrenci Araştırma Kulübünü de kurdum; bu kulüp bugüne kadar, her yıl yapılan ve sayıları binleri bulan bilimsel çalışmaya imza attı ve hâlâ devam ediyor. Avrupa Birliği Diş Hekimliği Öğrenci Birliği'ne ve Dünya Diş Hekimleri Öğrenci Birliği'ne de üye olduk. Burada Onursal Başkanlığa devam ediyorum. 1995 yılında İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nden beşincilikle mezun oldum ve Fransa'da Bordeaux Victor Seagelan Diş Hekimliği Fakültesi'nde Periodontoloji Ana Bilim Dalı'nda doktora eğitimime başladım. 2000 yılı gibi de Türkiye'ye geri döndüm.

Hekimlikten, diş implantı alanında dünya çapında teknoloji geliştiren bir üretici-sanayici olmaya giden öykünüz nasıl başladı?

Ben hâlâ İstanbul Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi'nde birinci sınıfta okurken, 1991'de, Türkiye'de ilk defa diş implantoloji kongresi organize edilmişti. Türkiye o zamanlar bu konuya çok uzaktı. Ama ben o zamanlar kafama koymuştum; diş implantlarının Türkiye'de üretilmesini... Doktoranın ardından Fransa'dan Türkiye'ye geldikten sonraki on yıl süresince, dünyada otuzun üzerinde implant

üretim fabrikası gezdim. Bunlarla ilgili bazı şirketlerin uluslararası danışmanlarından ve eğitim veren mentorlarından (advisor) biri de oldum. 2010 yılında TÜBİTAK'a, Türkiye'de dental implant üretimiyle ilgili projemizi sunduk ve onlar da kabul ettiler. Bilimsel çalışmalar sonucunda ortaya çıkan know-how'la İstanbul Çekmeköy'de dental implant fabrikamızı kurduk ve 2012 Mayıs ayında seri üretime başladık. Kısa sürede Türkiye'de bayi ağını oluşturduk ve AB ülkelerinde de distribütörlük anlaşmalarını imzaladık. DTI olarak gerek iç, gerekse dış pazarda oluşan talepler karşısında zorlanmaya başlamıştık. Talebe yetişemiyorduk.

TÜBİTAK'taki yeni kurulan fabrika bu nedenle mi gündeme geldi?

Aslında hem talebe yetişemiyorduk, hem de 'Kuru SLA Active' denilen, implant alanında dünyada ilk olan bir teknoloji geliştirdik. Bu projelerimiz üniversite, kamu ve sanayi işbirliğinin başarılı modellerinden biridir. DTI AR-GE ve İnovasyon Departmanı, TÜBİTAK MAM Gen Mühendisliği ve Biyoteknoloji Enstitüsü ile birlikte 11 üniversite, bu yeni know-how sürecinde birlikte çalıştı. Türkiye'de ve dünyada bir ilke imza atarak DTIActive'i geliştirdik. Sayın TÜBİTAK Başkanı Prof. Dr. A. Arif Ergin ve TÜBİTAK MARTEK Başkanı Dr. Orhan Çömlekçi burada teşekkür etmek isterim, onlarla ortaklık yaparak, hem DTIActive'in seri üretimine geçmek hem de kapasitemizi artırmak için, Avrupa'nın en büyük diş implant fabrikalarından birini TÜBİTAK Marmara Teknoloji Serbest Bölgesi içinde kurduk. Eylül 2016'da da üretime başladık.

DTIActive'in getirdiği yenilik ve teknoloji nedir?

Dünyanın en pahalı diş implant yüzeyi, SLA Active denilen bir yüzeydir. Bunun özelliği, bu teknolojinin sıvı içinde saklanma zorunluluğu ve bir yıl içinde kullanılması gerekmesiydi. Biz ayrı bir teknoloji kullanarak, bu SLA Active yüzeyi kuru olarak elde ettik ve raf ömrünü 5 yıla çıkardık. Saklanması, sterilizasyonu ile çok önemli artıları var. DTIActive adını verdiğimiz bu ürün, dünyada sadece bizde. TÜBİTAK ile birlikte geliştirdiğimiz implantların kalitesi dünya standartlarının üzerindedir. AR-GE ekibimiz ile daha ilk başından kendi teknolojimizi geliştirmiştik. Bu teknolojiyle, implant uygulaması sonrası hastalar beklemeden, çok hızlı bir şekilde protezlerine sahip olabiliyor.

Türkiye'ye katkısı neler olacak? Yeni fabrika-

nın kapasitesi yeterli mi? Bu yatırım sizi Türkiye'de lider yapacak diyebilir miyiz?

Sektör liderliğini hedefliyoruz diyelim. Türkiye'deki talebe yetişemiyorduk artık. Bir de yeni teknoloji-mizi dünyaya rahatlıkla satabilecek duruma geldik. Bize kapasite gerekiyordu. Çekmeköy'de iken yılda 70 bin adetlerde üretimimiz vardı. Yurtdışından gelen taleplere cevap veremiyorduk. Yeni fabrikamızla, gelecek yıl 200 bin adetlik bir üretime ulaşacağız ve 500 bin adet üretebilecek kapasite ile planlandı. Türkiye'ye katkımız büyük olacak diye düşünüyorum. 2012 yılında biz pazara girmeden önce, implantlar Türkiye'de yüzde 90 oranında ithal ediliyordu. Birkaç yerel firma üretim yapıyordu, ama ciddi bir oranda yurtdışından geliyordu. Bizim de desteğimizle, şu anda yerli üretim, ithalatın önünü ciddi anlamda kesti. Başkalarına da yol açtı. Şu anda bilinen 4 tane önemli yerli üretici var. Bunların en büyüklerinden biriyiz diyebiliriz. 2016 yılı için Türkiye'de yıllık 400-450 bin adet dental implant kullanılmış olacak. Yerli üreticiler Türkiye'de bu talebin yarısından fazlasını üretebiliyor. Yerel üreticiler olmasaydı tamamı ithal edilecekti. Ülkemiz adına çok önemli bir hizmet diye düşünüyorum. Altını çiziyorum; yerli üretim, aynı kalitede bir implantın hastalarımıza ulaşmasında, yarılarına kadar bir indirim de sağlamıştır. Bu sayede, daha da yaygınlaşacağına inanıyoruz. Avrupa ülkelerinde yıllık 5.5 milyon implant talebi var. Dünyada ise tahminen bu rakam 40 milyon. Dünyada 4.5 milyar dolarlık bir implant

“BU İŞİ ÇÖZERSEN, SEN ÇÖZERSİN!”

“Türkiye'de dünyanın en iyi kemik tozunu da üretseniz, dünyada akredite olabilmeniz çok zor. Dünyada bunu üreten ve akredite eden üç-dört tane firma vardır. Bunların da sadece 4 adet danışmanı var. Bunlardan biri bile onay vermezse dünyada satamazsınız. Çok zor bir konuydu. TÜBİTAK MARTEK'ten başkanımız bana, “Bu işi çözersen, sen çözersin” dedi. Ben de kendime görev addettim ve çalışmalara başladık. Türkiye'de kamu sektörü, yüzde 100'ü ithal edilen kemik tozuna, 2015 yılında 50 milyon dolar ödedi. Özel sektörü dahil ettiğimizde bu rakam 80 milyon dolara ulaşıyor. Özel bir formül oluşturdum. Hakim ortak, DTI olarak biziz; TÜBİTAK, Sağlık Bakanlığı, Almanya, Fransa, Hollanda ve İsviçre'deki enstitü ve partnerlerimiz ile birlikte uluslararası bir konsorsiyum yapalım dedik. Bu kadar tarafı aynı masanın etrafında toplayıp anlaşmak epey büyük bir işti. Burada da TAC kültürünün çok önemli bir payı vardır.”

"SLA Active yüzeyi kuru olarak elde ettik ve raf ömrünü 5 yıla çıkardık. Saklanması, sterilizasyonu ile çok önemli artıları var."

pazarı olduğu tahmin ediliyor. Sektör, global olarak yılda yüzde 12 büyüyor. Yani yurtdışında önümüzde ciddi fırsatlar var. Şimdi yeni fabrikamız ve yeni teknolojimizle, önümüzdeki yıl ciddi bir ihracat atağına da başlayacağız. Almanya, İsviçre, ABD ve Uzak Doğu'da ofis kurma çalışmalarına başladık. TAC'90 mezunu, İsviçre'nin en büyük dental kliniklerinden birinin sahibi olan sınıf arkadaşım ve oğlumun kirvesi Dr. Erkan İnan'ın da, DTI'nin kuruluşundan bu yana katkılarından bahsetmek isterim. Dr. Erkan İnan'ın desteğiyle, İsviçre'de Made in Swiss implant üretimine başlıyoruz. Ayrıca, başarımızda payı olan,

okuldayken sınıf abisi olduğum TAC'94 mezunu, Çukurova bayımız Dr. İsa Tekgül de projenin başından sonuna kadar yer almıştır.

Bir de çok ilginç bir konu ile medyada oldukça gündeme geldiniz. Kemik grefti ya da kemik tozu denilen tıbbi bir ürün. Nedir bunun üretiminin önemi?

Kemik grefti, diş hekimliğinden ortopediye, beyin cerrahisinden omurilik cerrahisine kadar kemikle ilgili bir çok alanda kullanılıyor. İnsan kaynaklı, hayvan kaynaklı ve sentetik olarak üretilebiliyor. Kemik tozu, tedavi sürecinde, kemik yetersizliği olan bölgelerde doku oluşturmak amacıyla kullanılıyor. ABD ve sadece birkaç AB ülkesinde hayvan kaynaklı üretim mevcut ve hayvan kaynaklı üretimin yüzde 95'i domuzdan elde ediliyordu. Bugün tamamı ithal edilen hayvan kaynaklı kemik tozunu, TÜBİTAK Gen Mühendisliği ve Sağlık Bakanlığı'nın desteğiyle Türkiye'de üreteceğiz. Gramı 170 doları bulan bu materyal, dünyada 2.35 milyar dolarlık bir pazar. Maalesef dünyada ekonomide ilk 20'de olmasında rağmen Türkiye'nin bu pazardaki payı yüzde sıfırdır. Oluşturulan konsorsiyumla üretilcek kemik tozu, milyonlarca doların ülkede kalmasını sağlayacak. Ayrıca domuz dışındaki hayvanlardan üretilmesiyle, başta İslam dünyası olmak üzere çok sayıda ülkeye ihracatı yapılacaktır.

TAC'NİN ÜLKEYE KATKISI

"Her zaman dediğim gibi; bu hayatta yaptıklarımızda, ülke ekonomisine ve sanayisine katkımızda, girişimciliğimizde, TAC'nin çok büyük etkisi vardır. Hür düşünce, yöneticilik anlayışı, analitik bakış; bunları Tarsus'ta kazandık. SEV'in okullarımıza desteği, bu destek de ülkenin geleceği için, 2023 hedefleri için

önemli. SEV, Türkiye'nin dünyada ilk 10 ekonomik büyüklüğe ulaşmasında çok önemli bir faktör olacaktır. Bu okullardan mezunların kendi mesleğinde, alanında çok önemli işlere imza attığı açıktır. 1888'de kuruluşundan bu yana, Türkiye için ülkesini seven insanlar yetiştirmiştir."

BÜTÇE YAPANLAR

Paramı
Yönetebiliyorum

Paramı Yönetebiliyorum'la bütçe yapmayı öğren!

81 ilde tam 226.000 genç, yüz yüze ya da paramiyonetebiliyorum.net'teki eğitimlere katıldı, bütçesini doğru yönetmeyi öğrendi. Şimdi sıra sende!

Paramı Yönetebiliyorum eğitimlerine katılarak hem bütçeni yönetmeyi öğren, hem de ülke ekonomisine katkı sağla!

Destekleyen bankalar:

ABank • Akbank • Albaraka • Anadolubank • Burgan Bank • Citibank • DenizBank • Finansbank • Garanti Bankası • Halkbank • HSBC • ICBC • ING Bank • İş Bankası • Kuveyt Türk • Odeabank • Şekerbank • TEB • Türkiye Finans • VakıfBank • Yapı Kredi • Ziraat Bankası

ERDEN TİMUR (TAC'00)

Nef'ten ekonomiye ve sivil topluma büyük destek

Kısa sürede Türkiye'nin önemli gayrimenkul şirketlerinden biri olmayı başaran Nef, sosyal sorumluluk projelerine de büyük önem veriyor. Geçtiğimiz aylarda *Hürriyet*'e açıklamalarında bulunan Nef'in kurucusu Erden Timur, ekonomiyi canlandırmaya yönelik 4 önemli sosyal ve ekonomik proje açıkladı. İlk olarak toplam değeri 1.5 milyar TL tutarındaki üç yeni proje, beklemeden hayata geçirilecek. İkinci olarak altı ay eleman çıkarılmayacak, hatta bu üç yeni proje ile 3 bin 500 kişiye istihdam sağlanacak. Sosyal alanda ise ilk olarak kâr amacı güdülmeden 3 milyon TL'lik bir fon oluşturularak girişimcilere hibe edilecek. Bu fon, Nef Vakfı bünyesinde oluşturulacak "Ekonomik Büyüme Fonu" üzerinden yönetilecek. Dördüncü olarak ise Türkiye'nin sürdürülebilir kalkınmasına katkıda bulunan sivil toplum kuruluşlarına 5 milyon TL'lik kaynak ayrılacak.

Ekonomik Büyüme Fonu, 6 yıl içinde 23 milyon TL'lik bir büyüklüğe erişecek. Bu fondan; ihracat ile cari açığı azaltan şirketler, teknolojiye dayanarak yenilikçi ürünler ve hizmetler sunan şirketler, markalaşma ve global büyüme potansiyeli taşıyan şirketler yararlanabilecek. Destek verilecek şirketleri 5 kişilik jüri seçecek. Jüride, Erden Timur'un yanı sıra Intus Capital Kurucu Ortağı Bülent Kozlu ve Türkiye'nin önde gelen firmalarında görev alan 3 CEO yer alacak. Bir şirkete yapılacak ortalama yatırım miktarı 100 bin TL ile 500 bin TL arasında değişecek.

AZ ZAMANDA BÜYÜK DESTEK: NEF VAKFI

Nef'in kurucusu ve CEO'su Erden Timur, şirket kârının önemli bir kısmını sosyal projelere ve yardımlara harcıyor. Şirket geçen yıl tüm sosyal projelerini ve yardımlarını, kurduğu Nef Vakfı çatısı altında topladı. Vakfın sitesinde yazan şu metin, Erden Timur'un kendine özgün iş ve yardım felsefesini çok iyi özetliyor: "İnanıyoruz ki; verdiğimiz bizimdir, elimizde tuttuğumuz değil. Verdiğimiz kadar zenginiz, varlığımız kadar değil."

Nef Vakfı, çalışmalarını ve projelerini üç temel başlıkta toplamış. Her Dem Nefes, İlk Nefes ve Derin Nefes. Kısaca göz atarsak; Her Dem Nefes altında kadınların el yapımı özgün tasarımlar üretilip satıldığı Hay Atölye; Öğrenci Bursları; düzenli yardımlar ve aynı yardımlar bulunuyor. İlk Nefes altında ise; eşi vefat etmiş, eşinden ayrılmış ya da eşi cezaevinde olan çocuklu ve desteğe muhtaç kadınlara veya ailelere yardımlar yapılıyor.

Son olarak Derin Nefes altında; kalıcı, uzun vadeli, ekonomik, sosyal ve eğitsel projeler yer alıyor. Kentsel Vizyon Platformu kurularak ortak akıl üretiliyor. Türkiye'de

ilk kez engelli yaşamına uygun tasarlanan Engelsiz Ev hayata geçiriliyor. Eğitim birimleri inşa edilip başlanıyor. Kağıthane ve Eyüp'te 17 anaokulu ve 72 anasınıfı dersliği yapılarak Milli Eğitim Bakanlığı'na bağışlanmış durumda. 2015 yılından itibaren 5 yıl süreyle her yıl 10 adet anaokulu yapılması konusunda Milli Eğitim Müdürlüğü ile protokol imzalandı. Kağıthane'de de 33 derslik, 2 fen laboratuvarı, 2 bilgisayar laboratuvarı, 2 atölye ve depo, 1 kütüphane ile 1 beden eğitimi ve çok amaçlı salonu olan Nef İlkokulu, Milli Eğitim Bakanlığı'na bağışlandı. Akabe Camii tasarımı, ruhsat ve uygulaması hazırlanıp Kağıthane Belediyesi'ne sunuldu. Bunların yanı sıra; 2005 yılı itibarıyla 3 camii, iki spor kompleksi, bir Sevgi Evi inşa edilerek bağışlandı. Ayrıca Nefes Atölyesi adıyla girişimcilere, küçük ve orta ölçekli işletmelere pazarlama, strateji ve yönetim konularında destek verilecek, sürekli olarak kalkındırma programları hazırlanacak ve ofis desteği sağlanacak. www.nefvakfi.org

SANA EV OLUR HER YER!

Kendisi de koyu bir Galatasaraylı olan Erden Timur'un şirketi Nef, futbol takımının ana sponsoru oldu. Toplam tutarı 52,5 milyon TL'yi bulan 2+1 yıllık anlaşma ile Galatasaray'ın Türkiye Süper Ligi'ndeki ana sponsoru olan Nef, bu işbirliğini gelecek sezon Avrupa kupa maçlarına da taşıyacak.

MİLYONLAR PESİNDEN GELİYORSA EĞER
SANA EV OLUR HER YER

ACI'97 sınıfından arkadaşlarının anısına burs

ACI'97 mezunları, geçen yıl kaybettikleri sınıf arkadaşları Sadık Emre Çaputçu (ACI'97) anısına, ACI'dan bir öğrenciye okul hayatı boyunca verilecek bir burs oluşturdu. Sadık Emre Çaputçu, geçen yıl haziran ayında 36 yaşında vefat eden bir İzmir Amerikan mezunu. Denizli'de oldukça sevilen Çaputçu'nun bu ani ayrılışı hem ailesini, hem Denizlilileri, hem de ACI'daki sınıf arkadaşlarını çok üzmüştü. ACI'nın ardından Yeditepe Üniversitesi'nde Elektrik Elektronik Mühendisliği okuyan Çaputçu, Denizli'ye dönerek aile şirketi Seyran Gıda'da Yönetim Kurulu üyesi yapıyordu. Denizli Genç İşadamları Derneği'nin başkanlığı görevini yürüttü. Birçok sivil toplum kuruluşunda çalışmalarının yanı sıra yerel bir gazetede de düzenli köşe yazıları yazıyordu.

ACI'97 sınıfı, mezuniyetlerinin 20. yılı yaklaşırken, Sadık Emre Çaputçu'nun anısını yaşatacak bir şeyler yapmak için harekete geçmişler. Birçok fikir ortaya çıkmış, ancak sonunda ACI'da bir öğrenciyi, ilk yılından mezun oluncaya kadar destekleyecek bir burs oluşturmak konusunda anlaşmaya varılmış. Sadık Emre Çaputçu'nun da çok mutlu olacağına inandıkları şekilde, bu öğrencinin de özellikle Denizli'den olması yönünde tercih bildirmişler.

SEV Finans Direktörü ACI'97 mezunu Esmâ Akkuş, burs fonuna Çaputçu'nun adının verilmesi için gerekli yasal ve kurumsal işlemleri araştırıp, ACI Okul Müdürü Didem Erpulat'la iletişime geçmiş. Erpulat, mezunların bu girişiminden gerçekten

çok mutlu olduğunu, hatta her mezun sınıfın benzer bir çalışmayla, eğitime ve okula çok büyük katkı sağlayacağını söylüyor.

SEV Yönetim Kurulu bir öğrencinin eğitim süresi boyunca Okul ücretinin yüzde 50'sinin karşılanması durumunda SEV Okulları'nda burs ismin verilmesini, geri kalan yüzde 50 okul ücretini Okulun karşılamasını onayladı. Okul da, bu yıl Sadık Emre Çaputçu bursuna aday bir öğrenciyi belirledi. ACI'97 mezunları arasında 5 yıl boyunca burs katkı sağlamayı taahhüt edenler de listelendi. Son olarak katılım 95 kişiye ulaştı. İlk yılda burs için mezunlar tarafından toplanan miktar 38 bin liraya ulaşmış durumda.

Okul tarafından geri kalan burs tamamlanacak ve seçilen öğrenciye yatılı olarak, okul bitene kadar mezunların desteği ile kitap, forma ve harçlığı dahil bir burs sağlanacak.

REDHOUSE KIDZ DÜNYAYA AÇILIYOR!

Yayın yelpazesini günden güne genişleten Redhouse Kidz'in kitapları şimdi de yurtdışında okurlarıyla buluşuyor. Yayınevi; Bologna, Frankfurt ve Londra Kitap Fuarı gibi dünya çapında önemi olan ve pek çok yayınevinin katıldığı fuarlarda, Türkiye kolektif standında yer alarak kitaplarını tanıtıyor. Bu görüşmeler sonucunda da gelecek yılda 23 çeviri yayına hazırlanacak. 150'nin üzerinde esere imza atmış deneyimli yazar Aytül Akal tarafından kaleme alınan öykü kitabı Gökyüzünde Balonlar, Macarcanın ardından şimdi de Azericeye çevriliyor. Ayrıca yazarın Ormanda Oyun serisi de Lehçeye çevrilerek Polonya'daki çocuklarla buluşacak. Ödüllü yazar Tülin Kozikoğlu'nun çok sevilen Leyla Fonten'den Öyküler serisi yurtdışında da büyük beğeni aldı. Seri Çince, İspanyolca, Katalanca ve Lehçeye çevrilerek neredeyse her kıtaya yayılıyor. Yazarın ayrıca Meraklı Gezginler serisi de Azericeye çevriliyor. Henüz 2016'da yayımlanan ve ilk kez kalbi kırılan bir kızı anlatan Eyvah Kalbim Kındı! ise Polonyalı çocuklarla buluşuyor. Çocuklara yemek tarifleri üzerinden tasarım yapma ve proje geliştirmeyi öğreten Tasarım Odaklı Düşün: Kahvaltılıklar adlı etkinlik kitabı da Azericeye çevriliyor. Umuyoruz yayınevinin kitapları, dünyanın dört bir yanındaki çocuklarla buluşarak, Türk çocuk edebiyatını tanıtmaya devam edecek.

şimdi

KİMYERE NE YAPIYOR?

AYŞE RUA ÇİNER (ACI'92)

“Bir Midyeli Hikayesi”

Ayşe Rua Çiner, çok ilginç bir girişime imza atmış. Söylediğine göre dünyada örneği yok. Bir midye restoranı... Sözü hemen kendisine bırakıyoruz...

ACI'dan sonra neler yaptınız kısaca anlatır mısınız?

1992 yılında mezun olduktan sonra 9 Eylül Ekonomi bölümüne geçtim. Ancak gerçeği söylemek gerekirse, üniversitenin eğitiminde genel anlamda umduğumu bulamadım ve ilk seneden itibaren çalışma hayatına geçtim. Bu şekilde yol almak, aktif iş yaşantısında, yaşitlarımdan daha hızlı ilerlememi sağladı. İyi masahlarla, iyi pozisyonlara ulaşabilme fırsatı oluştu. İhracat, halkla ilişkiler ve kısa süreli de olsa finans sektörünün borsa ayağını tecrübe ettim. 2000 yılında evlenip 2004 yılında da kızım İlayda'yı hayata getirdikten sonra, artık kendi işimi kurma fikrim yoğunlaştı. Bu şekilde ilk girişimcilik deneyimimi, bir tekstil markasının bayiğini alarak, 2004 yılında perakendeciliğe atılarak başlatmış oldum.

Midye Restoranı fikri nasıl doğdu? Türkiye'de örneği yokmuş galiba, restorandan ve yemeklerden biraz bahseder misiniz?

Perakendeciliği, 13. yılımda iken 2016 yılının Nisan ayında, koşullar gereği sonlandırdım. Ancak, 2013 yılının Eylül ayında, ailecek hayalini kurduğumuz, bambaşka bir sektör olan, restorancılık işinin temellerini atmaya başlamıştık. Artık ailecek, kabuklu deniz mahsullerinin Türkiye'mizde en çok tüketilen şekli olan “midye” restoranımızı ve işleme tesisimizi kurmuştuk. 2010 yılından bugüne kadar restoran odaklı seyahatlerimiz, aldığımız mini eğitimler, Ar-Ge çalışmalarımız ilk restoranımızla ürününü verdi. Bu işin en cazip yanı, her yanı midye dolu olan ülkemizde, bu işi “kurumsal” olarak yapan, eğitilmiş, vizyoner başka girişimcilerin olmamasıydı. Midyeci çoktu, hala da çok, ama bizim yaptığımız şekliyle, “belgeli”, bakanlık onaylı üretim tesisi bulunan, sadece ama sadece “ağır metalsiz” çiftlik midyesi kullanarak yapan yoktu. Hâlâ da olmadığını sanıyorum.

Menülerde yer alan tabakların her birinde, ana ürün olarak midye bulunmaktadı. İçinde midye barındırmayan tek bir ürünümüz yok. Bizim ana hammademiz, “ağır metalsiz, belgeli midyelerimiz.” Dolayısıyla, yarattığımız konseptimizle, esa-

sen sadece Türkiye'de değil, dünyada ilk ve tek olduğumuzu düşünüyorum.

Evet, dünyada midye türevlerini yapan restoranlar var, ancak bizdeki gibi 18 ana çeşit (alt başlıklarıyla 25 çeşidi sunuyoruz) ile yol almıyorlar. Örneğin; ne Avrupa'da ne de Amerika'da, yediğiniz midyecilerde, midye dolma bulamazsınız! Bunun yegane sebebi, midye etinin ve pirincin hassas ürünler olmasıdır. Midye dolmanın seri üretimi zor ve beceri isteyen bir iştir.

Hedefleriniz neler?

Şu an Türkiye'de, startını İzmir'de verdiğimiz bu projemizde, 4 restoran ve 2 kiosk konseptimizle, toplam 6 noktada hizmet vermekteyiz. Restoranlardan bir tanesi Antalya'da bayimiz tarafından işletilmektedir. Ayrıca kiosklarımızın da işletmeleri, kurduğumuz franchise ağına bağlı olarak, yine bayilerimize aittir. Hedefimiz çok büyük; midye konusunda işleme tesisimizde inovasyonlar gerçekleştirerek, dünyanın her yanına, ürünlerimizi aynı lezzet ve kalite standardında gönderebilme konusunda ciddi başarılar yakaladık. Umuyorum ilerdeki yıllarda, bir Türk markası olarak tüm dünyaya gururla yayılacağız.

www.midyeli.com

Yurt Dışında Yaşayan Mezunlarımızı Ariyoruz!

Sevgili mezunlarımız, sınıf temsilcilerimiz,

Sınıf arkadaşlarınız arasında yurt dışında yaşayan, SEV ile iletişimi olmadığını düşündüklerinizi, mezun derneklerine veya bize iletin, onları da SEV Ailesi iletişim ağına dahil edelim.

iletisim@sev.org.tr
www.mezundb.com/guncel/
www.sev.org.tr

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI **SEV** 1968

KÜRESELLEŞME YAPMIYOR?

ŞUHNAZ YILMAZ (ÜAL'89)

Yıldızlar, şeritler ve hilal arasında...

Koç Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nde öğretim görevlisi olan Doç. Dr. Şuhnaz Yılmaz'ın yeni kitabı, 'Turkish-American Relations (1800-1952): Between The Stars, Stripes And The Crescent' adıyla Routledge Yayınevi tarafından yayımlandı. Şuhnaz Yılmaz kitabında, okurları, Türk-Amerikan ilişkilerinin çetrefilli tarihinde etkileyici bir yolculuğa çıkarmayı hedefliyor. Başta birbirine yabancı olan bu iki ülkenin, çoğu zaman problemleri ancak her zaman ayakta durmayı başaran müttefikliklerini analiz

ediyor. Türk, Amerikan ve İngiliz arşivleri ile kişisel belge ve el yazması koleksiyonlarının geniş kapsamlı bir taramasıyla yazılan kitap; Türk-Amerikan ilişkilerinin 1800 yılından, Türkiye'nin NATO üyesi olduğu 1952 yılına kadarki 152 yılını kapsıyor.

Halen Koç Üniversitesi Dış Politika Grubu olan Küreselleşme ve Demokratik Yönetişim Merkezi'nin direktörlüğünü de yürüten Şuhnaz Yılmaz, 1989 yılında Üsküdar Amerikan'dan mezun olduktan sonra Bilkent Üniversitesi'nde Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü

bitirdi. Ardından Princeton Üniversitesi'nde Yakın Doğu Çalışmaları ve Uluslararası İlişkiler üzerine yüksek lisans ve doktora yaptı. Ayrıca Harvard'da post-doktora çalışmalarında bulundu. 1999 yılından bu yana Koç Üniversitesi'nde çalışmalarını sürdürüyor.

PROF. DR. İLTER TURAN (TAC'58)

IPSA BAŞKANI İLK TÜRK BİLİM İNSANI

SEV Mütevelli Heyeti Üyesi ve eski Başkanı, İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin Emeritus Profesörü Prof. Dr. A. İlter Turan, dünyanın en saygın ve köklü kuruluşlarından Uluslararası Siyaset Bilimi Derneği'nin (International Political Science Association, IPSA) başkanlığına seçildi. Turan, IPSA'nın başkanlık görevine seçilen Türkiye'deki ilk bilim insanı oldu. İstanbul Bilgi Üniversitesi'nin eski Rektörü, Emeritus Profesörü ve Sosyal ve Beşeri Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. A. İlter Turan; Uluslararası Siyasal Bilimler Derneği'nin (IPSA) Poznan, Polonya'da yapılan XXIV. Dünya Kongresi'nde oybirliği ile 2016 – 2018 dönemi için derneğin genel başkanı seçildi. Prof. Dr. İlter Turan, daha önce IPSA'da yönetim kurulu üyeliği, başkan yardımcılığı ve dünya kongresi başkanlığı yapmıştı.

UNESCO'nun himayesi altında 1949 yılında Paris'te kurulan ve 53 ülkeden 3 bine yakın üyeye sahip olan IPSA, siyasal bilgiler alanında dünyanın en yaygın ve saygın mesleki kuruluşlarından biri olarak biliniyor.

Prof. Dr. A. İlter Turan, yeni görevine ilişkin olarak, "Akademik bir disiplin olarak siyasal bilimler alanında dünyanın en tanınan ve etkin mesleki kuruluşlarından Uluslararası Siyaset Bilimi Derneği'nin 2016-2018 dönem başkanı olarak seçilmekten büyük mutluluk ve gurur duyuyorum. Dernek yönetim kurulunun önerisi ve genel kurulunun ortak kararıyla bana verilmiş olan bu görevi, sadece şahsıma ve Bilgi'ye değil, aynı zamanda Türkiye'ye bir teveccüh olarak görüyorum" dedi.

DENİZ KARA URGANCI (ÜAL'87) - NURCAN ONARAN (ÜAL'86)

ÜAL Mezun Ofisi'ne iki yeni isim

Deniz ve Nurcan, 1979 yılında, ÜAL'ye beraber girdiler. Deniz bir ara yurt dışına gitti, döndü. Nurcan '86'da, Deniz '87'de mezun oldu. 5 senede bir reunion'larda karşılaştılar. Çok sık görüşemediler, ta ki '86 sınıfı bir gün Whatsapp grubu kurup, günde ortalama 350 mesaj ile haberleşmeye başlayana kadar.

Özel hayatlarında, sanal ortamlar dışında da görüşmeye bayılan hatta tercih eden bu iki arkadaş, bir gün kahve içmeye karar verdi ve o gün hayatları değişti.

"Biz neden bugüne kadar beklemi-
şiz, daha sık görüşelim, ikimiz de çalış-
ıyoruz ama keşke bir olanak olsa da
birlikte bir iş yapabilesek" diye evrene

gönderdikleri mesaj, döndü dolaştı yine onları buldu. Tesadüfen, birbirlerinden habersiz başvurdukları, fakat daha sonra paylaştıklarında, "Yok artık" deyip moral bozmadan güleştükleri, "kim seçilirse seçilsin yine birbirimize destek oluruz," dedikleri Mezunlar Derneği, onca aday arasından ikisini de kabul etti.

Yeni kişilikler, yeni renkler ve enerji ile ÜAL Mezunlar Derneği, okulumuzun 140. yılı itibarıyla başlattığı birçok yeniliğe, projeye, dolayısıyla gelişmeye imza atıyor. Derneğe senelerce emeği geçmiş olan Ayşe Erçetin'e buradan teşekkür ediyor, Deniz Kara Urgancı ve Nurcan Onaran'a tekrar hoş geldiniz diyoruz. Yolunuz açık olsun.

GÜNEŞ TURİZM

www.gunesturizm.net

(322) 459 23 43

36 senelik bir aile şirketiyiz.
Coşar Çopuroğlu TAC'67
Ceren Şeğmen TAC'98
Gizem Arslan TAC'03

SERVİSLERİMİZ:

-Kesin Hareketli Paket Grup Gezileri
-UçakBileti/Otel-Cruise Rezervasyonları
-Kişiye/Gruba Özel Tailor Made Geziler
-Balayı Organizasyonları
-Vize İşlemleri, vs. vs.

2017 GEZİLERİNDEN SEÇMELER: Detaylı gezi programları için arayınız.

YILBAŞI'nda MASAL YOLU ORTAÇAĞ ALMANYASI

27 Aralık 2016 - 1 Ocak 2017

Berlin(1) - Potsdam - Magdeburg -
Leipzig(1) - Naumburg - Weimar - Erfurt(1)-
Eisenach - Kassel - Fristzlar - Marburg(2)

LIBERTY of the SEAS GEMİSİ ile BATI KARAYİPLER

TEKSAS, HONDURAS, BELİZE, MEKSİKA
20-30 Ocak 2017

Houston(2) - Galveston - Gemi(7) -
Roatan - Belize City - Altun Ha - Cozumel

REJİM BİTMEDEN KÜBA

17-25 Şubat 2017

Havana(4) - Tropicana Show - Vinales -
Pinar del Rio - Cojimar - Cienfuegos -
Trinidad(1) - Santa Clara - Varadero(2)

CELEBRITY MILLENIUM GEMİSİ ile KIRAZ ÇİÇEKLERİ

ÇİN, TAYVAN, JAPONYA

7-23 Nisan 2017

Hong Kong - Keelung - Taipei - Okinawa -
Baoshan - Shanghai - Nagasaki - Kobe -
Shimizu - Fuji Dağı - Yokohama - Tokyo

GÜNEY FRANSA

KÖYLER, KASABALAR, ŞEHİRLER

6-14 Mayıs 2017

Toulouse(2) - Carcassonne - Albi - Mossac -
Marsilya - Cassis - Toulon - Aix en Provence
Luberon Villages - Lourmain - Roussillon -
Gordes - Avignon - Pont du Gard - Arles -
Le Baux de Provence - Annecy(2) - Lyon -
Evian - Cenevre

BÜYÜK BRİTANYA

İNGİLTERE, GALLER, İSKOÇYA, İRLANDA
22-31 Temmuz 2017

Londra(1) - Oxford - Stratford upon Avon -
Birmingham(2) - Cardiff - Bath - Stonehenge -
Chester - Liverpool - Manchester - Leeds(1)
York - Windermere - Gölle Yöresi - Glasgow(2)
Edinburg - Belfast(1) - Drogheda - Dublin(1)

CEYLİN TÜRKKAN ÜAL'13

Yaratıcılık, tasarım ve girişimcilik başarısı: *Sand&Blue*

İki sene İTÜ, iki sene de New York'ta okuduğu bir program sayesinde kendini moda tasarımcısı olarak buldu. Marka kimliğini New York'lu bir ajansla oluşturdu. Ortağıyla kısa zamanda uzun yol katederek sipariş aşamasına geldi. Şimdi hedef dünyaya daha fazla yayılmak...

Bu yıl Beymen ve Fash gibi birçok seçkin mağazada satışa çıkan Sand&Blue markalı mayo ve bikiniler büyük ilgi gördü. Sand&Blue altında Inner isimli İlkbahar/Yaz 2016 koleksiyonu; kendine güvenen, zarif, stilinden ödün vermeden rahat olmak isteyen ve seyahat etmeyi seven kadınları hedefliyor. Markayı bu şekilde konumlandıran henüz tasarım öğrencisi Ceylin Türkkan aile dostu olan ortağıyla birlikte çalışıyor. Üsküdar Amerikan mezunu Ceylin Türkkan'a moda eğitimini, markalarını ve gelecek planlarını sorduk.

ÜAL'den mezun olduktan sonra neler yaptınız? Modayı nasıl seçtiniz?

Aslında lise son sınıf benim için karar vermek açısından çok zorlu geçti. Bir sürü okula başvurmuştum. Hepsinden de kabulüm gelmişti ama karar veremiyordum. O yüzden başvurmayı bırakmadım, Amerika'daki Art School'lardan sonra İtalya'ya da başvurmayaya karar verdim. İtalya'nın başvuru tarihleri biraz daha geç olduğu için o sırada şu an okuduğum İTÜ/FIT'nin (Fashion Institute of Technology) çift diploma veren Moda Tasarımı bölümünü keşfettim. İtalya ile beraber ona da portfolyo hazırladım. Ama bundan

önceki bütün başvuruları iç mimarlık için yaparken, İTÜ'ye moda tasarımı portfolyosu hazırladım. Ve zaman geçtikçe programın içeriği, yani iki sene İstanbul'da, iki sene de New York'ta okumak bana çok cazip gelmeye başladı. Ve İTÜ'ye kabul edildim.

Programın ilk senesi İstanbul'da eğitim aldım. İTÜ'de aldığımız dersler ile FIT'in ders programı tamamen aynı. İki okul da aynı ders planlarını ve eğitimi uyguluyorlar. Tabii ki ilk sene neredeyse bütün öğrenciler dikiş bilmediği için, dikiş dersleri ve kalıp çıkarma dersleri ağırlıktaydı. İkinci senemin ilk yarısını İstanbul'da okuyup, ikinci yarıyı ve yaz dönemini okumak üzere New York'a FIT'e gittim. Her ne kadar aldığımız eğitimler iki okulda aynı olsa da, FIT'de çok fazla rekabet olduğu için çok şey öğrendim. Bu arada, bu programdan mezun olurken çift diplomayla mezun oluyorsunuz. Ama hem İTÜ'den hem de FIT'den iki senede mezun olabilmek için bütün zorunlu dersleri almamız gerekiyor. Bu yüzden sınıfça her dönem 7-10 arası dersimiz oluyor. Yaz dönemini de FIT'de bitirip 3'üncü sene için tekrar İstanbul'a döndüğümüzde, artık hem çok iyi dikiş dikebiliyor hem de kalıp çıkarabiliyorduk. Şu

Ceylin
Türkkan

**SATILIK
DAİRE**

\$ 2.100.000

anda 4'üncü sınıfı bitirmek üzere tekrar New York'tayım. Bu senenin sonunda buradan mezun olacağım. Bu programın güzelliği; hem çift diploma ile mezun olup hem New York'ta iki tane staj yapma olanağı, hem de mezun olunca bir sene de çalışma izni (OPT) vermeleri.

Moda tasarımcısı olma fikri nasıl doğdu? Sand&Blue daha öğrenci iken ortaya çıkmış, zor olmadı mı?

Lise sonda portfolyo hazırlamak için bir atölyeye gidiyordum. İçimde hep moda tasarımı okuma isteği vardı aslında. Ama iç mimarlığa karar vermiştim. Yaptığım işler hep tekstille, modayla ilişkili şeyler olunca, hocalarım da benim moda okumam gerektiğini söylüyorlardı. Ama ben yine de iç mimarlığa başvurmak için bir portfolyo hazırladım. Bu programı, Üsküdar Amerikan'ın düzenlediği Kariyer Günü'nde duydum ve ondan sonra araştırmaya başladım. Ailemin de tekstilci olması aslında bu kararı vermeme biraz yardımcı oldu. Okula girince, ilk senemi İstanbul'da okuduğum için bir arkadaşımın bir şeyler yapmaya karar verdik. Satışına daha iyi odaklanabileceğimiz için de mayo/bikini markası yaratmayı düşündük. Sadece ikimiz her işin altından kalkmaya çalıştığımız için; üretimde, kumaş alımında vb. adımlarda bir sürü problem yaşayarak, bir sürü şey öğrendim. Deneyim, günümüzde bence en önemli şeylerden biri. Üniversite mezunu olup iş aramaya başlandığında, herkes deneyim gerçeğiyle karşı karşıya kalıyor. O yüzden üniversiteyi okurken ne kadar iş deneyimi edinirsek o kadar iyi.

Sand&Blue nasıl gidiyor? Hedefleriniz nelerdir?

New York'a gittiğimde, marka kimliğini de New Yorklu bir ajansla oluşturduk. Bu yıl markamızın ilk sezonunu satıyoruz. Şimdi ikinci koleksiyonumuzu da hazırladık, çekimlerini yaptık, fuara katıldık ve şu an sipariş aşamasındayız. Bu sene Beymen, Fash Butikleri gibi bilindik mağazalarda ve bunun yanında Max Royal, Mandarin Oriental Bodrum, Maçakızı gibi otellerde de yer aldık. Türkiye satış noktalarımızın yanına yurtdışı satış noktalarını da bu sene katıyoruz. Hedefimiz dünyaya daha da fazla yayılmak. İlk sene olmasına rağmen ilgi çok iyi. Belli bir müşteri kalitesini tutturduğumuza inanıyorum. Çünkü kumaş, dikiş ve kalıplarımızın kalitesine çok önem veriyoruz. Bu yüzden de mayolarımızın kalitesiyle ilgili çok güzel geri bildirimler alıyoruz. Yeni sezonumuzla da fuarda güzel tepkiler aldık. Özellikle Amerika'dan olan müşteriler için benim bu sene New York'ta olmam çok iyi oldu. Çünkü gelip koleksiyonu yüz yüze ve dokunarak görmek istiyorlar. Şimdi önümüzde üçüncü koleksiyonun çizimleri ve müşteri görüşmeleri var.

**Boğaz hattında yer alan
bu daire ve daha fazla
seçenek için beni arayın!**

**Uzman danışman
ekibimle hayalinizdeki evi
bulmak için yanınızdayız.**

kw PLATIN
KELLERWILLIAMS.
REAL ESTATE

Esra Derman

0533 378 29 36

0212 324 9 324

esra.derman@kww.com.tr

Mezun dergilerinden...

BIZLETTER

10 Yılda 10 Bin Tuğla

*Bir Tuğla da Sen Koy!
Projemizin 10. yılında
10 bin tuğlayı
tamamlamak üzere yola
çıkmiştık.*

Okulumuzda tüm başarılı çocuklara çağdaş eğitim fırsatı sağlamayı amaçlayan ve hiç bitmeyecek olan projemizde, 2016 yılının Homecoming gününde, 10 bin Tuğlalık bu önemli eşiği aştık hep beraber.

Katılan tüm dönemler ve tüm mezunlar, karınca kararınca destek verdiler projemize. Kısa sürede önemli başarılar gerçekleşti. 10 bininci Tuğlayı almak için adeta büyük bir yarış oldu. 10 yıl önce koyduğumuz 10 bin Tuğla hedefi, 1974 mezunumuz sevgili Turgay Gümüş'ün 120 bin dolarlık bağıışı ile fazlasıyla geçilmiş ve ikinci 10 bin Tuğlanın başlangıcı da etkili şekilde aşılmış oldu.

Bilindiği gibi; projemizde 600 Tuğla (120 bin USD) bağıışı yapıldığında, bağıışının adına bir 'Tuğla Bursu' tahsis ediliyor. Bu şekilde bugüne kadar oluşturulmuş olan; Özdemir Sabancı Bursu, Güçlü Yaşa Tuğla Bursu, ScottEdmonds Tuğla Bursu ve Defne&Muhtar Kent Tuğla Burslarına ek olarak 'Turgay Gümüş Tuğla Bursu' tahsis edilmiş oldu.

Bir Tuğla da Sen Koy! burs fonuna,bugüne kadar yaklaşık 2 bin farklı kişi ve kurum tarafından toplam 10 bin 149 Tuğla bağıışı yapıldı. Halen 448 rezerve Tuğla ile bağıışlar durmadan devam

ediyor. Bir yandan bursla okuyan öğrencilerimiz başarıyla mezun olurken, diğer yandan yeni öğrenciler seçiliyor. 2016-2017 öğretim yılı için de 4 öğrenciyi Tuğla Bursu ile kazanabilmeyi hedefliyoruz. Mezunlar ile TAC ve SEV temsilcilerinden oluşan Tuğla Bursu Komitesi, şimdiden büyük bir mesai veriyor. Türkiye'nin dört bir yanından başarılı ancak desteğe ihtiyacı olan öğrencilerle görüşülüyor.

Uzun vadede okulumuz belki de 'needblind' bir kurum olmayı hedeflemeli ve böylece okulumuzda eğitim görebilmek için desteğe ihtiyacı olan tüm başarılı gençlere bu fırsatı tanıyabilmeliyiz. Camiamız bunu başarabilecek güçte olduğunu bu kampanyanın başarısıyla gösterdi.

TAC MEZUNLAR DERNEĞİ BURSLARI (2007-2015)

Dönem	Toplam burs (TL)	Tuğla bursu (TL)	Diğer burslar (TL)	Toplam öğrenci sayısı	Tuğla burslu öğrenci sayısı
2007-2008	98.404.10	25.434.00	72.970.10	34	4
2008-2009	106.090.03	59.900.03	46.190.00	24	8
2009-2010	139.610.21	80.043.02	59.567.19	30	11
2010-2011	149.572.92	118.701.31	30.871.61	25	14
2011-2012	167.809.10	124.592.60	43.216.50	27	13
2012-2013	185.099.41	161.975.83	23.123.58	19	12
2013-2014	237.725.59	154.400.59	83.325.00	24	10
2014-2015	263.059.64	201.184.08	61.875.56	20	12
2015-2016	320.414.50	251.500.50	68.914.00	23	14
Toplam	1,667,785.50	1.177.731,96	490,053.54	91* (farklı öğrenci)	28*

*2007-2015 sürecinde toplam 91 farklı öğrenciyeye burs verilmiş olup, bunların 28'i Tuğla Bursundan faydalanmıştır.

Buluşma olarak artık kardeş mezun dergilerimizden seçme konulara özet olarak yer vererek diğer okul mezunlarıyla da buluşturuyoruz.

Homecoming'de yenilikler

Homecoming bu yıl, 21 Mayıs 2016 Cumartesi günü gerçekleşti. Okula gelen mezunlarımızı ve eşlerini, kapıda öğrenci kardeşlerimiz ve genç mezunlarımız, ellerinde tabletlerle karşıladılar ve her biri 'check-in' yaptırıldılar. Geçen yıl ilk kez denediğimiz bu sistem sayesinde, mezunlarımızın hem dernekteki bilgileri güncellendi, hem de önemli istatistikler yapabilme fırsatı bulduk.

Sistemi, dernek yönetim kurulu üyemiz sevgili Ahmet Alptekin'89 gönüllü olarak kurguladı ve dernek ekibimiz de gönüllülerle birlikte uyguladı. Ahmet, özel bir yazılım hazırladı ve sevgili Alp Erdem'02 bu uygulamayı yaklaşık 25 tablet bilgisayara yükledi.

Bu yıl sisteme, ödeme sistemi de eklendi. Check-in'in yanı sıra, o gün yapılan bütün alışverişlerde, girişte alınan bilekliklere yüklenen dijital para kullanıldı.

Elektronik kayıt sistemi ile elde edilen bazı istatistikleri sizlerle paylaşmak istiyorum:

Dijital olarak kayıt yaptırmayan 106 kişiyi de eklersek sonuçta Homecoming 2016'ya 817 mezun toplam bin 118 kişi katıldı. Sabah yapılan 'Güner Baykal Basketbol Şampiyonası'na katılan sporcular, seyirciler ve görevlileri de eklerseniz, gün içinde yaklaşık bin 250 farklı kişinin katıldığını tespit ettik.

Sevinerek gördük ki; bu yıl geçen yıla göre katılım yüzde 20 daha fazla oldu. Sevindirici bir diğer bilgi de; henüz geçen yıl mezun olmuş mezunlarımızdan 70 yıl önce mezun olmuş abilerimize kadar, toplam 58 farklı dönemden katılım olması...

Dönemler arasında en fazla 49 kişiyle 1981 mezunları katıldılar. Onları 47 kişiyle 1986 mezunları, 43 kişiyle 1996 mezunları, 42 kişiyle 1976 mezunları ve 38 kişiyle 2001 mezunları takip ettiler.

Bu vesile ile benzer organizasyonların devasa bütçelerinin aksine hemen hemen sıfır bütçe ile hatta kaynak yaratarak bin 250 kişinin ağırlanmasında gece gündüz büyük özveriyle çalışan dernek ekibimiz; Betül Abila, Nuran Baykal ve Alp Erdem'e (TAC'02), bizlere yardım eden eşlerimiz ve okul çalışanlarına, her türlü desteği veren okul yönetimine ve tüm mezunlarımıza çok teşekkür ederiz.

Tarsus'tan Barry'ler geçti

70'li yıllarda TAC'de görev yapan Mr. ve Mrs. Barry geçen ay okulumuzu ziyarete geldiler.

Don Barry liselilerin, Roxanne Barry de hazırlık sınıflarının matematik hocalarıydı. Bizim neslin hayatında önemli iz bırakan efsane hocalarımızdan... Onları uzun yıllar sonra yeniden görmekten o kadar mutlu olduk ki; bize kırk yıl öncesini bugünmüş gibi yaşattılar.

Sağ olsunlar okul müdürlerimiz, öğrencilerle de buluşabilmeleri için çok güzel bir program yaptılar. Mr. Barry, okulda üç ayrı sınıfta derse girdi, bugünün öğrencilerine matematik anlattı.

Okul müdürlerimizle ve öğretmenlerimizle tanıştılar, sohbet ettiler. Okulda 'yıl sonu başarı ödülleri' seremonisine katıldılar. Mr. Barry bir konuşma yaptı. IB (International Baccalaureate) öğrencileriyle ve matematik öğretmenleriyle bir araya geldiler. Matematik yarışmaları konusunda planlar yapıldı.

Mr. Barry; TAC'den sonra kısa süre İstanbul'da Robert Kolej'de çalıştı ve ardından Amerika'nın en prestijli lisesi olan Philips Academy'de 31 sene çalışıp emekli oldu. Şimdilerde TAC ve Talas tarihini inceliyor. Bu konuda müthiş bir birikimi var. Kitaplarını heyecanla bekliyoruz.

Barry çiftinin Tarsus ziyaretini dolu dolu planladık. Hiç durmadan eski dostlarıyla, öğrencileriyle, komşularıyla bir araya geldiler, hasret giderdiler.

Tarsus sokaklarında yıllar sonra dolaştılar, eski tatları hatırladılar. Hatta bizim duymadığımız 'sakal çürüten seftali'yi bile hatırlıyorlar! Türkçelerinin hâlâ berrak ve akıcı olması, hâlâ Türkiye'ye olan büyük sevgi ve ilgileri, anılarının taze olması hepimizi etkiledi. 42 yıl öncesinin ders notları ve sınav kağıtlarını saklamış olmaları ve yanlarında getirdikleri fotokopileri, bizlerin de onların hayatında nasıl birer iz bıraktığımızın kanıtlarıydı.

Hocalarımızı sevgiyle uğurladık. Bizi biz yapan hocalarımıza ne kadar kalpten bağlandığımızı, bunda da çok haklı sebepler olduğunu o kadar güzel gördük ve yaşadık ki...

Yeniden bekliyoruz; hem de tüm hocalarımızı, tüm efsanelerimizi...

Mezun dergilerinden...

THE BEACON

Goodbye Mrs. Özbay: “Parting is such sweet sorrow”*

Helen Özbay started working at ACI in 1980. She has worked as an English teacher, Lise Dean and English Department Head for 35 years. We are grateful to her for her dedicated work and leadership.

() Romeo & Juliet*

Derleyen: Yasemin Savranoğlu (ACI'82)

“O, herkes için ACI'nın efsane İngilizce öğretmeni Mrs. Özbay olabilir. Ama benim için O; bir mentor, bir akıl hocası, örnek alınacak bir meslektaş, en zor anında güç alınacak bir arkadaş ve en önemlisi de ACI'nın kurumsal hafızasıdır. Hangi kural neden var, hangi uygulamayı artık neden yapmıyoruz, erkek öğrencilerden önce neyi nasıl yaptık? Tüm bunları bilendir... Lord of the Flies'i içselleştirmek için öğrencilere ormanda paint ball oynatacak kadar yaratıcı, sosyal servislere bağlı fonu yaratmak için 700 kişilik okulu topyekun yürüyüşe götürecek kadar cesur, Behçet Uz Çocuk Hastanesi'ndeki kanser hastası çocuklar için Kemeraltı'nın arka sokaklarında Miki'li stetoskop arayacak kadar özverili, o çocuklara hediye olsun diye tüm okula oyuncak ayı diktirecek kadar etkili, Van'daki bir köy okulunun tüm öğrencilerine yepyeni ayakkabılar toplayıp gönderecek kadar vicdanlı, sınıfında teknolojiyi en mükemmel şekilde kullanacak kadar yenilikçi, Batılı olduğu kadar Doğuludur. Zeki esprileri ile güldüren, en akılcı soruları ile düşündüren, en dürüstçe eleştiren, en zor öğrenciyi bile kazanmak için uğraşandır. Yeri doldurulamayacak bir dost, ACI'nın tarihine geçmiş bir eğitimci, O yegâne Helen Özbay'dır.”

Didem Erpulat '87
Okul Müdürü

“İngiliz edebiyatının derinliklerinde ilerlerken, giderek kendimize ve ürettiklerimize güvenmeyi öğrendik. Edebiyat, matematik gibi değildi. Edebi eserler için yapılan yorumların kişiden kişiye çok değişebileceğini görmekte, esnek ve yaratıcı düşünmeyi öğrenmekteydik. Yazı yazarken, kelimeler ve ifadelerle tıpkı bir halı dokur ya da bulmaca çözer gibi çalışmak, oynamak, doğru yerlere yerleştirmek ve fazlalıklardan arındırmak gerekiyordu. Hepsini tek tek kavradık, pekiştirdik. Onunla... Mrs. Özbay'la...”

Billur Barshan '82

“Uzun yıllardır tanıdığım Helen Özbay, benim için bir köprü'nün dördüncü ayağıdır... Diğer üç: Elizabeth Orbaşlı, Betsi Çakır, Linda Aytan'dır...”

Veysi Okumuş

Truvalı Helen Üzerine Bir Deneme

Deniyorum elbette. Tarihe damgasını vurmuş böylesine güçlü bir karakteri, tüm halleriyle anlatabilmek ne mümkün! ACI'daki 23 yıllık meslek yaşamımın her evresinde o vardı. Öğrencilerin safiyane sarf ettikleri şu soru, bu nedenle hiç de saçma gelmez insana: “Mrs. Özbay, bu okul açıldığında beri hep burada mıydı?” Çünkü O, buraya ait. Ezeli ve ebedi görünüyor. İşte bu nedenle, Helen Özbay'sız bir ACI düşünmek, bir hayli zorlayıcı bir uğraş. Okulda öğretmenliğe başladığım ilk yıllarda, tarih öğretmeni eşimle birlikte, “Truvalı Helen” demiştik ona. Boş yere bu nitelemeyi yakıştırmamışız Helen Özbay'a. Truva Savaşı'nın müsebbibi, orduları peşinden sürükleyen tutkulu, güçlü, güzel insan.

Sevgi Alpay

Sosyal Bilimler Bölüm Başkanı

A TREE GROWS IN İZMİR: SEMİHA MORALI '28 IDEALS OF A "NEW WOMAN" OF THE EARLY-REPUBLICAN ERA

SEMIHA WAS BORN IN 1911 INTO THE MENTEŞE FAMILY OF LANDLORDS OF THE MILAS MUĞLA DISTRICT IN WESTERN ANATOLIA. HER MOTHER WAS OF THE KÂTİPZÂDE FAMILY, THE OFFICIALLY- RECOGNIZED PRINCIPLE NOTABLES (A'YÂN) OF EIGHTEENTH-CENTURY İZMİR. THE LOSS OF HER FATHER AT AN EARLY AGE LED THEM TO MOVE TO İZMİR WITH THEIR MOTHER TO LIVE IN PROXIMITY TO THEIR AUNT'S HOME. —İKLİL EREFE SELÇUK ('89)

CEYDA AYDEDE, ACI'73

En büyük şansım ACI'da okumak

Okul arkadaşım Ceyda Ercen Aydede ile yıllar sonra SEV Vakfı'nın binasında buluşmak çok heyecanlı oldu. SEV Vakfı'nın 3 yıl boyunca başkanlığını yapan Ceyda Aydede, başarılı bir iş kadını olarak Vakıf Okulları'na yeni bir soluk getirdi. SEV Okullarının gelişmesi, tanıtılması için pek çok projeye imza attı. / Şükran Yücel (ACI'71)

(...Profesyonel iş hayatını noktaldıktan) sonra gönüllü çalışmalar mı başladı?

Gönüllü çalışmalar hayatımda hep vardı. "Enter to Learn, Depart to Serve", bizim genlerimize işlemiş bir söylem. Tam şirketimden ayrılma noktasında, Vakıf Yönetim Kurulu Başkanlığı teklif edildi. Bu görevi üstlendim. Ben, bu görevin çok uzun süre yapılmasına inanmıyorum. Bu nedenle, kendi dönemim bitince, görevi daha genç arkadaşlara teslim ettim. Zaten 82'den beri Vakıf ve Board'da hep görevler almış, aralıklarla yönetim kurulunda bulunmuştum. Vakıf'ta daha önce de pek çok projede çalışmıştım.

Vakıf başkanlığın sırasında en önem verdiğin projeler neler oldu?

SEV'in kurumsallaşması ve profesyonel yönetimin Vakfı'yı yönetmesi konusunda adımlar attık. Ben ve benden önceki başkanlar hep tam gün burada çalışıyorduk. Yönetim kurulu başkanlarının değil de yönetimin sürekliliği için, ben ve ekibim, profesyonellerin bu görevi yapmasına inandığımızdan, kurumsallaşmayı ve profesyonelleşmeyi gerçekleştirdik. Hepimizin malumu, eğitim uygulamalarında ve felsefesinde köklü değişiklikler oldu. Hep aynı kalacağını düşündüğümüz kavramlar, kısa bir süre sonra çöpe atıldı. Yerine yenileri geldi. Teknolojiyi öğrencilerimizin kullanımına sunan ve Türkiye'de ilk olan birçok proje gerçekleştirdik. 3D baskı laboratuvarları, Motion Capture, Greenbox gibi yeni yöntemleri getirdik. Okullarımız arasında iletişim platformları ve yönetim toplantıları yaptık. SEV Vakfı Okulları arasında koordinasyonu sağladık. Ortak inovasyon günleri ve spor etkinliklerine başladık. Bütün bunların yanı sıra, SEV ve mezunlar arasındaki iletişimin de ciddi oranda arttığına inanıyorum. Burada Buluşma dergisi de çok önemli bir işlev üstlendi. Dergi artık mezunlarımız tarafından ilgiyle okunan, merakla beklenen bir yayın haline geldi ve SEV mezunları arasında etkili bir iletişim köprüsü kurdu. (...)

AYŞE MAYDA / ÖZEL BÖLÜM

İSMET NOONAN ('54)

Ayşe ablamızın yaş gününü sevgi ile kutluyoruz!

1916 yılında, İzmir Kemeraltı'nda, Beyler Sokağı yakınındaki, Salepçioğlu Camisi'nin arkasındaki Karanlık Sokak'ta kim doğmuştur? Amerikan Kız Koleji'ne kaydolmak için tek başına okula gelen küçük kız kimdi dersiniz? Ne işi var maymunun, bir kız öğrencinin omuzunda, bilin... Cumhuriyet kızlarının arasından çok azı üniversite tahsili için İzmir'den İstanbul'a giderken, sadece bir kız arkadaşını yanına alıp üniversite seçmeye ve kayda gidenin kim olduğunu, düşünün... İstanbul Üniversitesi'nin "Diş Tebabeti Mektebi'ni" bitirdikten sonra, 1945 yılında 2. Beyler Sokağı'nda muayenehane açan diş hekimi kadın kim olabilir? Yıllar önce Parsons binasının temeli atılırken, küreği ilk eline alıp toprağı atan; Taner binasının iki kez yapımında küreği elinde tutan kimdi? Bu yürekli kızımız, İzmir'imizin ilk ortodontisti, Dünya Ortodontistler Rehberi'ne adı yazılan ilk Türk, Ayşe Mayda'dan başkası olabilir mi? (...)

*Bir Şehrin Annesi / Bahar Vardarlı (ACI'68)

*Cumhuriyet Kadını Ayşe Mayda / Raşel Rakella Asal (ACI'69)

*Üçü Bir Arada... / Joanne Aliye Noonan Kutup (ACI'74)

THE BEACON BU SAYIDA

- Zifiri Aydınlık: Ayşe Lahur Kırtunç '70 / Yazan: Kerime Arsan ('70)
- İnsan Olma ve Düşünmeye Dair Bir Akademisyen Yetiştiriyor: Leyla Kayhan Elbirlik '97 / Yazan: Kerime Arsan ('70)
- All about Google with Başar Akyelli '02 / Yazan: Hülda Suloş ('74)
- Korkuyu Yenmek: Ayşe Nur Gedik '81 / Yazan: Kerime Arsan ('70)
- Karlardaki Küllerden Taşlardaki İzlere Adatepe, Mimarlık ve Hayat Üzerine: Güzin Kutlu ('74 ile / Hülda Suloş ('74)
- Kendimi Biriktiriyorum / Yazan: Defne Erdur ('94)
- Tiyatro Salt: Serra İzmiroğlu '04 / Yazan: Nükhet İzmiroğlu ('71)
- Müziğin Yolu: Sabi Saltiel '05, Barış Baykan '06 / Yazan: Raşel Rakella Asal ('69)
- Yarını Düşünmek: Aslı Pasinli '90 / Yazan: Raşel Rakella Asal ('69)

kapak

Spor Şart

Yetmişli yılların sonu, seksenli yılların başında bir TV dizisi ortalığı kasıp kavuruyordu. Adı *Beyaz Gölge* idi. Konu, aşk ya da mafya veya tarih değildi. Basketboldu.

Evet. Bütün heyecanı, güzelliğiyle, amansız rekabeti ve adrenaliniyle basketbol...

Hepimizin malumu, her maçın içinde biraz sosyoloji, biraz psikoloji, biraz empati, biraz oyun, biraz strateji vardır.

Beyaz Gölge Koç Reeves'in hikayesi burada başlar.

Reeves, kötü bir sakatlık sonucunda, genç yaşta basketbol oynamayı bırakmak durumunda kalmıştır.

New York'un kenar mahallelerinin birinde, bir devlet lisesinde basketbol öğretmenliği işi bulmuştur. İş kolay değildir. Öğrencilerin, anne ve babaların sosyal statüleri düşüktür. Oyuncular uyumsuzdurlar, kavgacıdırlar, sorunludurlar, geleceğe ilişkin pek bir beklentileri yoktur.

Koç Reeves bütün öğrencilerle, öğretmenlerle, ailelerle tek tek uğraşır, onlarla diyalog kurar, dertlerini dinler. Sonunda bu alt kültür çocuklarından, bölgede herkesin parmak ısırdığı bir takım meydana getirmeyi başarır.

Reeves, bir spor anlayışını temsil etmektedir.

En önemlisi, kazanmak ya da kazanmamak değildir.

Öğrencileri, öğretmenleri ve aileleri topluma kazandırmaktır.

Başta TAC olmak üzere, SEV Okullarının basketbol takımları için, *Beyaz Gölge*'nin benzer bir modeli gibi desek yalan olmaz. Aileler ve öğrencilerin sosyal durumları açısından benzemese de, spor ruhu açısından benziyorlar. Türkiye'nin dört bir yanından gelmiş, farklı geleneklere, farklı kültürlere ve farklı değer yargılarına sahip öğrenciler bir araya geliyorlar, bir süre sonra da kırk yıldır beraber yaşıyorlarmış gibi birbirleriyle kaynaşıyorlar ve ortak paydalarda buluşuyorlardı.

Aslında bu durum, sadece basketbolda değil, SEV Okulları'nın faaliyet gösterdiği spor branşlarının hepsi için geçerliydi.

Bu kaynaşmanın çimentosu, okulun geleneklerine olan bağlıydı. Spor, yüzyılları geride bırakmış olan SEV Okulları'nın DNA'sında vardı.

Bugünlere gelmek şüphesiz kolay olmadı.

TAC'de spor denildiğinde ilk akla gelen isimlerden biri olan Ali Çekiç (TAC'82), *BizLetter* dergisi için hazırladığı 'Efsane Basketbolcular' dizisinde, o devirde bir çift spor ayakkabının bile olmadığını, ancak Amerikalı hocalara ısmarlandığını söylüyor. O günlerde, her köşe başında spor malzemeleri satılan mağazaların olacağı günleri, kimse rüyasında bile göremezdi herhalde.

SEV Okulları bugün, sporu daha geniş öğrenci kitlesine yaymak için kolları sıvamış durumda.

Niye mi? Çünkü, okullarda sportif faaliyetler arttıkça, ardından akademik başarı puanlarının da geldiği net olarak görünüyor.

Peki nedir sporu, başarının anahtarı yapan?

Cevabı sporcularımızdan alalım:

"Spor yardımlaşmayı, dayanışmayı ve birlikteliği vurguluyor. Sadece bedensel olarak değil, psikolojik olarak da insanı güçlendiriyor. Kendine güveni artırıyor. Spor yapan, iyi planlama yapıyor. İyi sporcu, olup biteni iyi okuyan, analiz eden kişidir."

Lise hentbol takımının başında önemli başarılarla imza atmış olan Rasim Küçük Kurt (TAC'84), günlük yaşamda spora yer ayırmanın hiç de zor olmadığını söylüyor: "Hayatını güzel planlayabilirsen, sporu, okulla ve işle birlikte yürütebilirsin. Biri diğerine köstek değil destek oluyor. Benim vücudum oksijen aldıkça, kan dolaşımı hızlanınca, beynim de çalışmaya başlıyor."

Yeni dönemin en önemli sac ayaklarından biri spor. Ama yalnız başına değil. Aynı zamanda; sanata ilgi duyan, ezberciliği sevmeyen, değişik hobileri olan, analiz yapma yeteneğine sahip gençler yetiştirmek de bu dönemin en önemli hedefi.

Bu sayımızın kapak konusu spor. Spor tarihinden turnuvalara, okullarımızdaki faaliyetlerden öğrencilerimizin başarılarına kadar pek çok ilginç bilgiyi ve ilginç anekdotları kapak sayfalarımızda bulacaksınız.

Sayfaları çevirmeye başlayabilirsiniz...

GÜN GEÇTİKÇE OKULLARIN SPORA OLAN İLGİSİ ARTIYOR. NİYE Mİ?

Çünkü spor yardımlaşmayı, dayanışmayı öne çıkartıyor. Sadece bedensel olarak değil, psikolojik olarak da insanı güçlendiriyor. Kendine olan güveni ve empati duygusunu artırıyor. Plan yapmayı, strateji çizmeyi, analiz etmeyi geliştiriyor. Peki, SEV okullarının diğerlerine göre üstünlüğü nerede? SEV, diğer okulların spor alanında son dönemde yaptıklarını, yüzyılı aşkın bir süredir yapıyor. Bu yüzden de spor kültürü DNA'larına işlemiş durumda.

RASİM KÜÇÜKKURT TAC'84

Akademik başarı da olacak, sporcu da sanatçı da...

Rasim Küçükkurt (TAC'84), Sağlık ve Eğitim Vakfı bünyesinde çalışmalara başlayan Spor Komitesi'nin başkanı ve SEV Yönetim Kurulu Üyesi... İTÜ Mimarlık Fakültesi mezunu mimar, işadami... Okulda, iş hayatında, yaşamının her safhasında sporla hep iç içe olmuş. Zamanla başka hobiler de edinmiş. Müzikle ilgilenmiş piyano ve saksafon çalıyor.

Vakfın yeni yönetimi, sporda yeni açılımlara giderken, Rasim Küçükkurt SEV Spor Kulübü'nün kurulmasından, okullarda spor okulları açılmasına kadar birçok konuyu anlatıyor. Küçükkurt, SEV'in stratejisi için şunları söylüyor: "Akademik başarıyla yetinmeyen, sporla, sanatla, sosyal sorumluluklarla uğraşan, değişik ilgi alanları olan, çok yönlü evrensel öğrenciler yetiştirmek." Buluşma olarak kendisine soruyoruz:

Sporla tanışmanız nasıl oldu?

Yürümeye başladığımdan beri sporla iç içeyim. Çocukluğum ağaç üstünde geçti. Mahallelerde yaptığımızla mümkün olan her saatte toplanıp çeşitli oyunlar oynardık. Bisiklete biner, saklambaç, kovalamaca oynar, maç yapardık...

TAC'yi seçmemin o yaşlardaki ana nedeni fileli kaleleri olan futbol sahası ve fileli potaları olan basketbol sahalarıdır. TAC'de yatılılığın olduğu dönemde neredeyse 24 saat spor aktiviteleri vardı. Futbol, basketbol, hentbol, voleybol, tenis, amerikan futbolu, japon kale, koşu, yüksek atlama, uzun atlama, barfiks, masa tenisi, badminton... Ortaokulun ilk yıllarında Adanaspor yıldız takımına seçilmiştim, ancak Tarsus'da yatılı

okuduğum için hafta içi antrenmanlara gidemedim ve profesyonel futbol hayatım başlamadan bitti. Ancak ortaokul yıllarında hentbol ve voleybol, lise, üniversite ve iş hayatımda, okul ve çeşitli kulüp takımlarında hentbol oynadım.

Üniversiteden sonra neler yaptınız?

Adana'ya döndüm, iş hayatına atıldım. Bu arada hentbola sporcu olarak devam ederken, hem antrenörlük hem de spor yöneticiliği yaptım. Bir gün TAC mezunu olarak, okulu ziyaret ettiğimde okulda yatılılık kalkmış, öğrencilerin çoğu okul zili çaldıktan sonra hemen servislerine binip evlerinin yolunu tutuyorlardı. Bizim mezun olduğumuz zamanki öğrenciyle o gün gördüğüm öğrenci yapısı değişmişti. Benim ilk sorum, 'okul neden boşaldı, öğrenciler neden spor yapmıyor?' olmuştu. Tabii malum cevabı almıştım, 'üniversite sınavları var, aileler izin vermiyor'. Sınav odaklı eğitim sisteminden hepimiz şikâyet ediyoruz, ancak biz veliler de çocukları sınavdan neredeyse 2 yıl önce her şeyden el çektiler. Sistemin çarklarının işlemesine katkıda bulunuyoruz. Benim o yıllarda çocuğum yoktu, belki anlamıyordum, ancak sadece ders çalışarak bir insan nasıl yaşayabilirdi? Daha sonra TAC beden eğitim hocasına giderek okulda neredeyse adı bile bilinmeyen hentbol takımı kurmak istediğimi söyledim.

TAC'de kaybolan hentbolu tekrar canlandırmak için okulda seçmeler yaptık. Hentbol takımı için gerekli 12 sporcu için 10 öğrenci seçmelere katıldı. Hepsi de seçmeleri kazandı. Ortaokul seviyesindeki çocukları hentbolcu olarak yetiştirmeye başladık. Öğrencilerin aileleriyle görüşerek sporun akademik başarıyı engellemediğini, aksine yararı olduğunu anlattık. O öğrenciler düzenli çalışarak hem derslerinde başarılı oldular hem de 2000 yılında Liselerarası Hentbol Şampiyonası'nda Türkiye üçüncüsü oldular ve o takımdan da çok iyi işadamları çıktı.

Şu anda resmi olarak bir kulüpte spor yapıyor musunuz? Çalıştığınız bir takım var mı?

Resmi olarak bir kulüpte spor yapmıyorum. Haftada bir Fenerbahçe'nin Kalamış Tesisleri'nde futbol oynuyo-

rum, haftada en az bir koşuyorum veya fitness yapıyorum. Sömestir tatillerinde ailece kayağa gidiyoruz. Bunun dışında TAC Mezunlar Derneği İstanbul Şubesi, son 10 yıldır her yıl yaklaşık 15 dönemin katıldığı minyatür futbol turnuvası düzenliyor. 80 yılları mezunları olarak ona katılıyorum. Vakit bulabilsem takım çalıştırmak isterim.

Aktif bir spor hayatınız var. İş hayatıyla sporu birlikte nasıl yürütüyorsunuz?

Sporu, okulu ve işi her zaman birlikte yürüttüm. Lise sonda üniversite sınavına hazırlanırken bile, deplasmanlara gidip, maçların dışında kalan boş vakitlerimde ders çalışıyordum. Test kitaplarım bir çantada, spor malzemelerim başka bir çantada dururdu.

Okul hayatından sonra iş hayatına geçince veya evlenince sanki öğrenciliğimizde, bekâr hayatımızda yaptıklarımızı bırakacağız gibi bir düşünce var. Aslında insan hayatını güzel planlarsa, işine, ailesine, arkadaşlarına, hobilerine, sporuna yeterince zaman ayırabiliyor. Böylece monotonluktan da kurtuluyor.

Spor size neler kazandırdı?

Disiplinli olmayı, strateji oluşturmaya, başkalarını gözlemlemeyi, düşünce de esnek olmayı, paylaşmayı, birlikte hareket etmeyi, rakibin bile olsa insanlara saygı duymayı, self kontrolü, çabuk karar vermeyi öğrendim. Girdiğim sınavlarda heyecanımı çabuk yenebiliyordum, panik yapmıyordum. Sınavlarda dikkat hataları olmuyordu, çünkü maçlarda da dikkatli olmak gerekiyordu, dolayısıyla alıştım.

Tarsus Amerikan Koleji'ni diğer okullardan farklı kılanlar nedir?

Tarsus Amerikan Koleji'nde bir spor kültürü, bir müzik kültürü, abi-kardeş kültürünün yanında, evrensel düşünme, düşündüğünü söyleyebilme kültürü var. TAC'nin akademik başarılarının yanında mezun olan öğrencilerde hayat başarısı da var. Sporda çeşitli branşlarda Türkiye şampiyonlukları, ikincilikleri, üçüncülükleri, müzikte Echo gruplarımızın da Türkiye çapında başarıları var.

Bizim zamanımızda TAC'nin üniver-

site başarıları da çok yüksekti. TAC'84 dönemi olarak 55 mezundan 32 öğrenci tıp fakültelerine girme hakkı kazanmıştı, sınavda okul olarak Türkiye'de derece yapmıştık. Şimdi yine iyiye doğru bir gidiş var. Planlama yaparsak, çocuklarımız hem akademik hem sportif hem de sanatsal başarılarla sahip olurlar. Öğrencilerimizin çok yönlü yetişmesi gerekiyor. Sadece ders çalışarak yetişmesi doğru değil, bir yabancı dili çok iyi bilmesi, bir müzik aleti çalması ve bir spor dalıyla ilgilenmesi kişiliğinin gelişmesi açısından, sağlığı açısından son derece önemli. Bugünkü eğitim sistemi sınav odaklı. Çocukları böyle bir sistemden kurtarmak istiyorsak daha önce de söylediğim gibi, öğrenci, derslerine çalışırken aynı zamanda spor da, sanat da yapabilmeli.

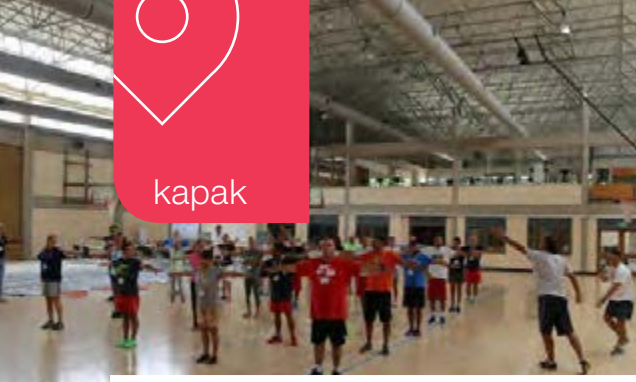
Şampiyon olmak sporcuda nasıl bir etki yaratır?

Şampiyon olan takımların oyuncularının öz güvenleri çok yüksek oluyor. Uzun bir hazırlık ve çalışma sonunda en iyisi olmak farklı bir hava getiriyor insana. Maçlar esnasında vücutları adrenalin salgılandığı için kendilerini zor şartlarda kontrol etmeyi, hareket etmeyi öğreniyorlar. Şampiyon olmasa bile spor yapan, müsabakaya çıkan kişi heyecanını kontrol etmeyi öğreniyor.

SEV çatısı altında yeni bir sportif girişim var. Spor Komitesi kuruldu... Neler planlanıyor?

Spor Komitemizde, benimle birlikte, zamanında millî takımın yıldız basketbolcusu Necati Güler (TAC'75) abimiz ve Eczacıbaşı Kulübü'nün 15 yıl boyunca idareciliğini yapan Dr. Cemil Ergin (TAC'83) yer alıyor. Bu komitenin, daha çok kişiden oluşmasını istiyoruz. Su sporları, dağcılık, eskrim, kayak, futbol, atletizm ve bu gibi sporları temsilen üyeler gelebilir. Yönetici, antrenör ya da sporcu olarak burada yer almak isteyenleri de bekliyoruz.

Spor komitesinin amacı tüm SEV Ailesi'ne sporu yaymak. Uzun soluklu bir proje olacak. Önce okullarımızdaki öğrencilerimizden başlayacağız. Daha sonra da mezunlarımızı ve aileleri dahil etmeyi planlıyoruz.

SPOR İÇİN SEVACTIVE ÇALIŞTAYI

SEV Spor Komitesi Ağustos ayında yeni dönem için ilk çalışmasını gerçekleştirdi. SEV Genel Müdürü Binnur Karademir, Eğitim Geliştirme ve Kurumsal İletişim Yöneticileri'nin katılımıyla, SEV Okulları'nda çalışan tüm beden eğitimi öğretmenleri "SEVactive" çalıştay çerçevesinde Tarsus'ta bir araya geldi. Çalıştayda sporun, kurum kültüründeki yerinin daha da güçlendirilmesi ve hayatın bir parçası haline getirilmesi konuları ele alındı. Yaşam boyu fiziksel aktivite ve sporu, öğrencilere bir kazanım olarak vermek ve yaygınlaştırmak için yapılan SEVactive çalışmaları yıl boyunca devam edecek.

5-6 yaşındaki öğrenciye beceri ve koordinasyonla başlayıp, liglerde oynayan veya üst düzey sporcuların yetiştiği bir oluşum olacak. Bunun yanında çok iddialı olmak da gerekmiyor herkesin sporu hayatlarının bir parçası haline getirmesini istiyoruz.

SEV Okulları'ndaki sportif çalışmalarını genişletmeye çalışıyoruz. TAC'de bir Spor Kulübü var, benzerini diğer okullarda da oluşturmak istiyoruz.

Bu kulüpler ve spor okulları sayesinde öğrencilerimiz yıl boyunca spordan kopmayacaklar.

Bu kulüpler ve spor okullarının işlevi ne olacak?

Öncelikle tüm çocuklarımızın bizim kendi okullarımızda, kulüplerimizde ve onların açtığı bu spor okullarında spora gitmesi önemli. Çocuklar, okul bittiğinde kendi spor salonlarımızda sporlarını yapıp 'late bus'larla evlerine gitmeleri hem zaman kaybını önleyecek, trafikte yorulmayacak hem de veliler ayrıca bir servis peşine düşmeyecekler. Spor okullarında, çocuklar doğru koşmayı öğrenerek başlayıp, birçok çalışmayla kendi özelliklerine göre spor yapma becerisi elde edecek ve maç yapmak isteyen veya performans sporcusu olmak isteyenler de spor kulübüne yönlendirilecek.

Tarsus'ta spor kulübümüz ve spor okullarımız var. Ama İstanbul'da ve İzmir'de de ihtiyaç var. Okul turnuvaları bir bilemediniz iki ay sürüyor. Öğrenci on ay boş kalıyor. Ama spor okullarında ve kulüplerde çocukların spor yapması seviz ile on aya kadar uzayabiliyor.

Bir SEV Spor Kulübü olacak mı?

Evet, bir çatı gibi düşündüğümüz SEV Spor Kulübü projesi var. Spor Komitesi ileride kulübe dönüşebilir. Üzerinde çalışıyoruz hâlâ. İstanbul'da kurulacak SEV Spor Kulübü, İstanbul'daki öğrencilerimize hizmet edeceği gibi tüm mezunlarımızın da spor yapabilecekleri bir kulüp olacak. Ama düşündüğümüz kulüp amatör seviyelerde kalacak.

Okullarda spor okulları veya kulüpler için altyapı yeterli mi?

Sporda her branş için tesis yapmak veya her branş için eğit-

men/koç bulmak mümkün değil. Ama okullarımızın sinerjilerini kullanarak çok fazla branşta çocuklarımızın ilgi alanlarına göre yetiştirmek istiyoruz. Örneğin Üsküdar'da bir kayak hocamız var, ama Tarsus'ta yok, İzmir'de bir sörf hocamız var, ama İstanbul'da yok. Bu gibi hocalarımız, okullarımızla işbirliğine giderek kayak, sörf gibi bireysel sporları yapmak isteyen, öğrenmek isteyenleri toplayacak, eğitim ve program verecek, takiplerini yapacak, kamlara götürecek. Okullarımızda yaklaşık beş bin öğrenci var, mezunlarımızı ve aileleri de eklediğimizde en az yirmi bin kişi oluyoruz. Bu da kulüp ve spor okulları için yeterli bir sayı. Okullarımızın spor tesisleri birkaç okulumuz hariç çok iyi. İyi olmayan okullarımıza da yeni projeler geliştiriyoruz.

Okullarda sporla ilgili kaç beden eğitimi öğretmeni var? Spor okullarında bu hocalar mı olacak?

10 okulumuzda yaklaşık 30 beden eğitimi öğretmenimiz var. Çocuklarımızı yakından tanıyan onlar. Yapacağımız sistemin çok önemli bir parçası olacaklar. Çocukları keşfedecek, yönlendirecek onlar. Spor okullarıyla ve spor kulüpleriyle birlikte koordineli çalışacaklar. Spor okullarında ve kulüpte, branşlarında uzman koçlarla da çalışacağız.

Başarılı öğrencilere sporcu bursu verecek misiniz?

Bu tür burs imkânları sağlamak istiyoruz. Ancak birinci kurulumuz akademik başarı. Sonra sporda da başarılıysa ve bizim de stratejik olarak seçtiğimiz branşa ya da kritere uygunsay, burs vermeyi düşünüyoruz. Bu tür çalışmalarımız devam ediyor.

Yurtdışına eğitime gidecek mezunlar, spor sayesinde ek bir avantaj sağlayabiliyor mu?

Akademik başarınızın yanına yeni beceriler, yeni donanımlar koyduysanız, yurtdışındaki okullara kabulünüz daha hızlı oluyor. Mesela bir takım kaptanı olmanız şu demek: "10-12 kişilik bir grubu ben yönetebiliyorum." Ya da takımın bir sporcusu iseniz, "ben 10 kişiyle çok iyi uyum içinde çalışabiliyorum. Birlikte hareket ediyorum" demek oluyor. Üniversiteler bunu görüyor ve önemsiyorlar. Hele bir de milli sporculuk varsa, daha çabuk burs alabiliyorlar.

Doğru Hamle, Yatırımınızı Büyütür.

Ak Yatırım, Size Özel Çözümlerle Hizmetinizde.

Ak Yatırım 20 yıllık tecrübesiyle, Hisse Senedi'nden ViOP'a, Forex'ten CFD'ye tüm işlemleri size tek elden sunuyor. Hedefinizin büyüklüğü ne olursa olsun, Ak Yatırım sizi hayallerinizin ötesine taşıyacak ayrıcalıklarıyla yanınızda. Size ve ihtiyaçlarınıza özel çözümlerle tanışmak için bizi arayın.

İşlem Hattı: 444 1 259

AKYatırım

PROF. DR. SADİ KURDAK TAC'83

Spor akademik başarıyı olumsuz etkilemez!

Türkiye’de tıpta, Spor Fizyoloji Ana Bilim Dalı denildiğinde en bilinen isimlerden biri olan Prof. Dr. Sadi Kurdak, TAC ve üniversite yıllarında spor yapan bir bilim insanı. Sporun, öğrencilerin akademik başarılarındaki ve karakterlerinin gelişimindeki etkilerini uzmanına soruyoruz.

Sporcu öğrenci iken tıpla, sonra tıp içinde yine sporla buluşmanız nasıl oldu?

TAC’den sonra Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi’ne girdim ve 1989’da mezun oldum. Öğrencilik yıllarında da aktif olarak spor yapmışım ve mezun olduktan sonra spordan ayrılmak durumunda kalabileceğim olmamın beni mutsuz edeceğini hissetmeye başlamıştım. Uzmanlık alanıyla ilgili arayışlarımda, karşıma çok da bilinmeyen, ancak içinde sporu barındırma potansiyeli olan spor fizyolojisi gibi bir uzmanlık alanı çıktı. Sorun ise okuduğum literatürlerde adı geçen bölümün Türkiye’de olmaması idi. Bu durumda beni eğitecek çok fazla merkez de yoktu. Yine de vazgeçemedim ve önce kendimi, sonra sevgili eşim Hatice’yi bu yola girmek istediğim konusunda ikna

etme mücadelem başladı. İzleyen dönemde Çukurova Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizyoloji Anabilim Dalı’nda uzmanlık eğitimime başladım ve kısa bir süre sonra da kendimi YÖK bursu ile ABD – Kaliforniya Üniversitesi – San Diego’da konuyla ilgili çalışmalar yaparken buldum. Türkiye’ye döndükten sonra, uzun uğraşlarla önce Türkiye’de bir ilk olan Spor Fizyolojisi Bilim Dalı’nın kuruluşu gerçekleşti. Sonrasında olgunlaşan bilim dalı, eşzamanlı olarak Türkiye’de çok sayıda Spor Fizyolojisi Bilim Dalı’nın kurulmasına da örnek oldu. Geldiğim noktada, kariyerimin başında vermiş olduğum kararın, beni hem üretken hem de fazlasıyla mutlu ettiğini hissediyorum.

Sporun çocukların fiziksel ve ruhsal gelişimine etkileri neler oluyor?

Modern yaşamda, atalarımıza oranla daha az hareket ederek hayatımızı sürdürebiliyoruz. Çocuklarımızı da geçilmesi gereken sınavlar, kazanılması gereken okullar gibi engeller koyarak, hayatlarını daha da olumsuz etkileyecek bir yaşam biçimine ittiğimiz bir gerçek. Geçmişte sokakta yaşayan çocuklar, günümüzde yerini saatlerce hareket etmeden kendini bir şekilde eğlendirebilen çocuklara bırakmıştır. Fiziksel aktivitenin azalması, çocukların gelişmelerini pek çok yönden olumsuz etkilemektedir. Kilo alımı ve obezite, kan lipid profilinin bozulması ve hatta çocukluk ya da genç erişkinlik döneminde görülen zamansız diyabet olguları gibi ciddi sağlık sorunları da günlük yaşamın olağanları arasına girmiştir.

2012 Londra Olimpiyat Oyunları sonrası, sağlık alanında en prestijli bilimsel dergilerden bir tanesi olan *Lancet*, özel bir sayı yayımlamış ve sedanter yaşamın

YARIŞMA ESASINA DAYANAN BİR EĞİTİM SİSTEMİNİN OLDUĞU ÜLKEMİZDE, ÖĞRENCİLERİN HEM ÜST DÜZEY SPORCU HEM DE SINAVLARDA TÜM SORULARI ÇÖZEN BİR SÜPER İNSAN OLMALARINI BEKLEMELİ, GERÇEKÇİ BİR YAKLAŞIM DEĞİLDİR.

yarattığı olası sorunlar yerküre ölçeğinde tartışılmıştır. Yapılan analizlerde, hareketsiz yaşamın uzun dönemde yaratacağı olumsuzlukların en çok etkileyeceği topluluklardan bir tanesinin de Anadolu'da yaşadığı sonucuna ulaşılmıştır. Yaşam şeklimizi alışageldiğimiz tutumlarla devam ettirmemiz durumunda, toplum olarak bizi bekleyen olası sağlık sorunlarının ciddiyeti, bütün açıklığıyla gözümüzün önünde durmaktadır.

Spor yapmanın, fiziksel sağlığı korumanın dışında, paylaşım, özgüven ve sosyal ilişkilerin geliştirilmesinde de etkin rol oynadığı bilinmektedir. Bir amaç doğrultusunda hazırlık yapmanın, süreç sonunda başarıya da başarısızlıkla yüzleşmenin, evrensel anlamda başarı tanımını sorgulamanın ve yaşamı şekillendirecek çıkarımlarda bulunabilmenin, genç bir bireyin olgunlaşmasında yadsınamayacak katkıları vardır. Bu kazanımların güzelliğini çocukların hissedebilmesini sağlamak ise ayrı bir birikim gerektirir. Ne yazık ki spor sahalarında, gençlere bu doğrultuda sporu öğreten ve yaşatan uzman sayısı oldukça azdır.

Spor yapmak bir çocuğun akademik başarısını artırır diyebilir miyiz?

Yukarıda altı çizilen kazanımları özümseme şansını bulan bir gencin, akademik yaşamındaki başarısını

değerlendirmek için, yukarıdaki sorunun daha farklı yöneltilmiş olması gerekir. Öncelikle şunu belirtmekte yarar var; düzenli olarak fiziksel aktivite yapan insanların beyin yapıları ve buna bağlı işlevleri olumlu yönde etkilenmektedir. Ancak akademik başarısının tanımını, çoğu kez yaşamdan kopuk sorulara verilecek doğru yanıtların sayısı olduğundan; fiziksel aktivite ve kişilik gelişiminden akademik mucizeler beklemek ciddi bir yanılsama olacaktır. Zeki olmak bir konuyu kolay öğrenme, akıllı olmak öğrenilen konuyu doğru yorumlama şansı verir. Sporun santral sinir sisteminde yarattığı etki, sporcu için bu durumda bir avantaj sağlayacaktır. Ancak spor yapmak yerine aynı zaman diliminde soru çözme sabrını gösteren bir gencin beyininde de, yapılan tekrarların yarattığı etki, soruları daha çabuk ve doğru çözebilmenin avantajını doğuracaktır. Yarışma esasına dayanan bir eğitim sisteminin olduğu ülkemizde, öğrencilerin hem üst düzey sporcu hem de sınavlarda tüm soruları çözen bir süper insan olmalarını beklemek, gerçekçi bir yaklaşım değildir. Yukarıdaki soru, çocukların önüne ulaşılabilir başarı hedeflerinin konulması koşuluyla anlam kazanır. Yaşamın şekillenmesinde önemli rol oynayan eğitim uzmanlarının, sadece gençlere değil, hem velilere hem

TÜRKİYE'DE ÖRNEĞİ OLMAYAN BİR YAPILANMAYI OLUŞTURDUK

Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Müdürü olarak neler yaptınız?

Elbette öğrenimin kaliteli ve eksiksiz olarak devam etmesini sağlamak gibi temel bir yükümlülüğüm var. Okulun dinamiklerini canlı tutarak, genç bir akademik kadro ile bilimsel çalışmalar üretebilecek bir yapılanmayı oluşturmak ise ikinci hedefimdi.

Buna ek olarak, yine çalıştığım arkadaşlarımla beraber, Türkiye'de örneği olmayan bir yapılanmayı oluşturduk. Sağlıklı Yaşam ve Spor Bilimleri Araştırma ve Uygulama Merkezi, farklı fakülte ve anabilim dallarından çok sayıda akademisyen arkadaşımın bir araya gelmesiyle kuruldu. Bu yapılanmanın, önümüzdeki yıllarda, sporun yanında sağlık uygulamalarının felsefesinde de önemli değişiklikleri getireceği kanısındayız.

Bir diğer önemli gelişme, Türkiye Olimpiyat Hazırlık Merkezlerinin, Adana'da faaliyet gösteren atletizm, yüzme, kürek ve kano branşlarındaki yapılanmasında, üniversite ile yakın işbirliği kurulmasını sağlamak oldu. Bu uzun soluklu projenin ilk yıllarının sonunda, ulusal yarışmalarda ciddi başarılar alan sporcuların önemli bir bölümü, milli sporcu olma başarısını da gösterdi.

Ancak bütün bunlardan farklı olarak en çok gururlandığım proje, Adana'da yürüttüğümüz bir sosyal sorumluluk projesidir. 'Sporun Yıldızları' isimli bu proje kapsamında; yaşamları boyunca neredeyse hiç spor yapmamış ve yaşları 12-14 arasında değişen yaklaşık 450 özel çocuk, 8 ay boyunca hafta sonları, üniversitenin spor tesislerinde tenis, basketbol ve voleybolla tanışma şansını yakaladı. Sonuçta; bu çocuklardan bir tanesinin, atletizm milli takım seçmelerine katılma şansını kazanması, bu projeyi taçlandırdı.

de eğitimcilere göstereceği yol, kanımca bu çerçeveye içinde tartışılmalıdır. Kararların verilmesi ve gerçekçi hedeflerin belirlenmesi durumunda, gönül rahatlığıyla şu ifadeyi dile getirmem mümkündür; "spor yapmak bireyin akademik yaşamını olumsuz etkilemez". Yaşamda tek hedef akademik başarı değildir! Birikimlerin, yaşama doğru yansıtılması ayrı bir beceri gerektirir. Bu durumda, sporun gençlere kazandırdıklarının, çözülen pek çok sorudan daha değerli olduğu ifade edilebilir.

Türkiye'de sporcu öğrencilerle ilgili devletin, özel okulların ve ailelerin yaklaşımını değerlendirir misiniz?

Devlet okullarında, okul içi sportif etkinliklerin sayısının kısıtlı olduğu hepimizce biliniyor. Beden eğitimi ders saatlerinin az olduğu, bu ders saatlerinde öğrencilerin derse girmek yerine diğer konuları çalışmak için çeşitli yolları denedikleri de bir gerçek. Aileler bu yönde okul yönetiminden özel talepte bulunabiliyor ve hatta bazı okul yöneticileri velileri haklı bulabiliyor. Bu kurguda, sporun yeterince desteklenmediğinden bahsetmek söz konusu olamaz. Buna karşın mesleğini severek yapan, arzulu, çocuklara sporu öğreten, sevdiren çok sayıda beden eğitimi öğretmeni olduğunu da biliyoruz.

Özel okullarda ise durum biraz daha farklı. Hemen her özel okul, ya kendi reklamını yapmak ya da sporu öğrencilerinin yaşamında belirli bir noktaya taşıyabilmek amacıyla, öğrencilerinin spor yapmalarını teşvik edecek bir tutum sergiliyor, TAC camiasında, sporun reklam amacıyla ön plana çıkarılmadığını biliyorum. Bu nedenle verilen çabaya da ayrı bir saygı duyuyorum. TAC örneğini diğer bazı özel okullar için de vermek

mümkün, ancak bunların azınlıkta olduğunu belirtmekte yarar var. Okul takımında oynayan başarılı öğrencilere burs veriliyor olmasının katkısı yadsınmaz.

Türkiye'de spor ile eğitim arasındaki ilişkinin tartışılması, merkezi sistemle yapılan sınavların ailenin gündemine girdiği gün başlar. Tercih çoğu kez, derslere ağırlık verme ve sporu ikinci plana alma şeklinde olur. Okul yönetimleri de başarı kriterini belirlemede, "mezun olan öğrencilerin sınav sonuçlarını" kaynak olarak kullandığından, yapılan tercihlerin yanlış olduğunu söylemek pek de mümkün değildir. Ancak evrensel anlamda iyi bir okulu tartışırken; genç insanların akademik başarılarının yanında, çatısı altındaki bireyin kendisini özgürce ifade edip, kişiliğini pekiştirebileceği ortamları içinde barındırıp barındırmadığı özellikle sorgulanmalıdır.

Sağlık ve Eğitim Vakfı, Spor Komitesi ile yeni bir okul-spor stratejisine başlıyor. Bir bilim insanı, uzman bir mezun olarak neler söylemek istersiniz?

Bu yapılanmanın her şeyden önce SEV Okulları'nda eğitim gören öğrenciler için ayrı bir motivasyon sağlayacağı kanısındayım. Yaşamını sporla şekillendiren bir insan olarak, sporu yaygınlaştırmaya yönelik girişimler beni heyecanlandırıyor. Bilinçli ellerle yapılacak bu türlü girişimin önemli kazanımlar sağlayacağı düşüncesindeyim.

Tercihi sporculardan yana kullanmak

Lider ve çalışan seçimindeki isabetlilik, kurumların başarısını belirleyen en önemli unsurlar arasında yer alıyor. Ülkemizdeki en önemli sorunların başında ise; seçimlerimizde ve atamalarımızda genellikle “en iyi” olanı değil, kendimize yakın olanı, “bizden birini” tercih ediyor olmamız geliyor.

Bir toplumda seçimler ya da atamalar, genellikle “bizden biri” mantığı ile yapılıyorsa; yönetim pozisyonlarına gelenler de, kurumların misyonlarını en iyi şekilde yerine getirmekle değil, yalnızca kendilerini seçenlere, atayanlara ya da onların çevrelerine hizmet etmeye uğraşacaklar demektir. Böyle bir toplumda; her seviyedeki yöneticiler, ellerindeki toplumsal imkanları, toplumun genel çıkarları doğrultusunda kullanmak yerine, kendilerini bir üst düzeydeki pozisyona taşıyacaklarına inandıkları kişilerin çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalışırlar. Kısacası, rüşvet toplumun dokusuna işler.

Bunun sonucu da kurumsal başarısızlık ve toplumsal güvenin yitirilmesidir. Şeffaflığın ve güvenin esas olmadığı toplumlarda ise “bizden biri olmak”, en önemli

seçim kriteri olmaya devam eder. Bu kısır döngü, aynı zamanda, insanların işlerini daha iyi yapabilmek için kendilerini geliştirmek yerine, kendilerine çevre edinmeye odaklanmalarına yol açar ve toplumsal gelişmeyi engeller.

Doğru seçimler yapabilmek için iki önemli adım var:

1) Öncelikle seçim yapılacak pozisyonun amacını ve bu amaca ulaşmak için gerekli yetkinlikleri iyi tanımlamak gerekiyor.

2) Daha sonra ise bu yetkinliklere sahip olanları tanımlamak, onları cezbetmek ve aralarından kurum kültürüne en iyi uyum sağlayacak olanları belirlemek gerekiyor.

Bu seçimleri yaparken kişilerin değer yargıları, bilgi düzeyleri ve deneyimleri iyi değerlendirilmelidir. Bu değerlendirmelerde ise kişinin sadece iş deneyimi değil, aynı zamanda hayatı

boyunca kazandığı başka deneyimlerin de önemi var. Özellikle, sporcu geçmiş ve takım oyunu deneyimi olanların, hızlı karar verme deneyimi edinenlerin, iş hayatında da başarı şansı yükseliyor.

Çünkü spor, kişinin zamanı iyi kullanma yeteneğini, odaklanma kabiliyetini ve seçim yapma deneyimini artırıyor. Başarılı bir sonuca ulaşabilmek için, uzun süre ve düzenli olarak hazırlık yapma disiplinine kavuşmasını sağlıyor. Kurallar çerçevesinde en iyiye ulaşma, rakiplerden daha iyi sonuç alma dürtüsünü geliştiriyor. Kendisinin, takımının ve rakiplerin güçlü ve zayıf yönlerini irdeleme, fırsat ve tehditlere karşı strateji geliştirme ve geliştirilen stratejileri uygulama becerisini güçlendiriyor. Başarının tek bir müsabaka ile değil, süreklilikle yakalanabileceği gerçeği

konusunda deneyim geliştiriyor.

Özellikle, basketbol ve voleybol gibi hızlı takım oyunlarının, sporculara ayrı katkıları oluyor. Takım arkadaşlarının zayıf yönlerini kapatıp, güçlü yönlerinden faydalanma dürtüsünü geliştirmesine yardımcı oluyor. Hızlı karar verme yapabilme, karar verebilme yeteneğini, başkalarına güvenebilme özelliklerini geliştiriyor.

Ayrıca spor, kişilerin sosyal gelişimine de katkıda bulunuyor. Spor müsabakaları için farklı yerlere giderek, kültürel açıdan gelişmesine ve farklı takımlarda oynayan kişilerle sosyal ilişkilerini geliştirmesine yardımcı oluyor.

Spor; hızlı karar verme yeteneğini, özgüveni, başkalarına güvenebilme özelliklerini de geliştiriyor.

Dolayısıyla; diğer özellikler açısından eşit olan adaylar arasından daha önce sporda başarı yakalamış olanlara, özellikle de takım oyunu konusunda deneyim kazanmış olanlara, “en iyiyi” seçme sürecinde daha yüksek şans tanımak, rasyonel bir seçim olur.

BASKETBOL VE VOLEYBOL GİBİ HIZLI TAKIM OYUNLARININ, SPORCULARA AYRI KATKILARI OLUYOR. HIZLI SEÇİM YAPABİLME, KARAR VEREBİLME YETENEĞİNİ, BAŞKALARINA GÜNEBİLME ÖZELLİKLERİNİ GELİŞTİRİYOR.

Okullarımızda spor...

TAC

TAC'de basketbol, voleybol, atletizm, bocce, futsal okul takımlarımız, antrenmanlarını okulda beden eğitimi öğretmenleri ve antrenörleri eşliğinde yaparlar. Tenis, yelken ve okçuluk takımındaki öğrencilerimiz ise çalışmalarına kendi kulüplerinde devam etmekte olup, okulumuz adına sadece müsabakalara katılırlar.

Spor, özünde disiplin, sistem, hedef ve başarı kombinasyonudur. Düzenli beslenen, düzenli uyuyan bir öğrencinin direnci daha yüksek olacağından, hastalıklara karşı dirençli olacak ve derslerinden daha az geride kalacaktır. Yaşam koşulları da artık daha dengeli bir hale gelecektir. Bu da okul yaşamını daha kaliteli kılacak ve okul başarısını da olumlu yönde etkileyecektir.

Biz Tarsus Amerikan Koleji olarak; sadece spor yaptırmayı değil, öğrencilerin okulumuzu en iyi şekilde temsil etme kabiliyetlerini geliştirmeyi, eğitim ile birlikte sporun en iyi örneklerini gösterecek öğrenciler yetiştirmeyi hedefliyoruz.

Günümüzde, spor yapmanın öğrencilerin kişilik özelliklerine pozitif katkı sağladığı bilinmesine rağmen, veliler tarafından akademik başarıyı düşüreceği endişesi, okul sporlarına katılımın düşmesine sebep olmaktadır. Oysa bilinmelidir ki sporla uğraşan bir öğrencinin sorumluluk alma, takım çalışması, bilinçlenmesinin gelişimi ve boş zamanlarının değerlendirilmesi; akademik kariyeri kadar kişiliğinin oluşmasında en büyük faydayı sağlamaktadır.

SPORTİF BAŞARILARIMIZ

En fazla ağırlık verdiğimiz branşlar basketbol, voleybol ve tenistir. TAC olarak son dört dönemdeki spor başarılarımız aşağıda yer alıyor:

2015-2016

2015-2016 Basketbol Erkek Türkiye Yarı Finaleri
2015-2016 Tenis Kız Takımı Türkiye Şampiyonası
2015-2016 Tenis Erkek Türkiye Yarı Finaleri
2015-2016 Basketbol Kız Mersin 3.sü
2015-2016 Atletizm Erkek 3000 m Mersin 4.sü
2015-2016 Atletizm Erkek Uzun Atlama Mersin 4.sü
2015-2016 Yelken Erkek Türkiye Şampiyonası
2015-2016 Okçuluk kız Mersin 3.sü
2015-2016 Satranç kız Mersin 4.sü
2015-2016 Voleybol kız Tarsus 2.si
2015-2016 Futsal Erkek Tarsus 2.si

2014-2015

Atletizm Sırkla Yüksek Atlama, İl İkinciliği,
Atletizm 100 m. Engelli Koşuda İl Üçüncülüğü,
Atletizm 100 m. Kısa Mesafe Koşusu İlçe Birinciliği,
Atletizm Yüksek Atlama İlçe Üçüncülüğü,
Eskrim Flöre İl Birinciliği, Türkiye Üçüncülüğü,
Eskrim Flöre İl İkinciliği,
Satranç Kızlar, İl Üçüncülüğü, Grup Birinciliği, Türkiye Şampiyonası,
Satranç Erkekler, İl Dördüncülüğü,
Yelken, İl Birinciliği, Türkiye Şampiyonası Üçüncülüğü,
Tenis Kızlar, İl Üçüncülüğü,
Voleybol Kızlar, İlçe Üçüncülüğü,
Basketbol Erkekler, İlçe Birinciliği,
Okçuluk, İl Birinciliği, Türkiye Şampiyonası

2013-2014

Atletizm Yüksek Atlama İl Üçüncülüğü,
Okçuluk İl Birinciliği, Türkiye Şampiyonası,
Yüzme İl Birinciliği, Türkiye Şampiyonası,
Tenis Kızlar İl Birinciliği, Bölge Şampiyonası,
Basketbol Erkekler İlçe Birinciliği,

2012-2013

Basketbol Erkekler İlçe Birinciliği, İl Üçüncülüğü,
Tenis Kızlar İl Birinciliği, Türkiye Şampiyonası,
Eskrim İl Birinciliği, Türkiye Şampiyonası,
Eskrim İl İkinciliği, Türkiye Şampiyonası

ÜAL

Öğrencilerimize “Yaşam Boyu Spor” felsefesini aşılamaaya çalıştığımız okulumuzda, her öğrencimize beden eğitimi dersiyile ulaşıyor, bunu okul takımlarımızla ve sosyal kulüplerimizle de destekliyoruz. Böylelikle hedefimiz; her öğrencimizin okul yaşantısı boyunca yaşadığı ve deneyimlediği spor branşlarından birine veya birkaçına, hayatı boyunca devam etmesini sağlamaya yardımcı olmaktır.

Başarıyı oluşturan hırs, disiplin, azim, konsantrasyon ve düzenli çalışma gibi önemli faktörler, hem sporda hem de akademik başarıda önemli rol almaktadır. Bunu dengeli bir şekilde başaran birçok öğrencimizin, hayatları boyunca çok daha başarılı oldukları gözlemlenmiştir. Bu nedenle, tüm öğrencilerimize Üsküdar Amerikan Lisesi olarak her zaman destek vermekten mutluluk duymaktayız. Tıpkı 140 yıldır yaptığımız gibi...

Okulumuzda aktif olarak Basketbol Kız-Erkek, Voleybol Kız-Erkek, Futbol Kız-Erkek, Futsal Erkek, Yüzme Kız-Erkek, Badminton Kız-Erkek, Masa Tenisi Kız-Erkek, Tenis Kız-Erkek, Amerikan Futbolu Erkek ve Frisbee takımları bulunmaktadır.

YÜZME TAKIMI 2015-2016

Okulumuz kız ve erkek yüzme takımı öğrencileri, 1-2 Mart 2016 tarihlerinde Gebze’de yapılan Türkiye Okullararası Yüzme Şampiyonası’na katıldı.

Kız takımımız Türkiye 7.si olmuştur: Defne Yiğci - Dilara Özadam - Ecem Meşeci - Eda Koç - Elif Erzincan - Işık Özbay - İrem Kaki - Mina Şişmanoğlu

Erkek takımımız ise Türkiye 6.sı olmuştur: Ali Ersoy - Alp Köksal - Alp Yel - Artun Dalyan - Bora Çalış - Burak Cirit - Ege Bora Oral

Bireysel Dereceler şu şekilde gerçekleşti: Alp Köksal, Türkiye 3.lüğü ve 4.lüğü; Defne Yiğci, Türkiye 4.lüğü; Işık

SPORTİF BAŞARILARIMIZ

Defne Özman, 11. Sınıf, Beşiktaş Spor Kulübü Basketbol Kız, Türkiye 2.liği

Denizhan Ene, 9. Sınıf, Darüşşafaka Spor Kulübü Basketbol Erkek, Milli Takım U15

Aytulun Alkan, 12. Sınıf, Galatasaray Spor Kulübü Basketbol Erkek, 2014-2015 U20 İstanbul Şampiyonluğu

Fem Zeynep Ay, 12. Sınıf, Yelken, Milli Takımda yer aldı.

Doğa Tez, 11. Sınıf, İstanbul Yelken Kulübü, Milli Takımda yer aldı.

Eser Bercin, 9. Sınıf, Vakıfbank Spor Kulübü Voleybol Kız, Yıldız Milli Takım, Küçük Türkiye 2.liği

Sena Güneş, 9. Sınıf, Vakıfbank Spor Kulübü Voleybol Kız, Küçük Takım Türkiye 2.liği

Ege Özgül, 10. Sınıf, İstanbul Yelken Kulübü, Milli Takımda yer aldı.

ÜAL Kız Voleybol Takımı, 2016 Üsküdar Kaymakamlık Kupası 2.lık

ÜAL Erkek Voleybol Takımı, 2016 Üsküdar Kaymakamlık Kupası 1.lık

BAZI SPORCU MEZUNLARIMIZ

Aleyna Hadimoğlu, 2016, Yelken-Sörf, Milli Takımda yer aldı.

Sinan Vanlı, 2016, Eskrim, Milli Takımda yer aldı. 2014 Okullararası İstanbul Turnuvası’nda 1’lik.

Lotüs Tüzün, 2013, Eskrim, Milli Takımda yer aldı.

Safa Can Fettahoğlu, 2013, Darüşşafaka Spor Kulübü Basketbol Erkek, ÜAL’nde Öğrenci iken Milli Takıma girmiştir.

Yoel Barış Molinas, 2015, Yelken, İstanbul Yelken Kulübü, Milli Takımda yer aldı.

Özbay, Türkiye 3.lüğü; Bora Çalış, Türkiye 2.liği.

Okulumuz yüzme takımı öğrencileri, 6-7 Ocak tarihlerinde İstanbul Okullararası Yüzme Şampiyonası’na katıldılar. Kız takımımız İstanbul 6.sı ve Erkek takımımız ise İstanbul 4.sü oldu. Öğrencilerimiz bireysel yarışlarda ise 16 madalya aldılar.

Dereceler şöyle gerçekleşti: Alp Köksal, İstanbul 2.liği; Defne Yiğci, İstanbul 2.liği ve İstanbul 3.lüğü; Eda Koç, İstanbul 2.liği ve İstanbul 3.lüğü; Işık Özbay, İstanbul 3.lüğü ve 4.lüğü; Bora Çalış, İstanbul 2.liği ve 3.lüğü; Ali Ersoy İstanbul 4.lüğü; Bora - Ali - Burak - Alp, İstanbul 5.liği; Dilara - Işık - Eda - Defne, İstanbul 6.liği; Dilara- Işık - Eda - Defne, İstanbul 7.liği.

Okullarımızda spor...

ACI

İzmir Amerikan Koleji'nde, her öğrenci, ilgi ve yeteneğine göre spor yapma olanağını bulabiliyorsa ve bizi diğer okullardan farklı kılıyorsa, bu bizim 138 yıldır süregelen bir spor anlayışımızdır. Okulumuzda aktif olarak Basketbol Kız-Erkek, Voleybol Kız-Erkek, Futsal Kız-Erkek, Yüzme Kız-Erkek, Badminton Kız-Erkek, Masa Tenisi Erkek, Tenis Kız-Erkek, Kros Kız-Erkek ve Dans Takımları bulunuyor. Takımlarımız, hafta içi belirlenen günlerde yaptıkları antrenmanlarla, gerek resmi (MEB il-ilçe müsabakaları) gerekse özel (yurt içi) turnuvalara hazırlanarak, okulumuzu başarıyla temsil ediyorlar. Beden Eğitimi Bölümü olarak, her branşı önemsiyor ve değer veriyoruz. Ayrıca gelişmekte olan birçok spor branşını da okulumuzda öğrencilerimize sunuyoruz. Bunlardan biri de Orienteering sporu. 2016-2017 Eğitim-Öğretim yılında, okul takımlarına bu sporu da ekliyoruz.

Sporun, öğrencilerin akademik başarısına katkısı yadsınamaz. Başarıyı destekleyen unsurlar; azim, hırs, disiplin, odaklanma, programlı ve düzenli çalışmadır. Sporla elde edilen kazanımlar, akademik başarıyı da beraberinde getirirler.

SPORTİF BAŞARILARIMIZ

11. Sınıf öğrencilerinden Efe Soysal, Fransa'da düzenlenen The Laser Europa Cup 2016'da, U19 yaş kategorisinde Avrupa Şampiyonu oldu.

11. Sınıf öğrencilerinden Leyla Şenocak ve Aylin Tezol, Malezya'daki Yelken Dünya Şampiyonası'nda 10. oldular. Yelken 420 sınıfında, bugüne kadar Türkiye için elde edilmiş en iyi dereceyi aldılar. İki öğrencimiz de Milli Takımda.

Hazırlık öğrencilerimizden Kaan Öktem, Türkiye Kayak Şampiyonası Alp Disiplini Slalom Yarışları'nda 1. oldu.

Hasan Efe Gülay, Doruk Taneli Yüzme Milli Takımı'nda yer alıyorlar.

BAZI SPORCU MEZUNLARIMIZ

Elif Ünlü Englert 2003 mezunu. Voleybolcu ve milli formayı giyiyor. Amerika'da üniversitede okurken de voleybol oynadı ve 2005 yılında All-American'a seçildi.

Bora Kozanoğlu 1996 mezunu. Milli Sörfçü.

SAC olarak amacımız; ilerleyen yıllarda, sınıf yaş seviyelerinin de büyümesiyle, yurt içindeki daha büyük turnuvalarda ve yurt dışında rakiplerimizle eşit şartlarda mücadele etmek, ayrıca daha önce deneyimledikleri değişik spor dallarını da öğrencilerimizin ilgilerine sunmaktır.

SAC Beden Eğitimi Bölümü olarak, okulda eğitim öğretim yılının başında, tüm öğrencilerimizin hangi spor dalları ile ilgilendiğini araştırıyor ve bunlarla ilgili ilerleyen yıllarda da elimizde olacak bir veri tabanı oluşturuyoruz. Daha sonra faaliyette olunan bireysel ve takım sporlarının seçmelerini gerçekleştiriyoruz. Bu sayede iki yıldır Basketbol Erkek, Voleybol Kız, Futbol Erkek, Tenis Erkek, Badminton Kız-Erkek, Masa Tenisi Erkek-Kız ve Yüzme Erkek takımlarımızın çalışmalarını yürütüyoruz.

Geçmiş tecrübelerimizi gözden geçirdiğimizde de; her dönem SEV Okulları'ndan mezun olan öğrencilerimizde, ilk on dereceye girenlere

SAC

bakıldığında, sporcu sayısının her zaman fazla oluşu, sporun onlara yaptığı etkiyi zaten ispatlamaktadır. Çünkü spor onlara, çabuk karar verme, verdikleri karar sonrası strateji oluşturma, başarı odaklı olmada ve liderlik etmekte bir kılavuz olmaktadır.

SPORTİF BAŞARILARIMIZ

15 takımın katıldığı Çekmeköy İlçe Şampiyonası'nda, Erkek Basketbol Takımımız şampiyon oldu. Basketin şampiyon takımı: Uğur Çelik (10-A), Efe Gökçen (10-A), Mert Aydın Develioğlu (9-A), Ata Artman (9-B), Fatih Ülker (9-B), Kaan Dinçer (9-D), Evren Durmaz (9-D), Berkan Turgut (PREP B), Kuzey Can Aydın (PREP-C), Kerem Cumbul (PREP-F), Tan Şeftalioğlu (PREP-C), Görkem Mayadağ (PREP-G), Mehmet Karaman (PREP-J), Emirhan Tütüncüoğlu (PREP-H).

ÖRNEK SPORCU ÖĞRENCİLERİMİZ

Uğur Çelik, Fenerbahçe Genç Erkek Basketbol Takımı'nda oynuyor ve bu yıl takımıyla Türkiye finallerine katıldı.

Hazırlık B sınıfı öğrencimiz Dilara Sezgin, Eczacıbaşı Yıldız Basketbol Takımı oyuncusu... Bu sene takım olarak İstanbul Şampiyonu ve ardından Türkiye 2.si oldu. Aynı zamanda Olimpiyat Altyapı Takımları II Takımına seçildi.

9 F Sınıfı öğrencimiz Cem Tener, Fenerbahçe Spor Kulübü Takımının formasını giyiyor. Yüzme branşında, kurbağalamada Türkiye şampiyonu oldu.

İlk ve Ortaokullarımızda spor...

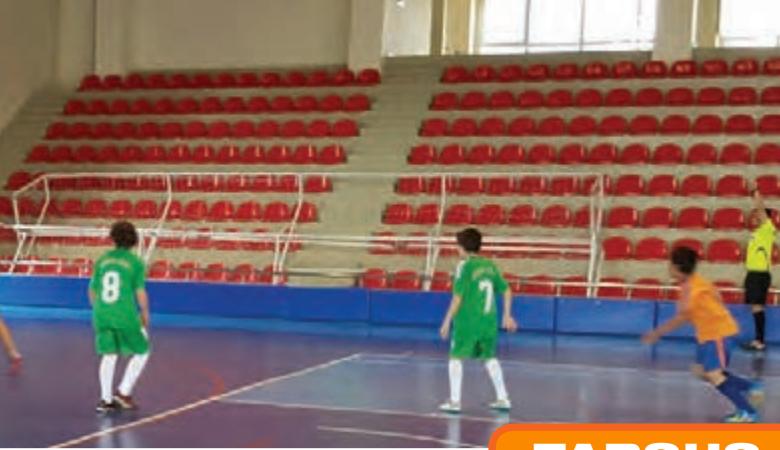
Sporcu öğrenci olmak için en önemli yıllar ilköğretim dönemi. SEV Spor Komitesi, öncelikle ilköğretim okullarında açılacak spor okullarıyla, çocukları branşlaştırma öncesi spor ile buluşturmayı hedefliyor. Okullarımızın çalışmalarına bakılırsa, bu yeni strateji ile ilköğretimlerden çok başarılı yeni sporcular yetişecek. İşte bugünün başarılı sporcularından birkaç örnek.

İZMİR SEV OKULLARI

Minikler, küçükler ve yıldızlar kategorilerinde, basketbol, voleybol, jimnastik, badminton, orienteering ve masa tenisi branşlarında toplam 17 takımla, tüm yıl boyunca antrenmanlara devam edip; çeşitli başarılar kazandık. Öğrencilerimiz; Ritmik Jimnastik Küçükler kategorisinde Türkiye birinciliği, Yıldız Erkek Orienteering takımı olarak İzmir ikinciliği, Küçük Erkek Voleybol Takımı olarak İzmir üçüncülüğü, Basketbol Küçük Erkeklerde İzmir dördüncülüğü, Artistik Jimnastik Minik Erkekler kategorisinde İzmir birinciliği, Minik Kızlar kategorisinde takım dördüncülüğüyle bizi çok gururlandırdılar. Tüm öğrencilerimizi ve öğretmenlerimizi emeklerinden dolayı tebrik ediyoruz. Edirne'de gerçekleşen ve Türkiye'nin dört bir yanından okulların katıldığı Türkiye Okullararası Ritmik Jimnastik Türkiye Şampiyonasında, takımdaki İzmir SEV'in öğrencileri Zeynep Hepkorucu ve Ayça Gökçe, Türkiye birinciliğini aldılar. İzmir Okullararası Artistik Jimnastik İl Şampiyonasında ise Minik Erkekler Kategorisinde takım birinciliği, Minik Kızlar Kategorisinde takım dördüncülüğü kupalarını kazandılar.

TARSUS SEV OKULLARI

Sadece ders notlarına ve akademik başarıya değil, hayata odaklı eğitim veren Tarsus SEV Ortaokulu, spor alanındaki başarılarına yenilerini ekliyor. Tarsus SEV'in iki genç raketi Emir Şendoğan ile Halil Aydoğdu şampiyonluk kupasını kaldırırken, karate şampiyonu Emir Terzier de Çukurova'nın yükselen yıldızı oldu. Bu yıl 7'ncisi verilen Necati Güler Örnek Sporcu Öğrenci Ödülleri'ni Tarsus SEV'den Hasan Can Uyan ve Rana Çapar aldı. Özel Tarsus SEV Ortaokulu Futsal Küçük Erkek Takımı, Tarsus birincisi olarak katıldığı Mersin İl Şampiyonası'nda beşincilik elde ederek bizleri gururlandırdı. Öğrencilerimiz özveri, istek ve azimleriyle hayranlık uyandırırken büyük bir centilmenlik örneği sergilediler. Mersin'de şampiyon olarak Türkiye finallerine gitmeye hak kazanan Badminton Takımımız, 19-21 Nisan 2016 tarihlerinde Karaman'da yapılan Türkiye Şampiyonası'nda üçüncü oldu.

ÜSKÜDAR SEV OKULLARI

12 Mayıs 2016'da düzenlenen Badminton müsabakalarında, Yıldız Erkek Takımımız, ilçe ikincisi oldu. Basketbolda Küçük Erkek Takımımız Üsküdar ilçe ikincisi, Yıldız Erkek Takımımız Üsküdar ilçe üçüncüsü olmayı başardı. Okul Eskrim Takımından Poyraz Tuncer ve Alp Eyüpoğlu, Mersin'de yapılan Okullararası Türkiye Şampiyonası'nda flöre branşında şampiyon oldular. Kılıç branşında Egemen Kopmaz ise Türkiye altıncısı oldu. Erzurum'da yapılan Okullararası Anadolu Yıldızları Ligi'nde okul takımımızdan Göksu Danacı Melis Şişmanoğlu, Murat Şişmanoğlu, kayakta Türkiye birincisi oldular. Okullararası Küçükler Yüzme İl

Yarışlarında okulumuz öğrencilerinden Zeynep Ağa ve Ahmet Özer, yarıştıkları branşlarda İstanbul üçüncüsü oldular. Yüzme branşında Okullararası Yıldızlarda Burak Toroğlu İstanbul ikicisi, Ömer Faruk Özer İstanbul dördüncüsü, Edasu Binal İstanbul üçüncüsü oldular. Minikler yüzmede Yavuz Ömer Ağa İstanbul ikincisi oldu. Masa tenisi takımımız Üsküdar'da düzenlenen turnuvada üçüncü oldu. Defne Kurtuluş, Okullararası Ritmik Jimnastik Müsabakaları'nda İstanbul üçüncüsü olma başarısını gösterdi. Tenis Küçük Kız Tenis Takımımız İstanbul üçüncüsü olup okulumuza kupa kazandırdı.

ÖMER ALP AKSU ACI'2014

NCAA'de oynamak her şeye değer

Öğrenci iken profesyonel basketbolcu olmak kolay mı? Hem Türkiye hem Amerika (NCAA) tecrübesi olan Ömer Alp Aksu, sporcu öğrenci olmanın zorluklarını ve başarısını *Buluşma*'ya anlatıyor...

Basketbol kariyerinize nasıl başladınız? Nerelerde oynadınız?

Dokuz yaşımdayken Ülker Spor Kulübü'nün yaz seçmelerine katıldım ve seçildim. Ardından ACI'ya başladım. İlk yıl okul takımına girdim ve Lise 2'den itibaren de takım kaptanı olarak oynamaya devam ettim. ACI'ya başladığım ilk sene çok iyi bir takımımız vardı. Bu takımla, Liselerarası İzmir Şampiyonu olduk.

Öğrenci sporcu olmanız derslerinizi etkiliyor muydu?

Altyapıda oynadığım yıllarda, sporcu olmam derslerimi çok etkilemeye de profesyonel lige geçtiğimde, sporla dersleri bir arada yürütmek zor oldu. ACI'da dersler saat 16.30'da bitiyordu ve ben her gün 17.00'da antrenmana yetişmek zorunda kalıyordum. Antrenman sonrasında ise yatılı olduğum için saat 19.00'da da etüde yetişmek durumundaydım. Etütlere çok yorgun geldiğim için derslere yeterince konsantre olamıyordum ve verimli çalışamıyordum. Özellikle son iki senede, deplasmanlı profesyonel TBL 1. liginde genç oyuncu olarak oynadığım için, hafta sonları ders çalışacak vakit bulamıyordum. Lise hayatım boyunca hiç sene kaybetmedim ve son sınıfa kadar fen bölümüne devam ettim. Hazırlık ve dördüncü sınıf hariç, bir-iki dersten bütünleme sınavlarına kaldığım için yazları da ders çalışarak eksiklerimi tamamladım. Dokuz yaşımdan beri on günden fazla yaz tatilim olmadı. Bütün yaz tatillerim, yaz antrenmanlarıyla ve ders çalışmakla geçti. Fakat bütün zorluklara rağmen hepsine değdi. Hem NCAA oyuncusu hem de ACI gibi prestijli bir okulun mezunu oldum. SEV Vakfı gibi kıymetli bir kuruma dahil olma hakkı elde ettim.

ACI'da okumanızın spor hayatınıza nasıl bir etkisi olmuştur?

ACI, tüm SEV Vakfı okulları gibi akademik olarak üst düzey bir eğitim verir ve bu eğitim politikasından hiç taviz vermez. Öğretmenlerim sporcu olduğum için bana her anlamda çok destek oldular, ama akademik olarak hiç istisna göstermediler. Bunu şikayet olarak söylemiyorum. NCAA'de oynamak istiyorsanız hem akademik olarak, hem de sporcu olarak üst düzeyde olmanız gerekiyor. ACI'nın eğitimi sayesinde, okulu ve sporu birlikte götürebilmeyi öğrendim ve şu anda NCAA'de yüzde 100 sporcu bursuyla okuyorum.

Amerika'da NCAA Ligi'ne gidişiniz nasıl oldu?

Basketbola başladığımdan beri ailemin de yönlendirmesiyle, amacım NCAA'de sporcu bursuyla okumaktı. NCAA'de

sporcu olmanın belli kuralları var. Öncelikle üst düzey bir sporcu olacaksınız ve sizi bir üniversite isteyecek. Fakat bu yeterli değil, NCAA kuralları gereği, not ortalamanızla orantılı, zor bir sınav olan SAT sınavından yeterli bir puan almanız gerekiyor. Bu sınavdan yeterli notu almayı başardım. Amerika'ya transferim sürecinde, iki kere okullarla görüşmek için Amerika'ya çağırıldım ve orada try-out dedikleri oyuncu gözlemleme antrenmanlarına çıktım. Tercihimi University of Texas San Antonio'dan yana kullandım ve NCAA kariyerime böylece başlamış oldum.

Bugün Amerika'da neler yapıyorsunuz?

University Of Texas at San Antonio'nun Koçu Brook Thompson'ın ekibine 2015/16 eğitim öğretim yılında katıldım. Üniversite liginde geçirdiğim bir yıl, beni hem fizik olarak hem de anlayış olarak çok geliştirdi. Sabah saat altıda başlayan koşu idmanından sonra yapılan dört saatlik salon idmanları, başlarda beni çok zorladı. Ancak oradaki sporcuların disiplinini ve çalışma tempolarını gördükten sonra, Amerikalı sporcuların her branşta açık ara üstün başarılarının sebepsiz olmadığını anladım.

Burada koçumun isteğiyle, NCAA kuralı gereği, dört yıl oynamak yerine, bir yıl antrenmanlara katılıp beş yıl oynamak için bir yıl 'red shirt' oldum. Sezon sonu Koç Brook Thompson, bir sağlık sorunundan dolayı maalesef vefat etti. Yerine gelen yeni koç, neredeyse tüm ekibi değiştirerek kendi oyuncularını getirmek isteyince, daha iyi bir üniversite olan Missouri University of Science and Technology Üniversitesi'ne transfer oldum. Bu eğitim öğretim yılından itibaren, Missouri'de basketbol oynayıp okuyacağım.

Hedefleriniz nelerdir?

Yakın gelecek için hedefim, NCAA kariyerimi bitirdikten sonra Avrupa'da üst düzey bir ligde oynamak ve daha sonra Türkiye'ye dönerek kariyerime devam etmektir. Amacım, hem üst düzey bir sporcu hem de iyi eğitimli olmak. Bu konuda kendime örnek aldığım kişi, FIBA Avrupa Başkanı ve FIBA Dünya Başkan Yardımcısı Turgay Demirel'dir. Kendisi üst düzey bir basketbol oyuncusuyken, aynı zamanda akademik olarak üst düzey olan Alman Lisesi ve ODTÜ Mühendislik mezunu olmuştur.

Basket önemli ama eğitim kadar değil

Muratcan Güzelocak (TAC Öğrenci)

Başarılarıyla dikkat çekiyor. İstanbul'dan Merit bursuyla TAC'ye geldi. Yıldız B Milli Takımına seçildi. Halen 'Hazırlık Sınıfı'nda okuyor.

Seni tanıyabilir miyiz?

Ben 11 yaşına kadar su topu ve basketbolu eş zamanlı yaptım. Baskete ilk olarak Efes'in 'EFES İlk Adım'ında başladım ve iki yıl burada oynadım. Bir dönem de Ataköy-FB Spor Okulu'na devam ettim. Sonra da Fenerbahçe'de iki sene basketbol oynadım. Ardından ENKA'da da su topu takımındaydım. Beşiktaş'ta da oynadım.

Buraya gelmede ailenin nasıl bir katkısı oldu?

En iyi arkadaşım kardeşimdir. İki kardeşiz. Şu anda kız kardeşim benim izimde, eşzamanlı iki spor yapıyor. Yüzme ve voleybol... Annem ise ziraat mühendisi. Annem kendimi bildim bileli, bizim hemen hemen hiç bir antrenmanımızı kaçırmadı. Ben Tarsus'a gelince yükü biraz hafifledi. Babam da eski bir amatör basketçi. En büyük destekçim...

TAC'ye gelmeye nasıl karar verdin?

2015 Türkiye Basketbol Turnuvası'nda, TAC'li antrenörler Eser Hoca ve Armağan Hoca beni izledikten sonra, beni ve ailemi okula davet

ettiler. Biz de Tarsus'a görüşmeye geldik. Biz ailecek, okula gelmeden önce çok araştırmıştık zaten. Bir ekol olduğunu da biliyorduk. Baskette burada yetişen ağabeylerimi zaten biliyordum. Üstelik Necati Güler ağabeyimin burada olduğunu öğrenmiştim. Çok etkilendim. Bu okulda okumam gerektiğine inanarak görüşmeye geldim. Tarsus Amerikan Koleji'ndeki görüşmelerimizde annemin duymak istediği cümle, benim şu an burada olmamı sağlayan büyük faktörlerden biri oldu. "Evet bizim için basket çok önemli ancak hiç bir zaman eğitimin önünde değildir. İkisi eş zamanlı yürütürse basket oynayabilir, belli bir not ortalamasının altına düştüğünde değil maça, basket antrenmanına dahi alınmaz" dediklerinde, annem de "Senin bu okula girmen lazım" demişti.

Okula uyum sağlayabildin mi?

Uyum sağladığımı düşünüyorum. Gerek arkadaşlarım gerek öğretmenlerim olsun, onlarla çok başarılı bir iletişim kurduğumu düşünüyorum. Özellikle abilerimle çok iyi anlaşıyorum. Sporcu abilerim Metehan ve Alp (TAC'18) bana her konuda çok yardımcı oldular.

TAC camiası için düşüncelerini öğrenebilir miyiz?

Çok büyük bir camia, birbirlerine çok bağlılar. Türkiye'deki hiçbir okulda bu bağlılığı göremezsiniz.

Milli takımda yıllar sonra bir Tarsuslu Ege Arar (TARSUS SEV)

"Ailem ile, kendimi geliştirecek bir okul takımı ve kulüp takımı bulmak istedik. Sonuçta, istediğimizi bulduk. Bu da Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nün bağlı bulunduğu Özel Tarsus SEV İlköğretim Okulu oldu. Galatasaray Spor Kulübü'ne gidene dek üç yıl boyunca Tarsus'ta okudum ve TAC Spor Kulübü'nde basketbol oynadım. Ardından İstanbul'a döndüm ve Galatasaray Yıldız Takımı'nın da kapitanlığını yaptım." Ege Arar ile Milli Takıma yıllar sonra ilk kez giren bir TAC'li olmayı başardı.

Başarımda okulumun payı büyük

Tibet İlhan (TAC'13)

Tibet İlhan, henüz dokuz yaşında basketbola başladı. Şu anda ise Spor Toto Basketbol Ligi'nde oynuyor. Bu başarıda, antrenman ve ders saatlerini kendine göre belirlemesine izin veren okulun ve kendisine her türlü desteği veren ailesinin önemli payı var. İlhan, kariyeri için basketboldan başka meslek düşünmüyor. Ligde en beğendiği koç, Ergin Ataman. En beğendiği oyuncu ise Sasha Vujaci. Peki acaba bir koça en çok görmek istediği özellik neler? "Gençlere verdiği önem" diyor. Tibet İlhan 1994 doğumlu. Boyu 1.98 cm.

Dalga Sörfü şampiyonu

Aleyna Hadımoğlu (ÜAL'16)

Türkiye'yi Uluslararası Dalga Sörfü alanında temsil eden Aleyna Hadımoğlu, 2013 yılında Türkiye Dalga Sörfü Yarışmasında 1.lik elde etmişti. 2015 yılında ise Dünya Gençler Dalga Sörfü Yarışması'nda, 156 sporcu arasında sıralamada dünya 28.si olmuştu. Türkiye'de resmi dalga sörfü olmadığı için resmi milli sporcu olmasa da, yurt dışı yarışmalarda ülkemizi başarıyla temsil ediyor.

TAC SPOR KULÜBÜ BAŞKANI, ALİ ÇEKİÇ TAC'82

Sporla ilgili her tür göreve hazırım

TAC ve spor denildiğinde akla gelen ilk isimlerden biri Ali Çekiç. Kendisine; 'efsane basketbolcuları', turnuvaları, kulübe gelir sağlama uğraşlarını, yeni yönetimin projelerini, üzerinde çalışılan spor bursunu, Vakfın sporu yaygınlaştırma desteğini ve genç efsaneleri soruyoruz.

Bizletter'da yayımlanan "TAC'nin Efsane Basketbolcuları" dizisi, TAC spor tarihi açısından önemli bir eksikliğe cevap veriyor. TAC'nin efsane sporcularını yazmak nereden aklınıza geldi?

Bu, Bizletter editörü sevgili kimya hocam Erdoğan Kaynak ve Necati Güler (TAC'75) abilerimizle ortak gerçekleştirdiğimiz bir fikirdir. Kendi dönemimden bildiğim, tanıdığım TAC'li sporcu efsanelerimiz vardı. Ayrıca aynı dönemde okuyamadığım abilerimizin, özellikle de Vakfın yönetim kurulunda ve mütevelli heyetinde görev yapmış, SEV'e çok önemli katkıları olmuş abilerimizin de geçmişte iyi birer sporcu olduklarını öğrendim. Tüm bu efsane sporcularımızı tanımak ve onların hikayelerini dinlemek fikri bana çok cazip geldi. Bunu bütün camiayla paylaşmanın da TAC'nin 'vefa' duygusuna örnek oluşturacağını düşündüm.

Okulun kuruluşundan bu yana geçen ilk yarım yüzyıla ait bilgiler, belgeler bulmak da mümkün olabilir mi? Bu konuda sizin duyduğunuz, bildiğiniz bir araştırma ya da belgesel yapıldı mı?

TAC Mezunlar Derneği'nde zaten bu konuda çok güzel bir örnek mevcut. TACMED ofisinde TAC Müzesi kuruldu, geçmişten günümüze gelen büyüleyici bir miras oluşmaya başladı. Duyduğum kadarıyla, daha da iddialı olarak, Tamer Şahinbaş (TAC'58) abimizin söylediğine göre, Türkiye'de basketbol ilk defa SEV Okulları'nda, İzmir'de oynanmış. Ancak buna dair bir belge var mı açıkçası bilmiyorum.

'TAC'nin Efsane Basketbolcuları' araştırması devam edecek mi?

Devam etmesini istiyorum ancak iki mezunumuzdan cevap alamadım. Sadece *Bizletter*'de değil aynı zamanda her yıl gerçekleştirdiğimiz Güner Baykal Basketbol Turnuvası kitapçığımızda da eski sporcu abilerimize bir köşe ayırıyorum. Sıra yeni mezunlara da gelecek. Bu süreç, umarım, basketbol dışındaki eski sporcu abi ve kardeşlerimle devam edecek.

Hem bireysel spor dallarında dereceleriniz var hem de değişik spor dallarında takımlarda oynamışlığınız var... Bireysel spor ile takım sporlarını karşılaştırır mısınız?

Lisedeyken hem futbol, hem voleybol hem de atletizmle uğraştım. Atletizmde üç adım atlamada Türkiye beşinciliğim, uzun atlamada Türkiye altıncılığım var. Voleybolda okul takımı ve il karmasıyla şampiyonluklar yaşadım.

Asıl branşım olan futbolda, okul takımıyla, Mersin finalini yaşamıştık. Sanırım futbolda bu başarı, okul tarihindeki nadir örneklerdendir. Ben özellikle takım sporlarını çok seviyorum. Aynı amaç doğrultusunda ortaklaşa hareket ederek başarıya ulaşmak; bu müthiş bir duygu...

Kişinin iş dünyasında ve sosyal yaşamındaki başarısında, çok büyük bir etkisinin olduğunu düşünüyorum. Bireysel sporların da kişilerin özgüven kazanması açısından önemli olduğuna inanıyorum. Dolayısıyla gençlerimize gerek takım gerekse de bireysel sporların sağlayacağı katkılar çok fazla.

TAC Spor Kulübü'nden kısaca bahseder misiniz? Kulüple sizin yolunuz nasıl kesişti? Bugüne kadar ne tür çalışmalar yaptınız?

Sürekli olarak birlikte basketbol oynayan mezunlarımız 1995 yılında bir araya gelerek, TAC'de okuyan ancak farklı kulüplerde oynayan çocuklarımızın, hep birlikte tek çatı altında oynamaları amacıyla Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü'nü kurmuşlar. Çok kısıtlı imkanlarla, hentbol takımını birinci lige kadar çıkartmışlar ancak bütçe yetersizliği nedeniyle ligden çekilmek zorunda

Ali Çekiç, TAC'de öğrenci olduğu yıllarda hem futbol, hem voleybol, hem de atletizmle uğraştı.

kalmışlar. Kulüp için emek veren abilerimizden duyduğuma göre; eskiden çocukların giydikleri formaları evlerine götürüp evde eşlerine yıkatıyorlarmış. Mersin'e tayin yaptırıp geldikten sonra TAC Mezunlar Derneği'nde gönüllü olarak görev almaya başlamıştım. Ayrı konularla ilgili komiteler oluşturuluyordu, ben en çok ilgimi çeken spor ve *Bizletter* komitelerine girdim. Giriş o giriş, yaklaşık dokuz yıldır TAC Spor Kulübü için çalışıyorum. Abilerimizin ve kardeşlerimizin geçmişte kısıtlı imkanlarla yaptıklarını duyduktan sonra, aktif olarak çalışabilecek, katkı verebilecek yeni bir yönetim kurulu oluşturdum. Yeni projelerle, kulübün bütçesini birkaç yıl içinde üç dört misline çıkardık. Gelirimizi artırmak için her takıma forma sponsorları bulduk, yıllık spor kulübü yemekleri organize ettik, spor okullarının öğrenci sayılarını çok artırdık. Tarsus, Mersin ve Adana'da spor

TAKIM SPORLARINI ÇOK SEVİYORUM. AYNI AMAÇ DOĞRULTUSUNDA ORTAKLAŞA HAREKET EDEREK BAŞARIYA ULAŞMAK; BU MÜTHİŞ BİR DUYGU... KİŞİNİN İŞ DÜNYASINDA VE SOSYAL YAŞAMINDAKİ BAŞARISINDA, ÇOK BÜYÜK BİR ETKİSİNİN OLDUĞUNU DÜŞÜNÜYORUM.

okulları açtık. Groseri ile anlaşma yaparak, şu an sayıları yaklaşık 925'lere varan alışveriş kartı dağıtımı yaparak, kulübe kalıcı gelir kaynağı yarattık. Ayrıca Mezunlar Derneğimizin desteklerini unutmamak gerekir. Zaten TAC Spor Kulübü, TAC Mezunlar Derneği'nden çıkan bir oluşum. Kulübe destek sağlayan çok sayıda abimize, buradan tekrar çok teşekkür ediyorum. Takımlarımızı yazın yurt dışı turnuvalarına götürmeye başladık. Bu geçen dokuz sene içinde sırasıyla Suriye Halep, İtalya Matera, Polonya Gniezno, Fransa Paris, tekrar İtalya Matera ve İspanya Barcelona'da özel turnuvalara katıldık.

Şu anda hangi turnuvalar mevcut?

Güner Baykal Turnuvası'nın yanı sıra, Ekim ayında gençler düzeyinde yapılan Ertan Dumanlı Turnuvası ve TEOG sınavı sonrası yedinci ve sekizinci sınıflar için yapılan Stickler Cup Turnuvası'nı başlattık. Güner Baykal Turnuvası, ulusal çapta önem kazandı. Üç sene boyunca NTV Spor'da da yayınlattık. Ülkemizin en iyi kulüplerinin yanı sıra yurtdışından takımlar katıldı. Gürcistan'dan milli takım düzeyinde, Azerbeycan Bakü karması olarak ve Halep'teki Fransız Okulu turnuvalarımıza katıldılar. Türkmenistan Milli Takımı da misafirimiz oldu. Başarılı sporcu çocuklarımızı teşvik etmek amacıyla, her yıl SEV'den ve TAC'den birer kız ve erkek öğrenciye, Necati Güler Yılın Örnek Sporcu Öğrenci Ödüllerini dağıtmaya başladık.

TAC'de yetişen yeni efsaneler var mı?

Evet! Geçmişte olduğu gibi günümüzde de çok başarılı sporcular yetişmeye başladı TAC'den. Bunun en güzel örneği Ege Arar. Ege, üç-dört yıl SEV'de okuyup, TAC Spor Kulübü'nde yetiştikten sonra Galatasaray'a gitti. Üstelik Avrupa Şampiyonu olan Yıldız ve Genç Milli Avrupa üçüncüsü olan Ümit Milli Takımlarımızda da ilk beşte oynadı. Halen Galatasaray A takımının oyuncusudur. Tibet İlhan, liglerde de top oynuyor. Bir oyuncumuzu Banvit'e, bir oyuncumuzu da Tofaş'a gönderdik.

Bunun dışında, badminton, briç ve voleybolda takımlar kuruldu. Briç takımımız Türkiye şampiyonluğunu yaşadı. Şu an geldiğimiz noktada, Spor Kulübü olarak faaliyetlerimiz çok artmış durumda. Basketbolda dört, voleybolda dört hocamız çalış-

malarını sürdürüyor. Halen aktif olarak 300 küsur öğrenciye spor yaptırmaktayız. Tarsus Amerikan Koleji Spor Kulübü olarak, üç kez Türkiye Şampiyonası'na katılma hakkı elde ettik. Bu sene, hem genç hem de yıldızlarda Türkiye Şampiyonası'na gitmeyi hedefliyoruz. Okul takımlarımız da aynı başarıyı yakalayacak seviyeye gelmiş durumda.

TAC'de sporculara burs gibi bir uygulama var mı?

En büyük hayallerim arasında, sporcu bursunu TAC'ye kazandırmak vardı. Şimdi Vakıfla birlikte, sporcu bursu kriterleriyle ilgili ortak çalışmamızı yürütmekteyiz. Tüm Türkiye'ye örnek olacak bir sporcu bursu yönetmeliği hazırlanıyor. Bunun için SEV'e sonsuz teşekkür ediyorum. Bir diğer hayalim de, TAC'den mezun olan basketbolcu çocuklarımızı, NCAA'e yani Amerikan Koleji Ligi'ne göndermek.

SEV Okulları'nda sporu yaygınlaştırmak için yeni düzenlemelere gidiliyor. Bu konuda neler söyleyebilirsiniz? Burada farklı bir sorumluluk almayı düşünüyor musunuz?

SEV'in spora bakış açısı son yıllarda çok gelişti. Özellikle yeni oluşan yönetim kurulunda, sporla ilgili koordinasyonu sağlayacak yönetim kurulu üyelerinin başlatmış olduğu projeler çok ümit verici. Vakfın sporla ilgili projeleri gerçekleşirse, her okulumuzda spor kulüpleri kurulacak. Okulla kulübün birlikte çalışacağı bir ortam yaratılacak ve ilk defa okullarımıza sporcu bursu imkanı sağlanmış olacak. Ben, spor konusunda verilecek her türlü göreve hazırım. Spor Kulübü'nde yıllardır yaptığımız çalışmaların vakıfta karşılık görmesi ve aynı paralelde düşünüyor olmak, beni çok heyecanlandırıyor. Geçmiş başarılarımızdan çok daha büyük başarılar elde edeceğimize inanıyorum.

SEV SPOR TARİHİ

İşte sporun tarihini yazanlar

En başta da belirttiğimiz gibi, bu sayımızdan itibaren SEV'in spor tarihini aktarmaya çalışacağız. Her sayı bir okulumuzu anlatacağımız bu seriye TAC ile başlıyoruz. Önümüzdeki sayı ÜAL ve ACI ile devam edeceğiz.

Kuşkusuz Amerikan Okulları, 150 yılı aşkın bir süredir eğitimde spora her zaman önem vermiş, Türkiye'de birçok spor branşının ilk görüldüğü yerler olmuşlar. Spor, akademik eğitimin ayrılmaz bir parçası olarak kabul edilmiş bir gelenek. Okullarda, belli branşlarda kendi içinde en az iki-üç takım mutlaka kurulur ve bu takımlar kendi aralarında sürekli rekabet halinde olmuştur. Sporun fiziksel gelişime katkısının yanı sıra kendine güven, rekabet kültürü ve takım ruhu gibi etkileri de çok iyi bilinir ve uygulanmıştır.

Tarsus Amerikan Koleji'nde, erkek okulu olmasından dolayı, sporun, o dönem kız okulları olan ACI ve ÜAL'e göre öğrenciler tarafından daha yoğun ilgi gördüğünü söyleyebiliriz. Özellikle de İkinci Dünya Savaşı sonrası, 1950'lerde, basketbolun ABD ve dünyada yaygınlaşmasıyla, TAC'de sporcu öğrenciler, özellikle basketbola büyük bir ilgi göstermeye başlamışlar. Voleybol ve futbol da ilgi gören branşlar arasında yer alıyormuş. İsterseniz 1950'lerden itibaren TAC'nin ve TAO'nun spor hikayelerine ve kahramanlarına bir göz atalım...

TAC Basketbol Ekolü

TAC'de basketbol bir ekol olmuştur dersek, pek de yanlış olmaz.

Unutulmaz maçları, millileri, yıldız oyuncularını, bugün bir efsane olarak hatırladığımız Amerikalı ve Türk koçları, dilden dile gezen anekdotlarıyla heyecanlı, meraklı ve eğlenceli bir ekol...

TAC Spor Kulübü Başkanı Ali Çekiç, bir süredir, *BizLetter*'da bu ekolü kağıda döküyor.

Amaç, bu ekolün oluşmasına katkıda bulunan bütün

eski mezunları, hocaları camiaya tanıtmak.

Bunun için 'Basketbolun Efsaneleri' olarak tanımladığı kişilerle görüşüyor, söyleşiler yapıyor, basketbolun popülerleşme sürecini, 1950'li yıllardan başlayarak anlatıyor. Biz de bu çalışmalardan oldukça faydalandık.

Ciddi bir arşiv çalışması yaptık. *BizLetter*'da, *Buluşma*'nın eski sayılarında ve okul dergilerinde sporcu mezunlarla ilgili yayınlananları derledik. Ayrıca yeni söyleşilerle TAC Spor Tarih'i'ni zenginleştirdik.

TAC SPOR TARİHİNDEN İSİMLER

YAŞAR YAŞER	TAC	1951	Okulda ilk basket takımının kurulmasında yer alıyor.
ONUR GÜRSOY	TAC	1955	Çukurova bölgesinde ilk şampiyonlukları alan takımdaydı.
TAMER ŞAHİNBAŞ	TAC	1958	İlk profesyonel basketbolculardan biri ve milli takım oyuncusu.
İLTER TURAN	TAC	1958	Okul yıllarında genç milli takıma seçildi. ABD'de basketbol oynadı.
FIRAT SEZGİNSOY	TAC	1955	Hentbol Liginde, TAC Spor Kulübü hentbol takımında oyuncusuydu.
ALİ ZALLAK	TAC	1968	Basketbolda altyapılarda milli oldu.
AYKUT TUZCU	TAC	1968	Basketbolda altyapılarda milli oldu.
ÇİHAĞIR SONAT	TAC	1972	Profesyonel basketbola 1973 Galatasaray ile başladı, 1986 Çukurova ile bitirdi. 130 kez milli oldu.
NECATİ GÜLER	TAC	1975	Profesyonel basket oynadı. Onlarca kez milli oldu. Balkan Şampiyonluğu ve lig şampiyonlukları yaşadı.
YAVUZ ÖNGEL	TAC	1976	Güney Sanayi'de oynadı.
CAN SONAT	TAC	1977	NCAA'e giden ilk Türk sporcu. 60 kez milli formayı giydi. 1991'de Fenerbahçe'de basketbolu bıraktı.
HAYRİ UĞUR	TAC	1979	Hem altyapılarda milli oldu, hem de lig takımlarında oynadı.
ÜSTÜN ÖNGEL	TAC	1981	Fenerbahçe ve İTÜ'de oynadı.
EKREM ERDEM	TAC	1981	Hem altyapılarda milli oldu, hem de lig takımlarında oynadı.
AHMET UYAN	TAC	1981	Hem altyapılarda milli oldu, hem de lig takımlarında oynadı.
ÖNDER YOL	TAC	1981	Milli Yüzücü oldu.
HASAN SAVATLI	TAC	1982	Hentbolda hem milli takımda hem de liglerde oynadı.
FAHRİ NAKİPOĞLU	TAC	1983	Hem altyapılarda milli oldu, hem de lig takımlarında oynadı.
RUHİ KOÇAK	TAC	1984	Hentbol Liginde TAC Spor Kulübü hentbol takımında oyuncusuydu.
CEM BAHADIR MUTLU	TAC	1986	Hentbol liginde oynadı.
ÖZLEM PALABIYIK	TAC	1986	TAC Kız Basketbol takımından yetişti. Galatasaray'da oynadı.
ERDEN TİMUR	TAC	2000	Hentbol Liginde TAC Spor Kulübü hentbol takımında oyuncu.
CAN SETENCİ	TAC	2000	Hentbol Liginde TAC Spor Kulübü hentbol takımında oyuncu.
GÜNSEL GÜNGÖR	TAC	2000	Hentbol Liginde TAC Spor Kulübü hentbol takımında oyuncu.
TİBET İLHAN	TAC	2013	Halen Mamak DSİ Basketbol oyuncusu.
EGE ARAR	TSEV	/	Tarsus SEV mezunu, Galatasaray'da oyuncu. Yıldız, genç ve ümit milli takımda oynadı.

Yaşar Yaşer:
"Soldan sırayla
bizim sınıftan
Mehmet Güreş,
Aydın Türeli, üç
sınıf geriden Gabi
Abarus, ortada
topla duran ben,
solumda Erol Erken,
yine bizim sınıftan
Ziya Başlamışlı, bir
alt sınıftan Yılmaz
Günsur ve Ayhan
Türeli ve en sağda
da yine bizim
sınıftan Yılmaz Alp."

“Amerika’da basketbol diye bir spor var”

Yaşar Yaşer (TAC’51)

Ali Çekiç’in *BizLetter*’da yazdığına göre; Tarsus Amerikan Koleji’nde basketbol denildiğinde akla gelen ilk isimlerden biri, SEV Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Mütevelli Heyeti Başkanlığı yapmış, TAC’51 mezunu Yaşar Yaşer... Yaşer, “1948-49 ders yılına kadar bizim okulda basketbol hiç bilinmezdi” diyor ve basketbola ilginin nasıl doğduğunu son derece ilginç bir anekdot ile anlatıyor:

“Amerikan Bord’un üst düzey yöneticilerinden Mr. McCabe, günün birinde, eşi ve genç oğulları Jim ile TAC’yi ziyaret ettiler. Okul müdürümüz Mr. Maynard beni yanına çağırarak Jim ile tanıştırdı ve ona bir nevi ev sahipliği yapmamı, okulu gezdirmemi ve ilgilendiği konularda bilgi vermemi istedi. Ben de okulu gezdirdim, yaptığımız faaliyetleri anlattım. O yıllarda İngilizce öğretmenimiz Mr. Eugene Pringle bana piyano dersleri veriyordu, ondan öğrendiğim birkaç parçayı piyanoda çaldım ve Jim ile dost olduk.

Jim, Amerika’daki okulunda basketbol oynuyormuş. Bana bu sporun güzelliklerini, izlediği önemli maçları ve basketbol ile ilgili hikayeler anlattı. Amerika’ya döndükten sonra da Jim ile mektuplaşmaya başladık. Jim bana Christmas hediyesi için resimli bir basketbol kitabı yolladı. İşte bütün ilgi bende böylece başladı. Okulda basketbol topu yoktu. Hemen okul müdürümüz Mr. Maynard’a giderek durumu

anlattım. O da sağ olsun Amerika’dan gelecek olan bir öğretmene sipariş verdi ve bize bir basketbol topu geldi. O topu gözümüz gibi sakladık, zira futbol ve voleybol topları epeyce vardı, ama basketbol topu sadece bir taneydi.”

İLK TURNUVA, İLK HEYECAN
Yaşar Yaşer, 1950-51 ders yılında, ilk defa bölgenin liseleri arasında bir turnuva düzenlendiğini anlatıyor:

“Biz önce Mersin Sanat Enstitüsü’nü daha sonra da Mersin Ticaret Lisesi’ni yendik. Sonra da o yıllardaki en güçlü rakibimiz Mersin Lisesi’ni yenmeyi başardık. İşte böylece basketbola ilgi biraz daha gelişmeye başladı. Yine de futbolun gölgesinde cılız bir spor dalı olarak kalmıştı. Bütün yıl boyunca yaptığımız maç sayısı beş-altıyı geçmezdi.”

BİZİM ÇOCUKLARLA GURUR DUYDUM

Yaşar Yaşer, 1951’de mezun olduktan sonra İstanbul Üniversitesi’ne gittiğini söylüyor: “İki veya üç yıl sonra Mersin’e sômemtir tatilinde döndüğüm zaman, Mersin Halkevi’nde bizim TAC ile Mersin Lisesi’nin maçı olduğunu haber verdiler. Hemen gittim ve gördüklerim beni epeyce şaşırttı: Tamer Şahinbaş, Gün Kuran, Alper ve isimlerini hatırlayamadığım kişilerden kurulu takımımızın oyununu görünce hem müthiş gurur duydum hem de hayretler içinde kaldım. Önce antrenmanlarına gittim. Topu sekiz yaparak çevirmeleri ve harika paslaşmaları, şut oranları vs. o kadar güzeldi ki karşı takımı açık farkla yendiler ve ben dahil herkesi kendilerine hayran bıraktılar.”

Talas’tan Tarsus’a basketbol kardeşliği

Onur Gürsoy (TAC’55)

O yıllarda açık olan Talas Amerikan Okulu’nun mezunlarının bir kısmı da, lise için TAC’ye geliyordu. Talas’tan gelenler, TAC’nin basketbol tarihinde önemli bir yere sahiptir. 1950’lerin hemen başında Talas’tan TAC’ye gelen Onur Gürsoy, TAC spor geleneğinde önemli isimlerden biri. *BizLetter*’daki anılarında Onur Gürsoy söze şöyle başlıyor:

“Ben orta kısmı Talas’ta okudum. Talas’ta o zaman toplam öğrenci sayısı 110-120 kişi idi. Üç-beş kişi dışında herkes yatılıydı. Talas, eğitim açısından standart bir okul değildi. Hemen herkes yatılı olduğu için, günlük hayat neredeyse 24 saat idi. Tüm okul mavi, yeşil ve kırmızı takımlara ayrılırdı. Her türlü spor yarışmasından aldıkları puanlara göre yılın şampiyon takımı belirlenirdi. Hatırladığım kadarı ile yarışma türleri şöyle idi: Futbol, voleybol, hentbol, basketbol, atletizm, kayak, masa tenisi, beyzbol, santraç vs. Ben başta basketbol olmak üzere birkaç dalda okul takımında oynamayı başardım.” Bu sözleriyle Amerikan okullarındaki spor felsefesini çok iyi özetleyen Gürsoy, Talas’tan mezun olunca 1951 sonbaharında lise öğrenimi için Tarsus’a geldiğini söylüyor: “Basketbol Tarsus’ta henüz tam olarak tanınmıyordu. Basketbol takım kaptanımız Aryan Türelî ağabeyimiz de bizim gibi Talas kökenliydi. Ondan bir sınıf geride olan (Mersinli) Erol Erken de Talas kökenliydi. Bu nedenle, Talas’tan Tarsus’a basketbol takımına uyum sağlamakta güçlük çekmedik.”

LOKANTADA DA TAKIM RUHU
Onur Gürsoy, o zamanlar çok iyi bir takım ruhu oluşturduklarını

ifade ediyor: “Mersin’e maç ve antrenmana gittiğimizde akşam yemeklerimizi Adana Lokantası’nda yerdik. Bu yemeklerde bile tüm takım aynı şeyleri yer içerdi. Bir grubun birlikte hareket etmesi; hem okulda, hem de dışarıda kesin olarak dikkat çeker ve insanlar grubumuza sempati ile bakarlardı. Toplumda uyandırdığımız bu olumlu hava, Tarsus ve Mersin’de basketbolun yerleşmesinde ve gelişmesinde büyük bir etken olmuştur.”

LAKABIMIZ ‘BEYAZ PAPATYALAR’ OLDU

Gürsoy anlatmayı sürdürüyor: “1953 yılı bizim ve TAC basketbol takımının dönüşüm yılı oldu. Arkadaşların oybirliği ile kaptanlığa ben seçildim. O zamanki takım kaptanı, takımın tüm yaşamıyla ve gereksinimleriyle ilgilendiği gibi, teknik yönden de tüm sorumluluğu yüklenen kişiydi. Biz üstünlüğümüzü taraflı tarafsız herkese kabul ettirmiştik. Ankara Kampspor mağazasına özel design bir forma ısmarladık. Şortları, Tarsus’ta becerikli bir terziye diktirdik. Zamanın olanaklarından faydalanarak en iyi basket ayakkabılarını aldık. Sahaya çıktığımız zaman, bu kıyafetlerimizle bize ‘Beyaz Papatyalar’ diyorlardı. Takımın bu etkisi rakibi negatif yönden etkilediği için, biz maçlara büyük bir psikolojik üstünlükle başlıyorduk.” Gürsoy’un anlattığına göre, Mersin ve Çukurova’da okul düzeyindeki başarılar, bir süre sonra TAC öğrencilerini tatmin etmemeye başlamış: “Daha yüksek düzeyde basketbol oynamak için, bizlere eşofman ve şeklini bizim belirleyeceğimiz formalar ısmarlanması koşuluyla, Tarsus İdmanyurdu’nun basketbol şubesini kurduk. Zaten okuldan beş kişi, İdmanyurdu’nun futbol takımında oynayıp Mersin Ligi’ne katılıyordu.”

Beyaz Papatyalar
1953

TAC'li ilk milli basketbolcular

Tamer Şahinbaş (TAC'58)

1950'ler, TAC Basketbolu için o kadar verimli ve hızlı gelişmiştir ki daha on yıl geçmeden, Türkiye çapında önemli isimler çıkarmayı başaracaktır. 1955'in hemen sonrasındaki yıllarda, TAC'den milli takıma seçilen ilk oyuncular çıkacaktır. Bunlardan biri de bugün SEV Mütevelli Heyeti Başkanı olan Tamer Şahinbaş'tır. TAC'nin ardından Ankara'da ODTÜ'de üniversite takımında basketbola devam eden Şahinbaş, "TAC'de profesyonel olarak bir takımda ilk oynayanlardan biri benimdir, genç milli takıma da seçildim. Ankara'da Demirspor ve Yenışehirspor kulüplerinde profesyonel olarak oynadım. Babamdan harçlık almadan okuduğum yıllardı. Askerliğim sırasında ise Ankara'da Karagücü'nde basketbol oynadım. En sonunda ise Mülkiye forması için ter döktüm. Ama daha önemli, takım sporu yapmanın verdiği kazanımlardı. Birlikte başarmak, beraberce kazanmak ve özgüven edinmek nedir, bunu yaşadık. Ama basketbol uzun süre sürdürülecek bir alan değildi" diyor.

Şahinbaş, TAC'deki o günleri şöyle anlatıyor: "TAC'de hazırlık sınıfına 1951 senesinin sonbaharında başladım. O zamana kadar basketboldan pek haberdar değildik. İlk turnike atmayı, TAC'de okumakta olan ağabeyim Erkut Şahinbaş göstermişti. O sene son sınıfta olan abiler, müthiş voleybol maçları yaparlardı. Akşam üstü derslerden sonra ve akşam yemeği öncesi, bu

maçları tüm okul seyrederdik. Bugünkü plaj voleybolu gibi, ikişer kişilik takımlarla oynarlardı. TAC'de her öğrenci bir şekilde spor yapardı; ama nedense bazı sınıflar, ağırlıklı olarak bir spor dalına daha çok yönelmiş olurlardı. Bizim sınıf zamanla basketbolu seçti, ama diğer dallarda da mesela futbol ve masa tenisinde elimize su dökken olmamıştı."

Şahinbaş, o zaman basketbolda bir hayli ilerlediklerini söylüyor: "Artık her sene İçel Okullararası Basketbol Kupası bize geliyordu. O kadar ki, son sınıfa geldiğimiz 1958 senesinde bu maçları oynatmadılar. Sebebin sorduğumuzda da, 'Sonuç belli, nasıl olsa siz kazanacaksınız' demişlerdi."

EĞRİ BÜĞRÜ BİR TOPRAK SAHAMIZ VARDI VE HEMEN HEMEN HERKESİ YENİYORDUK

Tamer Şahinbaş, bu duruma çok üzüldüklerini söylüyor: "Sportmenlik anlayışımıza tamamen ters bir gerçekçe diye üzülmüştük. Adana'da da bize rakip yoktu. Sadece İncirlik Hava Üssü'ndeki Amerikalılar bizle rekabet edebiliyordu. Şükran Güne'nde bizi davet edip ağırlar sonra da birlikte maç yaptık. TAC kampüsüne geldiklerinde, toz kalkmasın diye suladığımız eğri büğrü toprak bir sahada, bize göre kocaman olan adamları yener yollarık. 1955 senesinde, TAC'nin lise takımı, Tarsus İdmanyurdu forması altında İçel Külüp Takımları Şampiyonu olmuştu. Sonra o takım Kastamonu'da düzenlenen 'Federasyon Kupası'nı kazanmıştı."

Okulun diğer millilerine gelince... Şahinbaş'ın takım arkadaşlarından Gün Kuran (TAC'56) Genç Milli Takım'a ve Ergün Pelit (TAC'57) A Milli Takım'a çağrılan ilk isimler. Şahinbaş anlatmaya devam ediyor: "Onlara herkes gurur duymuştu. Mersin Ticaret Lisesi, Mersin Lisesi ve Mersin Sanat Okulu ile ortaokul senelerimizde, TAC Küçüklükler olarak özel maçlar yaptık. Bu takımda ilk millilerimiz de vardı. Gürhan Türeli, İbrahim Uzunca, İlder Turan, Saruhan Megrel, Çetin Karabulut, Bisara Halil ve ben, bu küçükler takımını kendi girişimimizle kurmuştuk."

SPOR AYAKKABISI YOKTU. POTA FİLESİ DE...

Şahinbaş önemli bir noktayı vurguluyor: Malzeme yokluğu... Sözü kendisine veriyoruz: "Ciddi bir sorun malzeme yokluğu idi. Bazı maçlardan önce sınıf arkadaşımız Kiper Toker hatırımızı kırmaz ve çarşıdan kalın ip alır, örerek potanın sepetini yapardı. Okuldaki 'abiler' spordaki 'rol model'lerimizdi. Onlara bakıp öğrenirdik."

11 yaşında basketbol oynuyordum

Prof. Dr. İlder Turan (TAC'58)

TAC'nin efsane basketbolcularından biri de Prof. Dr. İlder Turan. Çocuk yaşında basketbola ilgi duymaya başlamış: "Ben on bir yaşında Tarsus'a geldiğimde basketbola tamamen yabancı değildim. Ankara'da evimizin hemen karşısında olan Atatürk Lisesi'nin basketbol sahası vardı. Biz mahallenin çocukları, hem orada basketbol oynayanları seyrederek, hem de arada sırada kendimiz de oynamaya çalışırdık. Tarsus'a geldiğimde boyum uzamaya başlamıştı. Hemen basketbol oynamaya başladım."

BASKETBOL YATILILARIN SPORUYDU

Turan, "O sıralarda benden bir iki sınıf yukarı olan Tamer Şahinbaş, Gürhan Türeli, Ergün Pelit, Aykut Öney gibi arkadaşlarla top koşturuyorduk. Basketbol oynayan arkadaşların hemen hepsi yatılı olan öğrencilerdi. Çoğunluğu Ankara, Eskişehir gibi uzak yerlerden geldikleri için, her gün okul dağıldıktan sonra ve hafta sonları basketbol oynamaya bolca zaman ayırabiliyorlardı" diyor.

Prof. Dr. İlder Turan da malzeme sorununu dile getiren basketçilerden: "O yıllarda ülkemizde çok az basketbol topu bulunuyor, oyun, futbol topu benzeri toplarla oynanıyordu. Okulumuza her yıl Amerika'dan gönderilen hediye malzemeler arasında Voit marka basketbol topunun bulunması, bizi basketbol oynamaya çekiyordu. Ama ayaklarımızda ya güreş için yapılmış altı kauçuk ayakkabılar ya da ince tabanlı Gislaved lastikleri vardı. Bu sıkıntılar bizim için pek de önemli değildi. Basketbol oynamayı seviyorduk."

BASKETBOL EKİP İŞİDİR

Turan şöyle devam ediyor: "Koç Mr. Cherim bizlere, basketbolun bir ekip işi olduğunu, takımın bir sistemle oynaması gerektiğini, iyi oynamak için iyi hazırlanmanın şart olduğunu öğretti. Ben okul takımına girdiğimde henüz ortaokul öğrencisiydim ve yaşım da on beşin altında idi. O takım Türkiye Şampiyonası'na bile gitti. Ben de takıma gireceğim diye heveslenirken, müdürümüz Mr. Maynard'ın benim ve yanılmıyorsam Tamer Şahinbaş'ın takıma girmesine izin vermedi. Sebebi yaşımızın küçük olmasıydı. Konuyu görüşmek için Mr. Maynard'a gittim. Okul takımında oynadığımı, bana izin verilmemesinin haksızlık olduğunu filan ifade etmeye çalışırken Mr. Maynard, 'Sen okul takımında mı oynuyorsun?' diye sordu. 'Tabii,' deyince, 'Kimseye söyleme yoksa okullararası şampiyonluğumuzu geri alırlar, yaşın tutmuyor' dedi."

SAN FRANCISCO CHRONICLE KAPAĞINDA BİR TÜRK

Turan'ın farklı bir başarısı da var. ABD'de bir üniversite dergisine kapak oluyor: "Ben Tarsus'tan Lise 1'den ayrılarak, American Field Service öğrenci mübadelesi bursu ile Amerika'ya gittim. Orada da lise takımında basketbol oynadım. Basketbolu tamamen bir Amerikan sporu olarak düşünen Amerikalılar, bir Türk'ün lise takımında oynayacak kadar iyi basketbol oynamasına şaşıyorlardı. San Francisco Chronicle gazetesine bile haber oldum."

Kağıt havlu kullanımı
elinizdeki mikropları

%77
oranında azaltır*

*El kurutma makinelerine göre

**Selpak Professional
Havlu ve Dispenseri:**

Hijyenik ✓

Kullanımı kolay ✓

Tek yaprakta ideal emicilik ✓

Eczacıbaşı
PROFESYONEL

☎ Detaylı bilgi için bize ulaşın: 0850 228 46 89

🌐 www.eczacibasiprofesyonel.com

Mutlaka beş faulle oyundan atılırdık

Ali Zallak (TAC'68)

1950'lerde başlayan basketbola ilgi 1960'lı yıllarda artarak sürer. O yıllarda takımın oyuncularından Ali Zallak (TAC'68) basketbol yeteneklerinin giderek arttığını söylüyor: "İncirlik Hava Üssü'nün bir basketbol takımı vardı. Adı Baseteam'di. Onların etkisinde çok kaldık. Faullü nasıl oynanır onlardan öğrendik. Biz Tarsuslu basketbolcuların bir özelliği vardır. En iyi oyuncuları mutlaka beş faulle oyundan çıkar. Hırslıyız. Bu kanımızda vardı."

Müthiş bir kuşak geliyor

Cihangir Sonat (TAC'72) / Can Sonat (TAC'76)

Cihangir Sonat (TAC'72) ve Can Sonat (TAC'77) kardeşler; birlikte hem Milli Takım'da hem de Çukurova'da forma giyen ve Türkiye çapında ün kazanan ilk TAC'li sporcular arasında yer aldılar. 1982 yılında ABD'ye giden A Milli Takım'da yer almışlar. Aynı takımda yine TAC'nin en ünlü ve yetenekli basketbolcularından biri olacak Necati Güler (TAC'75) de yer almıştı.

Can Sonat

Genç ve A Milli Takımları'nda olmak üzere Sonat Kardeşlerden Cihangir Sonat 130 kez, Can Sonat ise 60 kez milli formayı giymişlerdi.

Her sporcunun unutamadığı bir maç vardır. Okul yıllarını anlatan Can Sonat, Lise 3'te Yıldız Milli Takımı'n oyuncusu olarak katıldıkları Avrupa Şampiyonası elemelerinde, son saniyede Bulgaristan'a attığı sayıyı unutamadığını söylüyor. Ayrıca Cihangir Sonat ve Necati Güler'in de yer aldığı bu takım, aynı yıl Avrupa Şampiyonu olacaktı.

Can Sonat, ayrıca 1978-1982 yılları arasında Kuzey Dakota Üniversitesi takımının formasını da giymiş, TAC camiasında ABD Kolej Basketbol Ligi'nde (NCAA) oynayan ilk Türk basketbolcu olmuştur.

Can Sonat, 1982 yılında Amerika macerasına bir ara verip, Eczacıbaşı ile anlaşarak Türkiye'ye döner. İki yıl sonra Fenerbahçe'ye geçer. 1990-1991 sezonunda, Fenerbahçe'de Türkiye Şampiyonluğu'nu yaşar. Bundan sonra basketboldan elini ayağını çekecektir. Yüksek lisansını tamamlamak için ABD'ye döner.

Bir buçuk yılına gittiği Amerika'da 12 yıl kalır. Sonra da ticarete atılır.

Kendi formamızı kendimiz yapardık

Bekir Çılsal (TAC'72)

70'li yıllarının basketçilerinden bir diğeri Bekir Çılsal (TAC'72), sınıf takımı için fanilalarını okulun arka tarafındaki oto tamircisine götürüp boyattıklarını, kendilerine forma yaptırdıklarını anlatıyor ve şöyle devam ediyor: "İlk antrenörümüz Mr. Fitzgibbon idi. Sonra Donald Hornish ile çalışmalara devam ettik. Basket sahası, asfalt zeminli açık bir sahaydı. Düşüp bir yerimizi incittiğimizde, hemen soğuk suyun altına tutar, sonra gelip oynamaya devam ederdik. Okulda bizim için en büyük eğlence spor, sporların içinde de basketboldu. Önce giden sahayı kapardı. Birer ikişer katılanlar oldukça, takım halinde ya da tam saha maçlar yapardık."

Basketboldan edindiği deneyimlerle iş hayatında yol aldığını belirten Çılsal, "Basketbol bir takım oyunu. İşte de başarılı olmak için böyle düşünmek gerekiyor."

Ayrıca sabırlı olmayı öğretiyor. Basketbolda bir seviyeye gelebilmek için sürekli antrenman yapmalısınız. İş hayatında da adım adım ilerliyor ve tıpkı basketbolda olduğu gibi bulunduğunuz mevki kaybetmemek için çok çalışmak durumunda kalıyorsunuz" diyor.

Komple bir spor insanı doğuyor

Necati Güler (TAC'75)

Mr. Hornish onu birkaç kez izledikten sonra, 'Kendine beş dal seç. Bunlardan birinde mutlaka milli olacaksın' demiş. Başka söze gerek var mı? Üstelik sadece yıldız sporcu değil. Akademik yönden de çok başarılı biri. İnsan ilişkilerinde güçlüydü, ikna yeteneğinde. Her yıl başkan seçiliyor ve okulu birincilikle bitiriyor. Ve bir özelliği daha var. Kimin derdi varsa ona geliyor. Öğretmenle mi konuşulacak? Biri sırrını mı anlatacak? Necati Güler'i buluyor.

Necati Güler, 1956 yılında Kayseri'de doğdu. Basketbola Tarsus Amerikan Koleji'nde başladı. 1974-1975 sezonunda 2. Lig Şampiyonu olarak Türkiye Deplasmanlı Basketbol Ligi'ne yükselen Adana Demirspor'da forma giydi. 1975 yılında Fenerbahçe'ye transfer oldu. Burada da başarılı performansını sürdürdü ve Genç Milli Takıma yükseldi. Türkiye Genç Milli Basketbol Takımı ile 1 Mayıs 1976'da, ülkenin ilk kez Balkan Şampiyonluğu'na ulaşmasında katkı sahibi oldu. Ardından

Experientia Docet
"Tecrübe Öğretir"

ASBA
Yurtdışı Eğitim Danışmanlık & Akademi

**20 yılı aşkın
tecrübemizi sizinle
paylaşmaya hazırız!**

Dil Programları
Sertifika Programları
Lise Programları
Akademik Hazırlık Programları
Üniversite Programları
Master Programları
Yaz Okulları

Akademimizde birebir
IELTS, ACT, SAT, GMAT, GRE
Sınav Hazırlık Dersleri

0216 363 11 60
0216 358 89 19

asbaegitim

asbadanismanlik

asbaegitim

bilgi@asba.com.tr

www.asba.com.tr

Bağdat Caddesi Yenel Apt. No: 350/8 Şaşkınbakkal 34728 İstanbul

MR. DON HORNISH

Necati Güler ve koçları Mr. Don Hornish arasında önemli bir bağ vardır. Güler o günleri anlatıyor: “Mr. Hornish aynı zamanda basketbol hocasıydı. Ama nedense lise öğrencileri kendisini istemiyordu. O da onlara küsmüş. Ben de ortaokul takımını çalıştırmamı istiyordum. Bunun için de baskı yapıyorum. Her dersten sonra yanına gidiyordum. Akşamları evine gidiyordum. Ve sürekli olarak, ‘Siri! Ne zaman başlıyoruz’ diyorum. Sonunda benim baskılarımdan bıktı ve ortaokulu çalıştırmayı kabul etti. O günlerde öğrendiğim basketbolu hayatım boyunca kullandım. Biz, antrenmanda ilk 45 dakika turnike atardık. Sol elle dripling yapmayı da öğrendim... O dönemde benim kadar rahat sol turnike atan kimse yoktu.”

1976 yılında Eczacıbaşı'na transfer oldu. Yedi yıl formasını giydiği Eczacıbaşı takımı ile 1977, 1978, 1980, 1981 ve 1982 yıllarında Türkiye Şampiyonluğu sevincini yaşadı. 1983'te İTÜ'ye transfer oldu ve 1992 yılında basketbolu bırakana dek 137 kez A Milli Takım formasını giydi. 1981 yılında bu defa Türkiye Basketbol Milli Takımı ile Balkan Şampiyonluğuna ulaştı.

Necati Güler, 1983 yılında Fas'ın Kazablanka kentinde düzenlenen Akdeniz Oyunları'nda, bronz madalya kazanan takımda yer aldı. 1989 yılında Milli Olimpiyat Komitesi Üyesi olan Güler, sporcu temsilcisi olarak Türkiye Basketbol Federasyonu'nda (TBF) da görev yapmaya başladı.

Necati Güler, 1998-2003 yılları arasında Türkiye Basketbol Federasyonu Eğitim Kurulu'nda Genel Sekreterlik, 2008-2012 yılları arasında da TBF Eğitim Kurulu Başkanlığı görevlerinde bulundu. Güler aynı zamanda, TBF Yönetim Kurulu üyeliği de yaptı. 2004-2007 yılları arasında da Boğaziçi Üniversitesi Vakfı'nın Genel Müdürlük görevini yürüttü. Boğaziçi Üniversitesi Mezunlar Derneği (BÜMED) Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Kurucu Üyesi olarak görev aldı. Son olarak Türkiye Basketbol Federasyonu'nda Yurtiçi Faaliyetleri ve Altyapı Organizasyonları'nın başına getirildi. Ayrıca yine basketbolcu oğulları Sinan ve Muratcan ile birlikte Güler Legacy adıyla basketbol kampları düzenliyorlar.

NECATİ GÜLER ÖRNEK SPORCU ÖDÜLLERİ

TAC öğrencilerine ve vellerine, sporun eğitime engel olmadığı mesajını vermek için düzenlenen Örnek Sporcu Öğrenci Ödülüne, altı yıl önce Necati Güler'in adı verildi. Necati Güler, hem TAC'den birincilikle mezun olduğu, hem de basketbolda milli formayı giydiği ve hem de Boğaziçi Üniversitesi Endüstri Mühendisliği Bölümünü başarıyla bitirdiği için, sporcu öğrencileri için çok iyi bir örnek.

TAC'de inanılmaz bir takımın parçası oldum

Prof. Dr. Sadi Kurdak (TAC'83)

Sözü şimdide, TAC'deki spor hayatı, tüm akademik kariyerine yön vermiş olan Çukurova Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Müdürü Prof. Dr. Sadi Kurdak'a bırakıyoruz: “Tarsus Amerikan Koleji'ne kayıt olduğum günden itibaren, kendimi okulun basketbol ailesi içinde buldum. 1976 – 1977 eğitim yılında, ilk kez, okul minik takımında oynama şansını yakaladım. O tarihten itibaren spor, benim hayatımın merkezine oturdu ve ilerleyen yıllarda, profesyonel yaşamımı sporla bütünleştirebilme şansını yakaladım. Öğrencilik yıllarımda, TAC okul takımında basketbol oynamak önemli bir ayrıcalıktı. Elbette TAC'de, yaşamımı sporu merkeze koyarak sürdürme kararını almama neden olan ve beni etkileyen çok sayıda insanla tanıştım. Bir çocuğun hayatında model olan en önemli insanlar öncelikle öğretmenleridir.

Dersleri kötü olan takımdan kesilir

Hayri Uğur (TAC'79)

70'li yılların sonuna gelirken Türkiye sert bir siyasi türbülans içindedir. Ama TAC, önemli basketçiler yetiştirmeye devam etmektedir. Bunlardan biri olan Hayri Uğur (TAC'79), sadece sportif başarıya değil derslere de büyük önem verildiğini belirterek, şunları anlatıyor: “Beni Orta 2'de derslerim zayıf diye takıma almadılar. Ben de hırs yapıp bütün yaz çalıştım ve Orta 3'te basket takımına girdim. O yıl Yıldızlar Türkiye Şampiyonu olduk. Lise 2'deyken Genç Milli oldum. Sonrasında 38 kez Genç ve A Milli Takım formasını giydim. Lise 3'teyken İkinci Lig'de mücadele eden Schweppes'te oynadık ve okul takımı olarak Schweppes'i Birinci Lig'e çıkarttık. Sonra Amerika'ya gittim ve üç yıl NCAA'de (National Collegiate Athletics Association – Amerikan Kolej Sporları Birliği) oynadım.” Uğur, kesintisiz 17 yıl basketbol oynadıktan sonra 31 yaşında bıraktı.

Okula kaydolduğum hafta; önce uzaktan gördüğüm, sonra korkarak gidip konuştuğum, 'basketbol oynayabilir miyim' diye sordüğüm Nejat Hoca'nın bu anlamda ayrı bir yeri vardır. Sonraki dönemde, okul lise takımıyla oynayan abilerin, okul sonrası soğuk havaya aldırıksızın yaptığı antrenmanları izlerken, TAC yaşamımın kahramanları da birer birer ortaya çıkmaya başlamıştı. Onların aralarındaki sevgi, sıcaklık, disiplin ve hırsları basketbol sevgimin temel taşlarını döşedi. İzleyen yıllarda, ortaokul çağında inanılmaz bir takımın parçası olmuştum. Bu takım, 1979 - 1980 eğitim yılında, Türkiye şampiyonluğunu kazanmıştı. Her sabah saat 06:00'da uyanıp, bayılcaya kadar koşmak, ders sonrası her akşam top antrenmanı yapmak ve bu süreçte gencecik delikanlıların kendi kendilerini motive etme başarısını göstermesi, yaşamımın özel süreçlerinden bir tanesi olarak anılarima kazınmıştır. O dönemde bizlere abilik yapan Üstün Öngel'in katkıları yadsınamaz.

TAC camiasında yaşamımı etkileyen bir başka olay da, hemen bir yıl sonra, lise gençler Türkiye şampiyonasında, okul takımının Ankara'da oynadığı muhteşem turnuvadır. Son maçta, Pertevniyal Lisesi'ne yenilerek Türkiye 3.'sü olan takımın tüm oyuncusunun, madalya töreninde boyunlarına takılan Türkiye 3.'lük madalyasını çıkarttıklarını, kendilerinin ulaştıkları bu başarıyı yenilgi olarak kabul ettiklerini gördüm. Takımın, Sabri Uslu ve Erdem Gök ile beraber, en küçük üç oyuncusundan bir tanesiydim. Dolayısıyla, takım arkadaşlarımdan geri kalan kısmı, aslında benim abilerimdi. Bu turnuvada onlardan, TAC duruşunun ve gururunun ne olduğunu, yaşayarak öğrenme şansını buldum.

Sonraki yıl, Nejat Hoca emekli olmuş ve okul takımlarının sorumluluğunu Nurcema Hocomuz üstlenmişti. Birbirimize kenetlendik ve ağlamayı sızlamayı unutup, var gücümüzle çalışmaya başladık. O yıl verdiğimiz emeği özel yapan, kendi kendimizi maçlara hazırlamış olmamızdır. Spor bilimleriyle uğraşan bugünün Sadi'sinin gözüyle bakınca; Sivas'ta yapılan turnuvada oynanan Deneme Lisesi maçı, yapılan antrenmanların yaratabileceği ezici gücü anlatır

bana. Maçın sonlarında; bizden hem yaş, hem basketbol tecrübesi hem de fizik yapı olarak daha üstün olan rakip takımı, son anda yakalamış ve kritik bir karar sonrası bir sayıyla kaybetmişti. Bu, unutamayacağım mücadelelerden bir tanesidir. Ama bu maçı benim için özel kılan; takımın başına o turnuvada abi olarak gelen sevgili Can (abi) Hisarlı'nın, maçın son iki dakikasında beni oyuna sokmak için yanına çağırdığında, girmek istemediğimi söyleyip, korkumu dile getirmiş olmamdır. O günden sonra, yenilecek olan bile mücadele etmenin insanı yücelttiğini anladım.

Spora olan sevgimin şekillenmesinde, TAC camiasındaki son yılımda birlikte çalışma şansını bulduğum sevgili Çetin Yılmaz'ın da yadsınamayacak etkisi olmuştur. Entelektüel ve sevecen kişiliğinin yanı sıra, şimdi daha iyi anladığım analitik yaklaşımıyla, hepimizin arasında ayrı bir yer tutmuştur. Çok sıçrayamamama karşın (Sabri Uslu'nun deyişle dört parmak), pozisyonumu ayarlayarak, ribaunt alabileceğimi öğretmiştir. Aslında bana öğrettikleriyle, 'akınlı güçlü yanlarını geliştirip, kendine yaşamda yer açabilirsin' dersini vermiştir.

Evet; spor yıllarım içinde unutamayacağım bir anı veya bir isim vermek çok zor. Anlattıklarım en azından bir demeti oluşturdu. Ancak bu anıları anlamlı kılan; insanın olgunlaştığı dönemlerinde yenmenin, yenilmenin, çalışmanın, sevmenin, sevilmenin ve amaç uğruna takım olarak geri kalan kısmını tadına varmış olmamdır. Daha da anlamlısı bu birikimlerim, yaşamımın geri kalan kısmını şekillendirmiş olmasıdır.

TAC Spor Kulübü ile ilişkilerim, sporla uğraşan bir mezun olarak ara ara devam ediyor. Özellikle kulüp başkanı sevgili Ali Çekiç ile birlikte, altyapıda oynayabilecek öğrencilerin transferi konusunda çalışıyoruz. Hatta bu konuda, yapılanması içinde bulunduğum Çukurova Üniversitesi ile ilişkilerde, kimi zaman merkezde oturduğum da bir gerçek. Ancak bunları yazarken, TAC Spor Kulübü'ne çok destek olamadığımı da ifade etmek istiyorum. Elbette ki üstüme düşen herhangi bir görev olursa geri durmayacağımı da eklemek istiyorum."

TAC'de mutlu bir meslek hayatı geçirdim

Nejat Güngör

Tarsus Amerikan Koleji'nin efsanevi antrenörü Nejat Güngör, 1960 yılında Gazi Eğitim Enstitüsü'nden mezun oldu. Basketbol hocası olarak ilk görev yaptığı Artvin Lisesi'nde, Harlem'de oynamış profesyonel bir basketbolcuyla karşılaştı: "Tam bir profesyoneldi. Sahanın on farklı noktasından attığı tüm şutlar basket olmuştur, onu izleyen herkes büyüldü. Onu görünce beni de hırslandım. Ordu Milli Takım aday kadrosuna seçildim ve üniversite karmasında oynadım. Ancak menüsküs olunca basketbolu bırakmak zorunda kaldım. Sonra da antrenörlük yapmaya başladım. Kulüp kurdum ve 1. Lig'de Çukurova adıyla maçlara çıktık. Başarılı sonuçlar aldık. Daha sonra da Tarsus Lisesi'ne beden eğitimi öğretmeni olarak geldim."

TAC'DE ÇALIŞMAK ZORDU ÇÜNKÜ...

Nejat Güngör, 1966'da başladığı Tarsus Lisesi'nde bir yıl çalıştıktan sonra beden eğitimi öğretmeni olarak TAC'de yarı zamanlı çalışmaya başlamış. Daimi

kadroya geçmesi 1972'de olmuş. TAC'nin klasik okullara göre daha zor olduğunu, bu zorluğun da öğrencilerin daha meraklı ve kültürlü olmasından kaynaklandığını söylüyor: "Biz NBA bilmezdik, TAC öğrencisi biliyordu; çünkü Amerika'dan gelen NBA maçlarının filmlerini izliyor, Converse ayakkabılar giyiyor, gerçek basketbol topuyla oynuyordu. Öğrencilere basketbolla ilgili verebileceğim tüm bilgiyi bir yıl içinde aktarmıştım. Daha fazlasını verebilmek için benim de kendimi geliştirmem gerekiyordu. Stickler binasında sabahlara kadar NBA filmlerini izlerdim. İngilizcem de çok azdı, kendi kendime tercüme ederdim."

'İYİ Kİ TANIDIM BU OKULU'

Güngör, takımdaki öğrencilerinin kendisini hiçbir zaman hayal kırıklığına uğratmadıklarını; efendilikleri, disiplinleri, basketbola duydukları sevgi ve öğrenme azmiyle hep örnek öğrenciler olduklarını da bakın başka bir anıyla nasıl dile getiriyor: "Bir turnuvada, tüm antrenörler toplantıdayız. Oyuncularımız da aynı otele kalıyor, o gece de otele eğlence var. Antrenör arkadaşlar, 'Bu çocuklar sabaha kadar eğlenirler, yarın maç var diye düşünmezler' dediler. 'Benim çocuklarım akşam 8:30'da gidip yatarlar' dedim. İnanmadılar, hatta iddiaya girdiler benimle. Kazanamazsam herkese yemek ısmarlayacaktım. Saat 8:20'de bizim

takım kaptanı

Üstün

Öngel

(TAC'81)

geldi ve

'Hocam

izin

verirseniz

odala-

rimıza

çıkabilir miyiz?'

dedi. Antrenör

arkadaşların hepsi

kalakaldı. Böyle bir okul

işte. Ben diğer okullarda çok

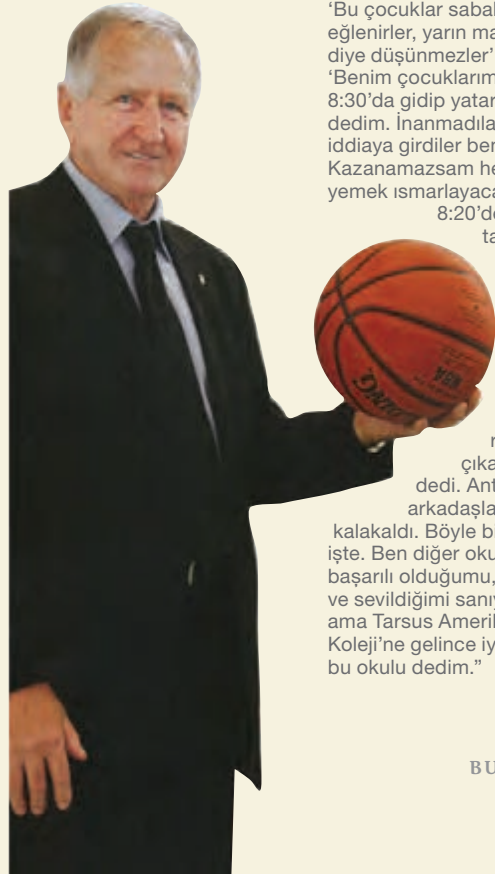
başarılı olduğumu, sayıldığımı

ve sevdiğimi sanıyordum

ama Tarsus Amerikan

Koleji'ne gelince iyi ki tanıdım

bu okulu dedim."

Sistem iyi kurgulanır ve yaşatılırsa, başarı sürekli olur

Yılmaz Argüden (TAC'76)

SEV Yönetim Kurulu Üyesi Dr. Yılmaz Argüden; TAC'nin spor felsefesini, nasıl yönetici çıktığını, spordaki ilkelerini, insanı bütün olarak yetiştirmenin önemini ve basketbolla iş dünyası arasındaki paralellikleri anlatıyor.

Dr. Yılmaz Argüden ile bir Ağustos sabahı ofisinde buluşuyoruz. Esas amacımız spor hakkında konuşmak. Ama, kendisini yakalamışken, yönetim konusuna da girmeden edemiyoruz.

Bize öncelikle TAC'den mezun olmanın özelliklerini anlatıyor: "Akademik gelişme, sanat, spor, bunların getirdiği takım çalışması, sosyal faaliyetler... Hepsisi önemlidir ve hiç birinin diğerine üstünlüğü yoktur. TAC, insanı bütün olarak yetiştirmeye gayret eder."

Buluşma olarak soruyoruz:

Yönetim konusundaki çalışmalarıyla tanınan bir uzman olarak, Tarsus'un yönetici çıkarma konusundaki becerisini nasıl açıklıyorsunuz?

Bizim mezunlarımızdan yönetici çıkma oranı çok yüksektir. Bunun nedeni de okulun sistemidir. Her yıl Türkiye'nin değişik yerlerinden iyi öğrenciler, kendi özellikleriyle birlikte okula gelirler. Tarsus Amerikan Koleji'nde, egolarının uç noktaları törpülenir ama kendilerine özgü yetkinliklerin de geliştirilmesi teşvik edilir. Zaman içerisinde takım olarak beraber çalışır hale gelirler.

Diğer okullardan farklı olarak, 11 yaşındaki çocuğa, kulüp faaliyetleri ile seçme ve seçilme hakkı tanınır. Gerçekleştirdikleri faaliyetler için kullandıkları toplumsal kaynaklar hakkında, arkadaşlarına hesap vermeleri teşvik edilir. Böylelikle şeffaflık, kaynakları etkin kullanma gibi önemli kavramları içselleştirmiş olur.

Örneğin, bazı faaliyetler için bize 10 liralık bir bütçe verilerdi ve yıl sonunda onun

hesabını verirdik. Herkes bir kulüpte çalışırdı ve kulübün başkanı her yıl değişirdi.

Okulun mevcudu ne kadardı? Bu kadar küçük bir okulda yetişmenize rağmen Türkiye Şampiyonluğu yaşamış olmanızı neye borçlusunuz?

Ben okuldayken toplam 450 öğrenci vardı. Düşünün, bu kadar küçük bir nüfustan, bu kadar başarılı bireyler ve takımlar çıkartıyorsunuz. Bunların başarılarının bir kısmı da Türkiye, hatta dünya çapında oluyor.

Örneğin, Türkiye Basketbol Şampiyonasında, finallerde Haydarpaşa Lisesi ile oynamıştık. Onların anlayışı, milli takımlarda oynayan adamları toplayıp, kendi bünyelerine katmaktı. Yani bizim okulun bütünsel olarak insanı yetiştirme felsefesinin tam tersi...

TAC'nin spor ile akademik gelişmenin bir arada geliştirilmesi için yaklaşımı ne olurdu?

Bizde en iyi oyuncu bile karnede tek bir kırığı olsun, takımdan kesilirdi. En iyi oyuncu antrenmanda ciddi

Boğaziçi Üniversitesi'nin iki sene üst üste Türkiye şampiyonu olduğu takım (1978). Bu resimdeki oyuncuların 3'ü TAC'lidir. Alt sıradaki oyuncuların sağdan 1, 3, ve 5. sırasıyla Necati Güler (K.) ve ilk resimdeki Salim Erdem ve Yılmaz Argüden.

Görüldüğü gibi Mr. Hornish'in katkısı gayet tutarlı bir gelişmenin temellerini oluşturdu ve TAC, 73-74 Türkiye 5.si; 74-75 Türkiye 3.sü ve 75-76 Türkiye Şampiyonu oldu. Ve Necati Güler gibi Türkiye'nin örnek sporcu, basketbolcu ve kaptanını yetiştiren Mr. Hornish Amerika'ya döndükten sonra doğan çocuğuna da Necati adını verdi.

Soldan sağa (ayaktakiler): Mr. Hornish, Salim Erdem (Lise 2), Serdar Akçalı (Lise 2), Necati Güler (Lise 2), Hakan Mutlutürk (Lise 2), Şahin Kol (Lise 3) Nejat Hoca; Alt sıra: Engin Akış (Lise 2), Koray Güç (Lise 1), Yılmaz Argüden (Lise 1), Yalçın Bürkev (Lise 2) Ömer İtil (Lise 1), Orhan Akyürek (Lise 2)

73-74 senesi TAC, Antalya'daki Türkiye Şampiyonası'nda Türkiye 5. olmuştu. 74-75 senesinde Mersin'deki Türkiye Şampiyonası'nda Necati Güler'in kaptanlığında Türkiye 3. olan TAC, 75-76 Bolu'daki Türkiye Şampiyonası'nda Ankara ve İstanbul dışından Türkiye Şampiyonu olan ilk takım olmuştu.

çalışmasın, yine takımdan kesilirdi. Çünkü amaç, en iyi oyuncuyu transfer ederek şampiyon olmak değildi. Şampiyon olmak sonuçtu. Esas amaç adam yetiştirmektir.

Bizde hiçbir zaman 'ne olursa olsun kazanayım' anlayışı olmaz. Hatta takımdan düşmesinler diye, kırık not alan arkadaşımıza ders çalıştırdık. Bu, öğrencinin akademik durumunu da geliştirdi, bizim takım anlayışımızı da.

Sizin döneminiz bir efsane sayılıyor. Hem üniversite sınavlarında en iyi okullar arasına girmek, hem de dört kupalı olmak... Nasıl gerçekleşti?

Bizim senemizde dört dalda Türkiye Şampiyonluğu kazanıldı. İlki, liselerarası Basketbol Şampiyonluğu dalındaydı. Ardından minikler ve yıldızlar Türkiye Basketbol Şampiyonluğu ve gençler Türkiye Hentbol Şampiyonası... Toplam dört kupa ediyor. Bence bu başarıdaki en önemli husus, takım ruhunun ve birbirimize güven duygusunun gelişmiş olmasıydı.

O zamanlar kaç kimdi?

Baskette şampiyonlukların kazanıldığı senenin koçu olan Nejat Hoca'nın çok emeği vardır. Ama sistemi kuran, fizik öğretmeni ve basketbol koçu olan Mr. Don Hornish idi. Nitekim, bu sistem sayesinde Tarsus Amerikan Koleji, biz lise birdeyken Türkiye 5.'si, sonraki sene Türkiye 3.'sü, ve bizim son sınıfta olduğumuzda ise Türkiye şampiyonu oldu. Mr. Hornish, milli oyuncumuz Necati Güler'i (TAC'75) o kadar severdi ki Tarsus'tan ayrıldıktan sonra ABD'de doğan çocuğuna Necati adını koymuş.

Şampiyon kadroda sizin birlikte kimler vardı?

Kaptan Levent Soylu, Can Sonat, Yavuz Öngel, Koray Güç, Rifat Tokbey, Mehmet Reşat Karamehmet, Armağan Ömür, Ahmet Çiftçi, Haldun Gedizşener, Abdullah Seyhoğlu ve Hakan Sönmez.

Basketbolla iş dünyası arasında paralellikler olduğunu bir yazınızda belirtmişsiniz. Bir işadami basketboldan neleri öğrenir?

Anlatayım... Bir, kurallara göre oynamasını öğrenir. İki, maçın sahada değil, sahadan önce kazanılacağını öğrenir.

Üçüncüsü, hızlı karar vermeyi öğrenir. Dördüncüsü, takım oyununun hızlı oynandığını öğrenir. Beşincisi, iyi adamın iyi tarafını kullanmayı, zayıf adamın zayıf tarafını kapatmayı öğrenir. Altıncısı, futbolcu itiraz eder; baskette bunu yapacak zaman yoktur, aksiyon ve sonuç odaklı olmak öğrenilir. Bunların hepsi iş dünyasında karşılığını bulur.

SEV için yönetim sistemleri kurulması konusunda danışmanlık yapmıştınız?

Sistem için bir adamın iyi ya da kötü olmasından daha önemli olan, sistemin nasıl olduğu... Bir ülkede, sistem olursa ülke gelişir; adama bağlı olursa çöker. SEV Okulları'nda da Amerikalılar çekilince ortada sistem olmadığı için sıkıntılar başladı. Biz o dönem bütün sistemlerin yeniden kurulmasına destek olduk: Hedefler nasıl belirlenmeli, organizasyon ve süreçler, bütçe nasıl olmalı, denetleme, yönetim nasıl olur? Nasıl hesap verilir? Kısacası, kişilerin değil sistemin iyi olması lazım. O kadar ki, sistem dışardan da yeni biri getirilse de çalışacak hale geldi.

Kurumsallaşma tamamlandı diyebilir miyiz?

Bunu diyemeyiz. Çünkü kurumsallaşma hiç bir zaman tam olarak tamamlanmaz. "Kutup Yıldızı gibi sana yön gösterir, ama hiçbir zaman tam olarak ulaşamazsın." Her zaman çaba göstermek durumundasın. Onun için hiçbir zaman 'tamamlandı ve başarılı' diyemem. Ama 'çok önemli atılım sağladık' diyebiliriz.

Son dönemlerde, yeni seçilen Yönetim Kurullarına eğitim vermem isteniyor. Temel mesaj şudur: Yönetim kurulu üyeliği ile yönetim arasındaki farkı iyi algılamak lazım. Yoksa sistem iyi yürümez. Yönetim kurulu, yönetimi yönlendiren ve denetleyen birimdir. Yönetim yerine geçtiği zaman da, insan kendi kendini denetleyemeyeceği için, bu fonksiyonu dışarıda kalır. Onun için bu çizgiyi hassas şekilde korumak lazım. İyi yönetim, iyi yönetimin gelişeceği iklim ve kültür ortamı yaratmaktır.

Yukarıda 1976'da Türkiye Şampiyonu olan takım: (Üst sıra soldan sağa) Nejat Hoca, takıma abilik yapan Cihangir Sonat, Mehmet Reşat Karamehmet, Yavuz Öngel, Can Sonat, Haldun Gedizşener, Levent Soylu (K.), Ahmet Çiftçi, (Alt sıra) Abdullah Hoca (Tarih Hocası), Hakan Sönmez, Abdullah Seyhoğlu, Yılmaz Argüden, Armağan Ömür, Koray Güç, Rifat Tokbey.

Türkiye Şampiyonu olan 75-76 döneminde mezun olanlardan, (Soldan sağa) Yılmaz Argüden, Ali Semih Kodal, Rifat Tokbey, Yavuz Öngel, Levent Soylu, Koray Güç. (Takımda Ali Semih Kodal yerine Mehmet Karamehmet oynamıştı, ama bu fotoğrafta yok.)

Düz duvara tırmanırdım

Özlem Palabıyık (TAC'86)

70'lerin TAC mezunları, Türkiye basket ligleri ve milli takımda 1980'li yıllarda rüzgar gibi eserirken, okulda bir duraklama dönemi var gibidir. Bunda belki yatılılığın artık olmaması, karma eğitime geçilip kız öğrencilerin de okula katılmaları, okulda ve ülkedeki siyasi ve maddi çalkantılar olması gibi birçok değişiklik etkili olabilir. Ama bu dönemde okula yeni gelen kız öğrenciler de boş durmadılar. Hatta okula giren ilk kız sınıfından Özlem Palabıyık, basketbolda Galatasaray'da oynayacak kadar iyi bir yere gelir.

Palabıyık anlatıyor: "86'daki ilk kız mezun sınıfından biri, eski bir profesyonel basketbolcu, bir yıl mimarlık okuduktan sonra basketbol ile birlikte yürütemeyince okulu değiştiren bir iktisat mezunu, insan kaynakları ve eğitim alanında uzmanlaşmış profesyonel bir koç, 16 yaşında bir kız ve 20 yaşında bir erkek kedi annesi, amatör caz şarkıcısıym. Sokaklarda büyüyen, o yerinde duramayan çocuklardan

biriydim." Çocukken ilkokulda, öğretmeninin annesine 'erkek çocuklardan beter' dediğin söyleyen Palabıyık, "O dönemde kendimi bütün teneffüs boyunca deli gibi koşarken hatırlıyorum. Bana basketbolu ilk sevdiren çok sevgili Nejat Hocam olmuştur, sonrasında da Nurcemal Hoca

antrenörlüğümü yaptı. Çukurova Sanayi'deki değerli antrenörlerim Alâeddin Yakan ve Çetin Yılmaz'ı da anmazsam olmaz" diyor.

Profesyonel basketbolculuğa geçişini de merak ediyoruz: "Liseyi bitirip İstanbul'da üniversite kazandığımı

öğrendiğimde yazlığımızda tatilideydim" diyor ve devam ediyor: "Benim öğrendiğimi başkaları da öğrenmiş olmalı ki; önce o dönemin kadın basketbolunda lig şampiyonu olan İstanbul Üniversitesi'nden telefonla teklif aldım. Pek şaşırımdım. Birkaç gün sonra da sabahın sekizinde Alanya'nın Kargıcak köyündeki kapımız çalındı, karşımda Galatasaray takımının antrenörlerinden Savaş Gökbayrak duruyordu. Şampiyon olmak üzere GS takımını yeniden kurdular ve beni de takımda görmek istediklerini söyledi. Bütün günü beni tanımak için benimle geçirdi. Bu özen karşısında tercihim Galatasaray'dan yana kullandım."

Özlem Palabıyık, Galatasaray ile genç takımlarda iki kez Türkiye şampiyonluğunu, yine genç takımlarda biri Çukurova'da, biri Galatasaray'da oynarken iki kez Türkiye'nin en iyi forveti ödülünü, Galatasaray'da üç kez 1. Bayan Basketbol Liginin namağlup şampiyonluğunu yaşadı. Ayrıca tek sene katıldığı Türkiye Üniversitelerarası Basketbol Şampiyonluğu var. Yıldız Üniversitesi Mimarlık'ta bir yıl okuduktan sonra İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'ni bitiren Palabıyık, okulu bitirmek üzereyken ciddi bir sakatlık geçirir ve basketbolu bırakmak zorunda kalır. 5-6 yıl önce de GS Veteran Takımını kurarak basketbol hasretini gideriyor.

TAC Spor tarihinde 1990'lı yılların en öne çıkan özelliği, TAC Spor Kulübü'nün 1995 yılında resmen kurulması olacaktır. Kulübün kuruluşuyla ilgili detayları Ali Çekiç söyleşinde okuyabileceğinizi belirterek, sözü dönemin efsane koçlarından İbrahim Ertem'e bırakalım.

1990'ların TAC Kız Basketbol Takımı İbrahim Ertem

İbrahim Ertem, Ege Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu mezunu. Antrenörlüğe, üniversite yıllarında İzmir Kız Lisesi'ni çalıştırarak başlamış. Mezun olduktan sonra İstanbul'a gitmiş. Eczacıbaşı minik, küçük ve yıldız takımlarını çalıştıran İbrahim Ertem, daha sonra Paşabağçe ve Çukurova'nın altyapı sorumluluklarını üstlendiğini belirtiyor ve devam ediyor: "Öğretmen olarak 1994-2000 yıllarında Bekir Ağabey'in (Kaya) isteğiyle TAC'de çalıştım. 2000 yılında TAC'den ayrıldıktan sonra bir daha öğretmenlik yapmadım. Kendi basketbol okulumu ve kendi takımımı kurdum. İlerleyen yıllarda Ömer Onan'dan, Ülker

Metro'nun sponsorluğuyla beraber bu işi yapma teklifi geldi. Altı yıldır Ömer Onan ile birlikte Basketbol Okulları ve buna bağlı yarışmacı takımlar Genç Umutlar ve Genç Yıldızlar'ı organize ediyoruz."

TAC'Lİ ÜÇ BASKETBOLCU KIZIMIZ

TAC'ye gelişinin oldukça ilginç bir öyküsü var: "Çukurova'da çalışırken bir akşam evimin kapısı çaldı. Karşımda hiç tanımadığım üç genç bayan vardı. Tarsus Amerikan Koleji'nde okuduklarını ve benimle konuşmak istediklerini söylediler (Sinem Erdemışık TAC'91, Ferda Tarakçıoğlu TAC'92, Gökçe Demirtaş TAC'92). Onları çalıştırmamı istiyorlardı. Gelmeden okul müdürü ile randevuyu bile ayarlamışlardı. Onları dinledikçe konuşmaları, hırsları, başarıya olan açlıkları, en önemlisi de medeni cesaretleri beni onlara hayran bıraktı.

Çukurova'daki takımlarımda, TAC'de okuyan sporcularım vardı. Fakat TAC'ye ilk girişim Lise Bayan Takımı'nı çalıştırarak oldu." Çukurova Kulübü ile ilişkiler kuran ve TAC Spor Kulübü'nün kurulmasına çaba gösteren Ertem, TAC Basket takımlarına birçok bölgesel ve ulusal başarılar kazandırdı.

e-ticaretin lideri hepsiburada!

Tek tıkla alışveriş, hediye bulucu, süper hızlı gönderi, kolay iade...

Hepsiburada'yı Türkiye'de online alışveriş platformlarının lideri yapan hizmetlerden sadece bazıları... Hepsiburada'yla dijital dünyanın son yenilikleri ayağınıza gelsin.

hepsiburada.com
her şey ayağına gelsin

Hentbol yılları

Eşref Taşucu

Dünya milenyumunu karşılarken TAC'de de farklı bir spor branşının yükselişine tanık oluyoruz. Bu yükselişin önemli mimarlarından biri Eşref Taşucu olacaktır. Eşref Taşucu ile *BizLetter* editörü Erdoğan Kaynak'ın (TAC'63) yaptığı söyleşinin bir özetini veriyoruz:

Eşref hocam, TAC'ye gelişinizin hikayesini anlatır mısınız?

TAC'ye geliş hikayem, TAC Spor Kulübü'nün hentbol takımının 2. Lige terfi maçlarında oynamam isteğiyle başladı. O dönem Ankara'da yaşıyordum, A Milli Hentbol takımında antrenörlük yapıyordum. Akdeniz Oyunlarına hazırlanıyorduz. Çok yoğun bir dönemdeyiz. Zaman ayırmam gerçekten çok zor; fakat sporculuk dönemimden tanıdığım Rasim Küçükkurt ve daha sonradan tanıdığım Tibet Kağızman, benimle iletişime geçerek terfi maçlarında oynamamı istediler. Tibet Kağızman, Akın Topal, Günsel Güngör, Fırat Sezginsoy ile birlikte takımı 2. Lige çıkardık. Bir yıl sonra da TAC'den teklif geldi ve TAC hikayemiz bu şekilde başladı.

TAC'den önce milli formayı kaç kez giydiniz?

146 defa.

TAC'de neler hayal ettiniz? Hangilerini gerçekleştirebildiniz?

TAC'ye ismine ve

büyüklüğüne yakışır, Türkiye çapında bir başarı getirmek istiyorduk. Aslında bu hayal değil hedefti. 2000 yılında oynanan Liselerarası Hentbol Türkiye Şampiyonası'nda, o sene şampiyon olup Fransa'da yapılacak olan Dünya Şampiyonası'na katılan Ankara Deneme Lisesi'ne tek sayı farkla kaybettik. Deneme Lisesi o sene, Ankara'dan tamamı toplama bir takımla geldi. Bizde 12 sporcunun 6 tanesi lise son sınıftaydı ve üniversite sınavına mütevazı otel odalarında hazırlanıyorlardı.

TAC'de birçok anınız olmuştur. Özellikle TAC'00 dönemi ile hentbol çeyrek finalleri için karlı bir kış ayında yaptığınız Denizli turnuvası var ki uzun yıllar konuşuldu. Erden Timur'un, Can Setenci'nin, Akın Topal'ın yer aldığı bu efsane hentbol takımı için neler söyleyeceksiniz?

Gerçekten o ekip benim için çok özeldi ve kısa bir süre de onlarla çok özel ve güzel anlarımız oldu. Daha ilk yıl bitmeden bu takımla yaşadığım ruh ve heyecan, kendimi kırk yıllık TAC'li gibi hissetmemi sağladı. Hiç unutamadığımız ve bizleri inanılmaz motive eden animamız; TAC'00 ECHO müzik grubunun, stüdyoya girip yanılmıyorsam bir ya da iki gece içinde, Mersin'de yapılacak olan Türkiye Şampiyonası için yetiştirdikleri efsane CD'dir.

TAC'nin kültürü sporuna da yansımıştır

Can Gürbüz Setenci (TAC'2000)

TAC'nin 2000 döneminde efsaneleşen hentbol takımında yer alan kaptan Can Gürbüz Setenci, o yılları *Buluşma* için anlattı: "Öncelikle sizlere teşekkür ediyorum. TAC'de spor tarihi denince hatırlanıyor olmak gerçekten beni çok mutlu etti ve gururlandırdı. Spor alanında TAC adını, mümkün olan en üst yere yazdırmakta katkımla olduysa ne mutlu bana. TAC'de lisanslı olarak sadece hentbol oynadım.

Aslında, öncesinde Türk erkeklerinin çoğunluğunun olduğu gibi benim de futbola büyük bir ilgim vardı. Orta sene sınıfta futbol takımı için şansımı denemeye kararlıyken, yeni kurulan ve lise son abilerimizin çalıştırdığı hentbol

takımına katılmam konusunda Erden Timur (TAC'2000) beni ikna etti. Geriye baktığımda, iyi ki ikna etmiş, ben de iyi ki ikna olmuşum diyorum. O seneden başlayarak, hem okul takımında, hem de okulumuzun kulüp takımında, eski mezun abilerimizin bize verdiği büyük destekle ve dışarıdan birkaç destekle 2. Ligde mezun olana kadar oynadım.

Ayrıca yine kulüp takımıyla yıldız ve genç kategorilerinde de oynadım. Takımın kalecisiydim ve lise sonda aynı zamanda takımın kaptanı oldum. Bireysel olarak Mersin İli Karmasına ve Genç Milli Takım kampına katıldım. Takım olarak da her sene Mersin'de ilk iki içinde yer aldık. Lise sona kadar kulüp olarak Köyceğiz ve İnebolu'da, okul takımı olarak ise Antakya'da turnuvalara katıldık.

TAC'deki son senemiz en başarılı senemiz oldu. Eşref Taşucu hocamızın takımın başına gelmesiyle büyük gelişim gösterdik. Mersin birincisi olduktan sonra Antalya'daki grup maçlarından ve Denizli'deki yarı final gruplarından birincilikle ayrılarak, Mersin'de oynanacak olan final gruplarına katılmaya hak kazandık. Denizli'deki grup maçlarına bize destek vermek üzere yola çıkan ve otobüslerinin yolda bozulmasına rağmen maçlara yetişen arkadaşlarımızı orada görmek, askeri lise bandosundan daha gürültülü tezahüratlarını duymak, çok duygulu ve muhteşem anılandı.

Mersin'deki grupta üç maçımızdan, bir galibiyet, iki mağlubiyet çıkarak elendik. Nihayetinde, hedefimizi en tepeye koyarak, bu hedefe mümkün olduğu kadar

30 SENEDİR BİTMEYEN TUTKU: TARSUS BASKET GRUBU

Her cumartesi okulda basketbol ve mavra için toplanan, adına Tarsus Basket Grubu (TBG) denilen Cumartesi Basketçileri geleneğinin bu sene 30. yılı kutlandı. Tam 30 yıldır yağmur, çamur, soğuk demeden buluşuyorlar.

yaklaştık ve Türkiye'nin en iyi sekiz takımından biri olduk.

Mezun olup üniversite için İstanbul'a gelince, hocamızın ve abilerimizin bağlantıları vasıtasıyla, İzmit Büyükşehir Belediye Spor Kulübü'ne katıldık. Bizdeki sistem gibi İstanbul Bilgi Üniversitesi takımına dışarıdan birkaç destekle oluşturulmuş bir takımdı. Yanlış hatırlamıyorsam, ikinci senemizde 2. Ligden 1. Lige çıkmak için play off karşılaşmalarına okul devam ettiği için gidemedik ancak takım üst lige çıktı. Sonrasında aynı oyuncularla Kuştepe Spor Kulübü bünyesinde 2. Ligde oynamaya devam ettik. Yine yanlış hatırlamıyorsam, üçüncü senemde, basketbol oynarken ayak bileğimin liflerini koparıp spora ara verdim. İyileştikten kısa süre sonra da üniversiteyi bitirmeye yoğunlaşmak için hentbolu bıraktım. Aynı zamanda mezun olana kadar İstanbul Teknik Üniversitesi Hentbol Takımında oynamaya devam ettim.

Aslında TAC'de hentbol oynamamın kariyerime etkisi de bu noktada başlamış oldu. İstanbul Teknik Üniversitesi'ni istememin bir nedeni de; ben TAC'de hentbola başladığım zaman lise takımının kaptanı olan Tamer Abi'nin de ITÜ'de

okuyor ve hentbol oynuyor olmasıydı. Böylece, Türkiye'de çok iş alanı olmayan Fizik Mühendisliği bölümüne girdim ve gelişmeler beni uçak pilotluğuna kadar getirdi. Ne yazık ki TAC'de spora verilen önemi üniversitemde göremedim. Okulu temsil etmek üzere maça gitmek için Kuantum Fiziği dersi hocasından quiz'den izin istediğimde, "fizikçi mi olacaksın sporcu mu" cevabını alarak, hayatın TAC'deki gibi olmadığını öğrendim. TAC'nin kültürü sporuna da yansımıştır, onu anlatmaya gerek yok sanırım."

Parlak günler yakın

TAC Spor Tarihi'nde son on yıla gelirken, TAC Spor Kulübü ve eski sporcu mezunların katkılarıyla, yeni bir yükseliş döneminin hazırlıkları net

olarak görülüyor. Okulda spor tesislerinin en üst seviyeye çıkması, sporcu burslarının verilmeye başlanması, SEV içinde çalışmaya başlayan Spor Komitesi ile belli bir sportif stratejinin uygulanmaya başlanması, spor okullarının açılacak olması gibi birçok gelişme, TAC'de sporun parlak günlerinin yakın olduğunu gösteriyor. Tibet İlhan, Efe Arar gibi halen profesyonel olarak oynayan genç mezunlar ve Muratcan Güzelocak gibi şimdiden Yıldız B Milli Takım'da oynayan sporcu öğrenciler en güzel örnekler...

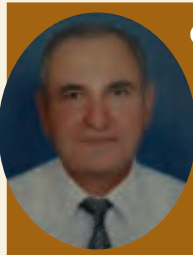
Bu kısıtlı yerimizde TAC'nin 60 yılı uzanan spor ve basket tarihini yazarken; elbette ter döken sporcu öğrencilerden, desteklerini hiç bir zaman esirgemeyen öğretmen ve yöneticilerden, tribünlerde takımlarını yalnız bırakmayan sınıf arkadaşlarından

bahsedemediklerimiz olmuştur. Üzerine kalınca bir kitap yazılacak bir konuyu el verdiğince derlemeye çalıştık. *Buluşma*'nın eski sayılarından ve özellikle *BizLetter* dergisinden çok faydalandık. Onlara da emekleri için teşekkürü borç biliyoruz.

Önümüzdeki sayılarda ÜAL ve ACI spor tarihleri ile devam edeceğiz. Bu konuda sporcu mezunların bize ulaşmasını rica ediyoruz. Adresimiz: iletisim@sev.org.tr

1999'DAN BERİ ROBERT KOLEJ'DE

İstanbul'da yaşayan bir grup TAC'li, 1999'dan beri Robert Kolej sahasında, her pazar basket oynamak için bir araya geliyor. Daha sonra bu girişim TAC Spor Basketbol İstanbul Şubesi'ne dönüştü.

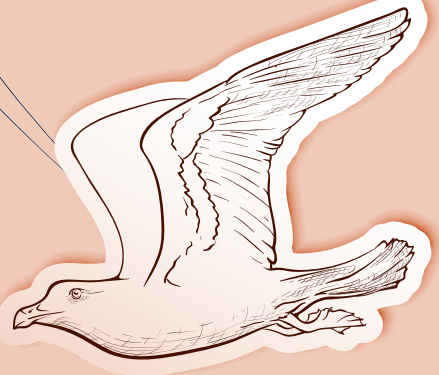
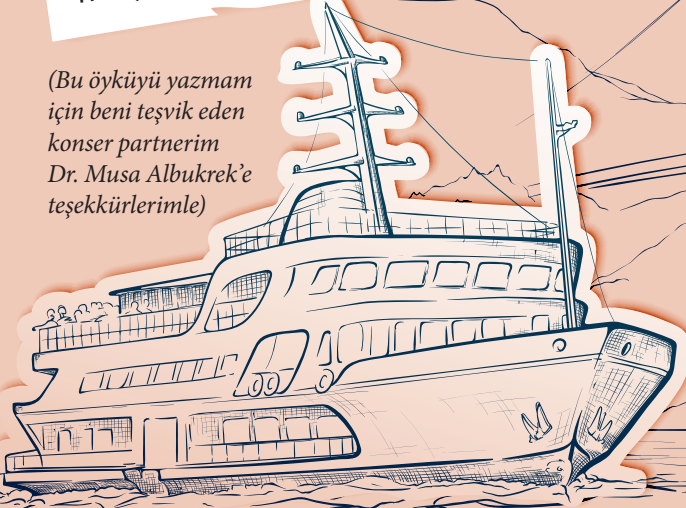
GÜNER BAYKAL'IN ANISINA TURNUVA

Her yıl merhum Yönetim Kurulu Başkanı Güner Baykal adına profesyonel bir turnuva düzenleniyor. Bu yıl turnuvanın 15.si yapıldı. SEV Yönetim Kurulu Başkanı Merhum Güner Baykal (TAC'59), TAC'den sonra Ankara İdari ve İşletme Akademisi'nden mezun oldu. Northstar bilgisayar şirketinin Türkiye mümessili oldu. İstanbul'da ve Ankara'da şubeler açtı. IMKB'nin ilk bilgisayar ağını kurdu. 90'lı yıllarda teknik donanım ve program alanlarında hizmet verdi. TAC'ye müthiş bir bağlılığı vardı ve yine okulla ilgili bir çalışma için gittiği Tarsus'ta bir trafik kazasında hayata veda etti.

Can Kuş

Mezumuz Leyla Yenisey Artay'ın yardıma muhtaç yavru bir martıyı eve alması ve sonrasındaki günleri anlattığı hikayesini sizin de zevkle okuyacağınıza inanıyoruz.

(Bu öyküyü yazmam için beni teşvik eden konser partnerim Dr. Musa Albukrek'e teşekkürlerimle)

LEYLA YENİSEY ARTAY UAA'69

Kaldırımda tıpış tıpış gezi- niyordu. Keyifle sağa sola bakarak... Ne bir telâş ne bir korku ne bir aranma... El kadar bir şeydi, gri tüyleri sanki daha yeni çıkmış, ördek ayakları badi badi. Çipik ile beni gördü, biraz korktu, adımlarını çabuklaştırdı. Sıcaktan mı bilemedim, her zaman kedilerin köpeklerin cirit attığı, çocukların insanların koşuşturduğu, arabaların geçişinin bitmediği yolda şansına şimdi kimsecikler yoktu. Akşam beş dolaylarında olmalıydı. Yakında hareketin artacağı kesin olduğundan biraz onu takip edip ne yapabileceğimi düşündüm. Bir kediye rastlarsa hiç şansı yoktu. Sitemizde en az yüzelli kedi olduğu düşünülürse herşey an meselesi idi. Tam o sırada güvenlik elemanlarımızdan birini gördüm, “Şu kuşu takip eder misiniz, köpeğimi eve bırakıp geliyorum, onu buradan alacağım,” dedim. Çipik'i eve

bırakıp büyücek bir alışveriş filesi gibi bir çantayı, bir de kese kağıdını kapıp geri döndüğümde. Güvenlikçinin kuşu binalardan birinin bahçesinde kontrol altına almış olduğunu gördüm. Üzerine fileyi attık yakalandı, kanatlarının zarar görmemesine dikkat ederek kağıt torbanın içine yerleştirdik.

Soluğu bizim veterinerde aldım. Hadi Bey. “Yaklaşık bir buçuk haftalık bir martı” dedi. “Hiçbir sağlık sorunu yok, büyüyüp güçlenmesi gerek. Bir ayı alır. Cin gibi de akıllı olacak, göreceksiniz. Yalnız burada tutamayız.”

“Eyvah, ben ona nasıl bakarım, evim zaten kaşık kadar, hem de nereye koyarım, her tarafı pisler” demeye kalmadı, martıcığı bir koşu gidip aldım ve köpeğimin eski kafesine yerleştirdik, elimde kafes veterinerden çıktım. Şimdi ne yapacağım, hiçbir fikrim yok. Sitenin teknik servisine başvurdum, bir küçük oda gösterdiler, “İsterseniz buraya koyun, gelir gider bakarsınız” dediler, anahtarını

da verdiler. Hay Allah razı olsun, çok sevindim, bari öyle yapayım.

İyi ki emekliyim, işe gitme derdim yok, evde piyano çalışıyorum. Tamam da o zavallı kuş sürekli kafes içinde olur mu? Bu kanarya gibi süs kuşu da değil ki, en vahşisinden bir martı. Şimdi bebecik olduğu için kafesin içinde dört dönebiliyor ama yarın öbür gün ne olacak? Onu serbest de bırakabil-meliyim ki uçmayı filân öğrensın, kendine gelsin...

İlk gün git gel birkaç kere ona yemek götürdüm, su verdim, hatta o odacıkta kafesten de çıkardım... Ama böyle zor olacak, mamasını azar azar yemeli, bir seferde hepsi verilmemeli, suyu biter ya da döker, susuz kalır... Üstelik kapının hemen dışında kediler, kedi yavruları kol geziyor... Odada ne oluyor diye meraklanıyorlar... Bir de pencerenin kenarına çıkıp camdan içeri bakmasınlar mı? İçim hiç rahat değil.

‘Eve alırım alamam’ derken ertesi gün küçük martı eve taşındı. Dairem

üçüncü katta, onu ilk iş kafesiyle balkonda sandalyelerin üzerine yerleştirdim. Küçük odadan sonra açık havayı heyecanla karşıladı. Kafesinin kenarına geçip oturdu, kuşları, ağaçları, sesleri olağanüstü bir ilgiyle izlemeye koyuldu. Balkonda serbest bırakamıyorum zira hem aşağı düşme ihtimali var, hem de kargalar ona rahat vermeyebilir.

Ve adı CanKuş oldu. Hem çok sevdiğim yeğenimin adından, hem de Jonathan Livingston Seagull'dan geliyor. Richard Bach'ın ünlü kitabı. Fi tarihinde okumuştum, dolaptan tekrar çıkardım, yeniden okunacak bu ara. Ve internette gezinmelere başladım, ne yer ne içer, nasıl büyür, ne yapmalı? Nasıl uçmayı öğrenecek, annesi nasıl yapıyor?..

Mama işlerini banyoda yapmaya karar verdim, balkonda tehlikeli olur. Veteriner, çok besleyici, krema kıvamında bir kedi köpek maması vermişti, bir de küçük şırınga. "Bunu ağzının iyice içine yerleştirip günde birkaç sefer azar azar yedirirsiniz" dedi. Kolay mı? Önce CanKuş'u kafesten çıkarıp banyoda serbest bırakıyorum, bir iki dolaştıktan sonra havluyla yakalamaya çalışıyorum, tabii canını acıtmadan, o cıyak cıyak kaçarken kanatlarını zedeledim. Sonunda yakalanıyor, havluyla kucağa alınıyor, gagası zorlanarak açılıp şırınga sokuluyor ve mama içeri naklediliyor... Baştaki bütün feryat figanlarına rağmen mamayı yedikten sonra sanki hiçbir şey olmamış gibi etrafımda rahat rahat geziniyor CanKuş... Her mamadan sonra mutlaka su içiyor. Daha doğrusu hem su içiyor hem de kafasını su çanağının içinde hızlıca sağa sola sallayarak gagayı temizliyor. Her tarafa sular sıçırıyor ve tabii gaga üstünde kalan mamalar da. O mamaları da yerden toplayıp yemeyi katiyen ihmal etmiyor.

Şırıngayla mama yedirme sadece iki gün sürdü. Yerden mama toplayabildiğine göre artık kendi kendine yiyeceği anlaşıldı ve balık münüsüne geçebildim. İnternette gezinmeler sırasında

olgun bir martının günde yaklaşık 250 gram yediğini öğrendim. Yavru iken herhalde 150-175 gram yeter varsayımıyla CanKuş'a gün içinde azar azar olmak üzere bu miktarlarda yiyecek vermeye başladım. Küçük küçük kestiğim taze sardalyaları, istavritleri, katı yumurtaları, ekmek parçalarını ânında yok ediyordu. İki sardalyanın yenip bitme süresi yaklaşık dört saniye diyebiliriz. Öyle bir iştah...

Mama bitince banyoda gezinme faslı, sonra çığlık çığlığa havluyla yakalanıp tekrar kafese yerleştirilme ve balkona seyir sefasına dönüş. Geceleri balkonda kafesinin içinde uyuyor. 20 Haziran olmasına rağmen gece epey serin geçtiği için kafesinin üstünü sağlam bir örtü ile

örtüyorum. Balkon sabahları çok kuvvetli güneş aldığından, erkenden banyoya geçiriyorum ve orada gezinmelerine başlıyorum. Böylece banyoyu ortaklaşa kullanmak durumundayız birkaç saat. Onun hiç itirazı yok buna, eh benim de pek yok ama tabii tek zorluk günde iki posta hem kafes içindeki hem de yere serdiğim gazetelerin kaldırılıp ortalığın temizlenmesi ve sonra tekrar gazete yerleştirilmesi... Bir de ne kadar sık gazete değiştirsem de banyodaki koku sorunu... Bir iki gün sonra onun da çaresini buldum. Doğalgaz öncesi, 90'lı yıllarda çok kullandığımız hava temizleyicim hala pırıl pırıl işler vaziyette duruyordu. Onu da bir güzel banyoya yerleştirdim, hem CanKuş hem ben rahat ettik.

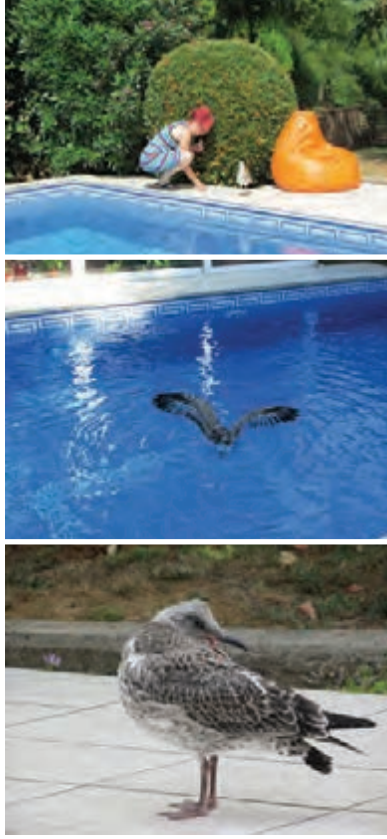
'Eve alırım alamam' derken ertesi gün küçük martı eve taşındı. Dairem üçüncü katta, onu ilk iş kafesiyle balkonda sandalyelerin üzerine yerleştirdim.

CanKuş'un en sevdiğim anlarından biri kafesini banyoya getirip de kapısını açtığım esna idi... İlk önceleri kapı açılır, iki üç saniye geçer ve sonra ürkek adımlarla dışarı çıkıp etrafına bakınırdı. Sonraları kafesini getirmeden önce mamasını da onun erişebileceği bir yere yerleştirmeye başladım. Banyoya kafesle girdiğimiz anda kafesin içinde hareket başlıyor ve eğer kapısını açarken dikkat etmezsem ellerim gagalanabiliyordu. Değil iki üç saniye beklemek, kafesten dışarı neredeyse uçarak fırlıyor ve açık kanatlarla marmayı öyle bir sahipleniyordu ki bazen CanKuş'un sanki bir atmaca yavrusu olduğunu düşünüyordum.

Banyoyu paylaşıyoruz ya, ben lavaboda elimi yüzümü yıkarken ayak bileklerimi, bacaklarımı tanımaya çalışıyor, acıtmayan gaga darbeleri ile küçük şakalar yapıyordu. Sonraları bir kuru kestane ile oynamaya başladık. Kestane'yi ona atıyorum, hop yakalıyor, bana tekrar atıyor! Üç kere, dört kere... Ardından banyoda küçük sıçrama, uçma denemelerine geçiliyor. Her uçmaya mutlaka gwaak sesleri eşlik ediyor, sanki "bakın ben uçuyorum" der gibi. Ama en güzeli uçma denemelerinden önceki yoga hareketleri idi. Gayet dikkatle bir bacağına güzelce arkaya tam yere paralel gelecek şekilde uzatıyor ve buna yana açılan kanat da katılarak harika bir stretching egzersizi oluşuyor. Arkasından aynı hareket öteki bacak ile tekrarlanıyor. Her bacak sadece birer kere. Böylece sanki tabiat egzersizde abartmamamız, zorlamamız gerektiğini öğretiyor; kaç arkadaşım zorlamalardan dolayı sakatlandı.

Bir de dizlerinden bacaklarını kırıp yere oturması yok mu, ona da bayılıyordum. Kanatlar her iki yana biraz açılmış, sanki eteklerini sererek oturan bir küçük prenses... Zaten balkonda kafesinde iken de öyle oturuyordu çoğu kez, etrafı, kuşları, ağaçları, gökyüzünü merakla izlerken.

Banyo çalışmalarının en başta geleni bir kâse su ile yıkanmak, gagasına

"Eyvah, ben ona nasıl bakarım, evim zaten kaşık kadar, hem de nereye koyarım, her tarafı pisler" demeye kalmadı, martıcığı köpeğimin eski kafesine yerleştirdik..."

aldığı suyu 180 derece dönen boynu ile her tarafına ulaştırmak, bu arada bebe tüylerini de ufak ufak yolarak esas tüylerin çıkması için temizlik yapmaktı. Çoğunlukla bebe tüylerini yutuyordu sanırım. Bir kısmı da gazetelerin üstünde kalarak uçuşmuyor değildi ben temizlik yaparken... Bir gün bolca su ile bir leğen koydum. Ama nedense ona pek rağbet etmedi. İçine girmesine girdi, hem de her tarafı su içinde bırakarak batırdı ama ikinci gün hiç girmede. Küçük kâsesinin başında sanki daha mutlu idi.

Tabii o kâse gün içinde en az beş defa boşalıyor ve yeniden dolduruluyordu...

Banyo kapısının önüne barikat kurdum, üzerinden sıçrayamayacağı kadar yüksek, gazetelerle kaplı bir çamaşır kurutmalığı... Hem CanKuş'un dışarı kaçmasını, hem de Çipik'in banyoya girmesini önlemek amacıyla. Kapıyı kapatınca bunaltıcı olduğundan bu çare iyi işledi ama üstündeki gazeteler gaga darbelerinden epey hasar aldığı için sık sık değiştirildi. Yerde ya da havada, gazete parçalamak en sevdiğimiz oyunlardan biri idi tabii. Gazetelerin yanı sıra banyo kapısına yapıştırmış olduğum konser afişlerimden iki tanesini de kayıp verdim. Ancak bu oyun, evde müzik sesi başladığı zaman şaşılacak bir şekilde duruyordu. Radyo olsun, benim yalnız ya da kemancı arkadaşım ile çalışmalarım olsun, gazete parçalamaları ya da tıklar birden duruluyor, banyodan gelen sesler kesiliyordu. Martıcık sanırım müzik dinliyordu...

Banyoda en sevdiği yer ise tam o gazeteli barikatın önü, diz çöküp dışarıda olan biteni dinleyerek takip ettiği yerd. Böyle zamanlarda genellikle içeri çektiği ve dolayısıyla kısa gibi görünen boynunu iyice uzatıyor ve sanki yan odaya kulak kabartan meraklı bir komşu izlenimi veriyordu. Büyüdükçe ve daha yüksekçe yerlere sıçrayıp uçuşmaya başladığı zaman ise o barikat yetmeyecek ve yeni çareler düşünmem gerekecekti. Ya da... O zaman belki hiç gelmeyecek, CanKuş zaten uçup gitmiş olacaktı.

İlginç olan ayrıca şu ki kafesinden sanırım çok da nefret etmedi. Öyle güzel programa girdi ki, sanki her etabı severek kabullenmiş gibiydi. Balkon - banyo - balkon programına alışı, kafesten çıkmak için tepinmedi, şikâyet cıyıklamaları olmadı. Hatta ilk önceleri banyodan balkona geçirmek amacıyla kafesine sokmaya çalıştığımda sergilediği karşı koymalar ve feryatlar zaman içinde azaldı ve sanki, "ne yapsam boş, bu kafese girilecek nasıl olsa" der gibi, bir iki itirazdan sonra tıptış tıptış kendiliğinden girmeye başladı.

Tabii eve gelen misafirler martıcık oradayken banyoyu kullanmak isterlerse birtakım yaptırımlara uymak zorunda kalıyorlardı. Önce korkmamaları gerektiğini, çok uyumlu bir kuş olduğunu anlatıyordum. Sonra da nasıl ben banyoya hep galoş ile giriyorsam, onların da eline galoş tutuşturup, rica minnet öyle girmelerini sağlıyordum.

İlk iki haftayı böyle geçirdik. Birlikte oynadığımız oyunlara sohbetler de eklendi. Ben banyoda iken yanımda geziyor ve bazen düdük gibi bir ses çıkarak bana ilk sinyali veriyordu. Ben de o sinyale benzer bir şekilde ıslıkla cevap veriyordum. Ve hemen yine onun düdük sesi, arkasından benim ıslığım, sohbet böyle böyle koyulaşıyordu.

Bu arada Çipik, her zaman benim sevdiğim ve ilgilendiğim diğer hayvanlara gösterdiği seviyeli ilgisizliği, CanKuş'a karşı da esirgemeyerek beni şaşırtmadı. Hiçbir şekilde ona zarar vermeden, hem balkonda kafesindeyken hem de banyoda, CanKuş'un bulunduğu yerlere itinayla sırtını dönerek oturdu ve benim kuşla her yaptığımı umursamaz gibi yaparak ama bir yandan da gizlice izleyerek bu davetsiz misafiri hiç de onaylamadığını belli etti. Kendi kendine "başa gelen çekilir, umarım yakında gider," dediğinden eminim.

Hergün biraz daha geliştiği gözle görülen martıcık, üçüncü haftada artık banyo içinde yere paralel olarak 2-2,5 metre uzunluklarda uçuşları rahatlıkla başarıyordu. Ama henüz yükselemedi. İnternet bilgileri arasında, annenin yavrularını nasıl beslediğini ve beslerken bir yandan da uçmaya alıştırdığını okumuştum. Önceleri anne martı, mamayı yavrunun ağzına yerleştirirken sonra git gide yavrudan uzaklaşarak, onun uçarak gelip mamasını almasını sağlarmış. Böylece uçuş eğitimi yaparmış. Ben de mamasının yerini daha zorlaştırarak, annesinin yaptığı gibi uçarak erişebileceği yüksekliklere koymaya başladım. Böylece, ilk etapta kafesinin üzerine yerleştirilen mamaya uçarak sıçrama dönemi başladı. Bunu, bir türlü

Yüzüp çıkıp havuzun kenarında turluyor, sonra tekrar yüzüyor, sonra havuzun üstünde boylan boya uçuşuyor... Uçarken mutlaka hep yaptığı gibi zafer çiğlikleri çıkarıyor...

hala sıçrayamadığı ama kafesi basamak yaparak erişebildiği tuvaletin üstündeki mamaya ulaşma dönemi takip etti.

Bunlarda başarı sağlayınca, uçuş eğitimi, sitemizdeki bebe parkında devam etmeye karar verdim. Tamamen tel örgülerle kaplı ve yeri kumlu olan oyun parkına, geceleri el ayak çekildikten sonra kafesimle sinsi sinsi gider ve onu orada havaya fırlatma denemeleri yapabilirdim. Ve nitekim gizli planımı bir gece yürürlüğe koydum. Yanıma da el feneri ve bolca poşet aldım, ola ki yaramaz kuş parkı pislerse temizleyebi-

leyim. Ancak CanKuş planımdan hiç ama hiç hoşlanmadı. Önce kafesinden çıkmamak için zorlu bir mücadele verdi. Cıyak cıyak bağırdı, bütün kedileri parkın tel örgülerinin etrafına topladı. Bağırta çağırta sonucunda kafesinden çıkarabildim, bu sefer de gitti bir köşeye sindi. Bereket baş işbirlikçim havlum yanımdaydı, havluyla onu yakaladığım gibi bir güzel havaya fırlattım. Ancak iki kanat çırpmasıyla yeri boylaması bir oldu. Bu arada, kedilerin hepsi ağızları sulanarak bizi seyrediyor, bir yandan da onları kovalıyorum, bir delik bulsalar hemen içeri girecekler. İkinci deneme de aynı sonucu verince daha fazla üstelemedim, kös kös evimizin yolunu tuttuk.

Bu planı, bir başka gece siteden arkadaşım Şima ile tekrarladık. O gece korktuğumuz başımıza geldi. Bir kedi, tel örgüde delik bulup parkın içine girmez mi? Neyse ki ben CanKuş'un önünde siper olurken, Şima kediye yakalayıp dışarı çıkarabildi. Deliği de kağıt havlula kapattık. Şima, güzel uçuş kareleri yakalamak amacıyla fotoğraf makinesi ile gelmişti. Ancak o gece de hüsrana uğradı, Şima hiçbir kare çekmeden evine döndü. Ben de bundan sonra CanKuş'u rahat bırakmaya karar verdim. Kendi bilir, istemezse uçmasın.

Ancak CanKuş artık bayağı büyümüş, başı neredeyse kafesin tepesine değmeye başlamıştı. Stretching egzersizleri sırasında görüyordum ki kanadının bir tanesi bile vücudunun yaklaşık iki mislinden fazla büyüklüğe erişmişti. Yakında benim küçük banyomda yogasını dahi yapamayacaktı. Bu duruma bir çare bulmam gerekiyordu ve aklıma yeni bir plan geldi. Annemlerin Sarıyer'deki bahçeli evine götürsem acaba orada uçarmı?.. Bahçe oldukça geniş, kaçması pek mümkün değil, üstelik küçük bir havuz da var. Ayrıca onu bahçede bırakmadığım zamanlarda koyabileceğim bir çamaşır odası mevcut. Annem de zaten beni yüreklendiriyor, kuşun orada daha mutlu olacağını söylüyor...

(Devamı önümüzdeki sayıda...)

Tarsus, keman, aşk ve zevkle çalışmak...

Küçüklükten bugüne keman tutkusu... Mr. Woolworth ile unutulmaz anıları... Uluslararası bir petrol şirketinde yoğun çalışmayla geçen 31 yıl... İnsan Kaynakları alanında üst düzey yöneticilikler yapan Doğan Güvenç bir döneme tanıklık ediyor...

Ben Doğan Güvenç (TAC'48). Mesleğim, Organizasyon ve İnsan Kaynakları. Genelde bir kuruluşun CEO'su, kuruluş içinde bazı rahatsızlıklar hissederek ve çoğu zaman ne olduğunu anlayamaz, işte böyle bir durumda bir organizasyon ve insan kaynakları uzmanına başvurmayı düşünebilir. Uzmanın yapacağı iş, İngilizce ifadesi ile 'Organisation and Staff Audit'tir. Biraz zaman alan özel bir çalışma sonunda, kuruluştaki organizasyonel ve personel hastalıkları teşhis edilir, tedavi için öneriler yapılır. Bunu söyledikten sonra,

gençlerin beni daha yakından tanıyabilmeleri için biraz ayrıntılara girmem gerekiyor.

KEMAN SEVDASI

1937 yılında 7 yaşındaydım, rahmetli babam Samsun Vali Muavini iken bana küçük bir keman almıştı. O zamanlar Samsun'da keman hocası gibi biri yoktu. Rusya'dan göçmüş, berberlik yapan bir keman hocası buldu, ismi Emin idi, ilk keman derslerimi o hocadan almaya başladım. Emin hocanın küçük berber dükkanında tek bir berber koltuğu vardı, o küçücük odanın bir köşesinde, bir kişinin ayakta durabileceği kadar küçük bir hücre vardı; Emin hoca orada keman çalışırdı ve hücrenin penceresinden müşterisinin geldiğini gördüğünde, hemen kemani bırakır müşterisini tıraş ederdi. Babam 1939 yılında Diyarbakır'a tayin oldu. Diyarbakır o zamanlar küçük bir kasaba gibi bir il merkezi idi. Güzel sanatlarla ilgili hiçbir faaliyet yoktu Diyarbakır'da. Devlet, bir Halk Evi açmış ve halk oyunları piyesler gibi etkinlikler yapıyordu orada ama müzikle ilgili hiçbir şey yoktu. Ben o zamanlar, iyi kötü tangolar falan çalabiliyordum kemanımla. Bir gün sahneye çıkıp tangolarımı ve bildiğim yarım yamalak Vivaldi'nin çok basit notalarını seslendirmiştik, ahali sanki kemancı Yehudi Menuhin gelmiş gibi hayretler içinde dinlemişlerdi. İlkokulu Diyarbakır'da bitirdim. Babam Adana'ya tayin olduğu zaman (1941) ben 11 yaşındaydım. 1941'de Almanya en parlak zamanını yaşıyordu ve askeri gücü bütün Avrupa'yı inletmeye başlamıştı. Babam, "Oğlum, Almanya başlattığı bu savaşı kaybedecek, Amerika ve Avrupa kazanacak, onun için senin İngilizce öğrenmek gerek ve seni Tarsus Amerikan Koleji'ne yatılı olarak yazdırıyorum" demişti. Adana'dan sonra Ankara Vali Muavini, sonra Muş Valisi oldu...

Doğan Güvenç, 1947-48 TAC futbol takımında oynarken...

OKUL KOROSU

Kolej'de orta 3. sınıftaydım, okula yeni bir müzik hocası gelmişti, Ankara Konservatuari'nın keman bölümünden mezun bir müzisyen. Müzik hocamız gerçekten çok güzel keman çalıyordu ve müziği de iyi biliyordu. Ondan ders almaya başladım ve çok istifade ettim. Derslerime çok çalışıyordum, aldığım notlarımla da sınıf içinde bazen ikinci bazen de üçüncü sırada yer alıyordum. Sınıfımızda birinci, ikinci ve üçüncü sıraları genelde değişik şekilde Suha Kemahlioğlu, Nejat Yusuf Yaycioğlu ile Aydın Yurtçu paylaşıyorlardı. Suha ve Aydın, değerli arkadaşlarım maalesef artık hayatta değiller, ama Nejat Yusuf ile dostluğumuz devam ediyor, o Adana'da ben İstanbul'da telefonla devamlı

görüşürüz. Yusuf, İstanbul'a geldiğinde hemen buluşur, yemekte sohbet kaynatır, Kolej günlerimizi hatırlar, hasret gideririz.

2008 yılı, Kolej'den mezuniyetimin 60. yılı idi. Mayıs ayında Commencement töreninde, töreni düzenleyen komite, biz eskileri de görünür bir yere yan yana oturtmuştu. Yusuf, Türkçe bir konuşma yapmıştı, ben de İngilizce bir konuşma yapmıştım. Bize törenle yeniden diploma vermişlerdi, kep giymiş gençlerle yürümüştük keyifle; akşam kampüste büyük yemekte, beraberce yemekler yemiştik. 2018 için Yusuf'la sözleştik, öteki tarafa gitmekte acele etmeyeceğiz ve bu defa 70. mezuniyet yılımızı Kolej'de beraberce kutlayacağız, keyifle. Bizim konuşmalarımız "BizLetter-Alma Mater" Alumni dergisinde de yayımlandı.

ONLARI HIÇ UNUTMAYACAĞIM

Ben sportif faaliyetlerimi de ihmal etmiyordum, Kolej'in voleybol ve futbol takımlarında her zaman oynadım. Mezun olduğumuz gün, okuldan ayrılırken, sevgili okulumdan ve sevgili arkadaşlarımdan ayrılışın üzüntüsünü derinden hissetmişimdir. Bizim zamanımızda okul müdürümüz ve öğretmenlerimizin çoğu Amerikan Bord'luydu, ama 7 yıl yatılı kaldığım okulunda bir dakika bile herhangi bir şekilde dini telkinat yapılmadı. Keman çalmamı hep teşvik ettiler, bizleri vatanını seven ve yücelten iyi insan, yüksek ahlaklı insanlar olarak yetiştirebilmek çabası içindeydiler.

Her cumartesi sabah yoklamasında, ahlaki öğretileriyle bizi etkileyen, son derece çalışkan ve disiplinli muhteşem insan okul Müdürümüz Mr. Sage Woolworth ve annemiz gibi sevdiğimiz sevgi ve şefkat simgesi Mrs. Woolworth ile sonraki müdürümüz iyi insan Mr. Richard Maynard ve eşi Mrs. Maynard'ı ve diğer fedakar öğretmenlerimizi hiçbir zaman unutmadım, onları şükranla anıyorum. Okul Müdürümüz Mr. Woolworth her cumartesi sabahı Study Hall'da yoklama yapardı, her öğrencinin üstten kapaklı ve kilitli hacimli bir çalışma kürsüsü vardı, okul kitaplarımız, kalem, silgi, cetvel gibi okul malzemelerimizi o kürsünün içine koyar kilitlerdik, asma kilidin anahtarı ise o kürsünün sahibi öğrencide bulunurdu. Okul Müdürü, elindeki Study Hall'un

kürsü planına bakar ve kürsüsü boş olan öğrenciyi hemen bulurdu; yoklama yöntemi böylece çok kısa zamanda tamamlanırdı.

“BİZ KAPIYI TAMİR EDERİZ”

Kolej anılarım o kadar çok ki hepsini burada yazabilmem olanaksız, ama benim üzerimde derin etki bırakan bir anımı anlatmak isterim. Stickler Hall’un çapraz merdivenlerini çıktıktan sonra bir koridor ve koridorun her iki yanında sınıflar vardı. Koridorun sonunda ise yatakhaneye çıkan, tahta duvarla ayrılmış kilitli bir kapı vardı. Bir cumartesi öğleden sonra, Adanalı ve Mersinli yatılı bütün öğrenciler Adana ve Mersin’e dağılmışlar ve okulda benden başka kimse kalmamıştı. Yatakhaneye çıkmak için o tahta kapıya yöneldim, cumartesi günleri açık olması gereken kapı kilitliydi, açacak birini aradım, ne içerde ne de dışarıda bir fert vardı. Yaş 17, sinirli delikanlı kafası ile ahşap kapıya esaslı bir tekme savurdum, sadece kapı değil onu tutan tüm ahşap duvar tarumar oldu, parça parça oldu. ‘Eyvah’ dedim ‘şimdi ne olacak?’ Düşündüm ve doğru Mr. Woolworth’un ofisine yöneldim. Mr. Woolworth güneş siperliğini takmış masasında çalışıyordu, “Buyrun Paşam” dedi, bana böyle hitap ederdi. Olayı anlattım, “Kapının tüm tamiratını ödemek istiyorum, cezama da razıyım” dedim. Sordu, “Etrafta kimse yok muydu? O gürültü patırtıdan da kimse gelmedim mi?” Ben, “Hayır hiç kimse yoktu ve kimse de gelmedi” diye cevap verdim. Şöyle beş on saniye elini başına koydu düşündü ve ne dedi biliyor musunuz; “Sen dürüst bir gençsin, bana geldin olayı açıkça cesaretle anlattın, biz kapıyı tamir ederiz, sana

ceza da vermiyorum, bir daha sinirlerine hakim ol.” İşte kıssadan hisse, bu olay ve bu insan unutulur mu?

‘MEZUN OLMADAN EVLENEMEZSİNİZ’

TAC’den (‘48) mezun olduktan sonra, o zamanlar, üniversiteye girebilmek için bir devlet lisesinde olgunluk imtihanına girilmesi zorunluluğu vardı; Trabzon Lisesi’nde olgunluk imtihanına girdim, sonra da İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi’ne yazıldım. Bu arada keman çalışmalarımı da ihmal etmiyordum ve İstanbul’un en iyi keman hocasını araştırmaya başladım. Bulduğum hoca Mösyö Enkserci, Ermeni kökenli bir Fransız vatandaşı idi, Paris Konservatuarı mezunuydu, Fransızcası ve Türkçesi mükemmel olduğu için Ankara’daki Fransız Elçiliği’nin mütercimi idi. Hocamın eşi Madam Enkserci ise Napoli Konservatuarı’ndan mezun, çok ciddi ve disiplinli bir piyano hocasıydı. Belirli yüksek bir performans seviyesine gelince, öğrencilerine yani bizlere İtalyan Kültür Merkezi salonunda konserler tertiplerlerdi. Bizler de orada kendimizi topluma gösterebilme şansına kavuşur heveslenirdik. Piyano öğrencilerinden Gönül Kırca ile orada tanıştık, birbirimizi çok sevdik, aşık olduk, bir sene sonra 1950 yılında nişanlandık. İkimiz de 20 yaşlarında gençlerdik. Evlenmek uzaklarda ise de, bize sanki çok yakında imiş gibi geliyordu. Kayınpederim Mehmet Ali Haşmet Kırca fevkalade ilkeli, disiplinli, aydın bir kişi, Taksim Sıraselviler’de kurduğu Yeni Kolej’in Müdürü idi. Babam o senelerde Çankırı Valisi idi. Kayınpeder tutturdu, “Hukuk Fakültesi’nden mezun olmadan evlenemezsiniz” diye. Ben, Medeni Hukuk-Ceza Hukuku-İdare Hukuku-Maliye

Bu çok özel bir fotoğraftır. Yenice İstasyonu'nda 1943'te, Türkiye'yi 2. Dünya Savaşı'na katmak isteyen ABD Başkanı Roosevelt, Sovyetler Birliği Devlet Başkanı Stalin, İngiltere Başbakanı Churchill ve Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, bu vagon içindeki konferans salonunda bir araya gelmişti. Bizler komiklik olsun diye sanki konferansta müzakere eder gibi oturduk. Resimdekiler; benzeniz, Yusuf Nejat Yayıcioğlu, Cevdet Naci Gülalp.

gibi hukukun baba derslerini geçtim, üçüncü sınıfa geldim, ama yaş oldu 23, biz hala nişanlıyız ve çok sabırlıyız. Ben bir an önce hayata atılıp, para kazanıp, evlenip, hayata karışmak istiyordum. Hayata girebilmek için önümde en büyük engellerden biri zorunlu askerlik hizmetiydi, bu nedenle önce o engeli halletmeliydim. Annemin, babamın, kayınpederimin haberleri bile olmadan hemen askere gittim, yedek subaylığım sırasında İngilizce ve keman dersleri vererek para da kazandım. Özetle 18 ay askerlikten sonra döndüm, iş aradım, uluslararası bir petrol şirketinde beni hemen işe aldılar ve 1954'te evlendik. Bu arada Hukuk Fakültesi derslerine çalışmayı ve imtihanlara girmeyi düşünüyordum, ama petrol şirketindeki işlerim ve artan sorumluluğum günde hemen hemen on saat çalışmamı gerektirdiği için, fakülte ikinci plana düştü. Petrol şirketinde 31 sene değişik konulardaki görevlerde çalıştım, en son görevim şirkette ulaşılabilen departman müdürlerinin en son kademesi idi. İngilizce lisanına hakimiyetim, jurisprudence bilgim ve anlayışım, kendime güvenim, çalışkanlığım ve beni her zaman teşvik eden cesaret veren sevgili Eşim, hayatta ilerlememin başlıca amilleridir.

İK DİREKTÖRLÜĞÜ GÜNLERİ

Petrol şirketinden emekli olduktan sonra Beşiktaş'taki 5 yıldızlı Conrad Otel'in işletmesini üstlenen Conrad Hilton şirketinden benimle görüşmek istediler, otel için İnsan Kaynakları Direktörü arıyorlardı. Anlaştık. Bu görevi de başarı ile tamamladım, İK Direktörü olarak seçtiğim yetenekli bir genci yanımda yetiştirdim ve ayrıldım. Piyasa yine beni bırakmadı,

bu defa ülkemizin en büyük konteyner taşımacılığı yapan şirketlerinden biri, "Kurumsallaşmak istiyoruz, bizim İK Departmanımız yok, siz gelin ve İK Müdürü olarak ne gerekiyorsa yapın" dediler, anlaştık ve işe başladım. Burada İK olarak karşılaştığım en büyük sorun, '40 senelik bir şirkette oluşmuş olan ayrı bir kültür, ayrı bir düşünüş tarzı' olmuştur. Bu şirkette 5 sene gerçekten olağanüstü çok çalıştım, bazen sabahın saat 4'üne kadar.

ODA MÜZİĞİ TOPLULUĞU

Bütün bu çalışmalar arasında, kemani da yeniden ele alıp ciddiyetle çalışmak cesareti de sevgili piyanist eşim sayesinde oldu. Profesyonel müzisyenleri de içimize alarak bir Oda Müziği topluluğu kurduk, beraber çalıştık. Evimizde, Avusturya ve İngiliz Kültür Heyetleri salonlarında, başka bilinen mekanlarda defalarca konserler verdik. Para için değil, sevdiğimiz arkadaşlarımızla beraber müzik yapmanın ve başarılı olmanın keyfini yaşadık. Bu arada, önemli bir korolu orkestranın baş kemancılığını da 6 sene süreyle yaptım.

Artık çalışmıyorum ama keman da çalmıyorum. 70 sene keman çaldım, müzik yaptım.

Küçük çocuk sahibi TAC'li gençlere bir önerim var; çocuğunuzun müzik eğilimini keşfedin, eline onun seveceği, istediği bir müzik aleti verin, pedagog bir müzik hocası ile çalışmaya teşvik edin. Müzik yapan, müzik düşünen insan kötülük düşünemez, onun için yavrunuz mutlaka seveceği bir müzik aleti ile tanışsın; hayatta daha başarılı ve iyi insan olabilmek için.

Benim mütevazı hayatım; böyle türlü mücadelelerden korkmadan, ümidimi kırmadan, bıkmadan, yaptığım işi severek, çalışarak, mutluluk ve keyif duyarak geçti ve bugünlere geldik. Şimdi artık bol bol müzik dinliyoruz, konserlere gidiyoruz, sevdiklerimizle buluşuyoruz, yemekler yiyor, sohbetler kaynatıyoruz, keyifli bir emeklilik hayatı sürüyoruz. Beni yine boş bırakmıyorlar, halen oturduğumuz apartmanın yöneticiliğini de yapmamı rica ettiler, onu da üstlendim. Bu arada, artık zaman bulabildiğim için, rahmetli babamın değişik konulardaki düşüncelerini ve tespitlerini içeren günlüklerinden ve dağınık kağıt parçalarından topladığım bilgileri tasnif ettim, konularına ayırdım, lisanını sadeleştirdim ve bir kitap haline getirip bastırdım. Bu kitap piyasada satılmaz, istenirse isim ve açık adres belirtilirse, kargoyla gönderebilirim.

e-mail: doguvenc@ttmail.com.

Genç TAC kardeşlerimin yanaklarından öpüyorum, sevdikleriyle beraber sağlık başarı ve mutluluklar diliyorum, mütevazı hayat hikayemi dinledikleri için teşekkür ediyorum.

01 Ağustos 2016

ALAN MCCAIN

Keşke bir üniversite açabilseydik!

Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın zorlu yıllarında görev yapan ve emeklilik günlerinde İzmir'e yerleşip Türkiye'den ayrılmayan Alan McCain'ın yarım yüzyılı aşan eğitim ve hizmet öyküsünü kendisinden dinliyoruz.

Türkiye'ye geliş öykünüzü anlatır mısınız?

Türkiye'ye 1961 Eylül'ünde geldiğimde 22 yaşındaydım. Kennedy'nin başkan olduğu zamanlar, Vietnam Savaşı yıllarıydı. Biz gençler savaştan nefret ediyor, insanlık adına bir şeyler yapmak istiyorduk. Bizler, dünyanın her yanında çekilen acılara karşı duyarlıydık. Barış Gönüllüleri başta olmak üzere, birçok kuruluş deniz aşırı ülkelere yardıma koşuyordu. Yakın bir arkadaşım Amerikan Bord Heyeti için çalışıyordu, bana bu eğitim amaçlı kuruluşun Japonya ve Türkiye'ye gönderilmek üzere öğretmen aradığından bahsetti. Açıkça belirtmem gerekirse; Türkiye hakkında bilgim, bir teoloji öğrencisi olarak okuduğum, ilk Hristiyanların öykülerinden gelmekteydi, yoksa Türkiye hakkında pek fikrim yoktu.

İlk görev yeriniz Talas'mış. Talas'ta unutamadığınız insanlar ve anılarınız var mı?

Biz Talas'a gönderilen birkaç öğretmen, Haydarpaşa Garı'ndan trene bindik. Tren Talas'a uğramayacağı için Boğazköprü'de incecektik. Sabah saat beşte trenimiz Boğazköprü'ye yaklaştığında, ağaca, yeşile alışkın biz gençler, pencereden gördüğümüz gri - bej çıplak topraklar karşısında şok olduk. İndiğimiz istasyonda bizi bekleyen kimse yoktu... İstasyonun arkasına döndüğümüzde, üzeri karlarla örtülü Erciyes Dağı'nı görünce; güzelliği, ihtişamı karşısında şaşkına döndük. O sırada yanımıza bir minibüs yaklaştı ve içindeki şoför, "Ben Jack Kennedy, haydi atlayın arabama!" diye bağırdı. Belli ki esprili bir kişiydi bu arkadaş, ama kimdi? Son-

radan onun Mr. Blake olduğunu ve Robert Keller gelinceye kadar okul müdürlüğünü üstlendiğini öğrendik.

Talas okul binası, Ermenilerden kalma eski taş konaklardı. Çevrede Ermeni aileleri çoktu ve onların oğulları da öğrencilerimiz arasındaydı.

Talas'ta kaldığım üç yıl boyunca, sanki bir izci örgütünde öğretmenlik yapıyormuşum gibi hissettim kendimi. Öğrencilerimin hepsi ortaokul yaşında erkek çocuklarıydı. Ders saatlerinin dışında çocuklarla dolaşır, kamp kurardık.

Öğrencilerle çok yakın dost olduk; çoğunluğu yatılı öğrencilerdi. Ben onların babası, annesi, ağabeyi ve danışmanı oldum duruma göre.

Bir de okulun müzik faaliyetlerine katıldım. Örneğin Ayhan Sicimoğlu ile müzik çalışmalarımızı unutmam. O günlerden kalma anılarım pek çok!

Sonra Amerika'ya dönüyorsunuz ama tekrar Türkiye'ye Tarsus'a geliyorsunuz? Dönüşünüz nasıl oldu?

1964 yılında Amerika'ya döndüm. 1965 yılında da teoloji okulundan bir sınıf arkadaşım, Sally Ann Bliss ile evlendim. Karım da Türkiye'ye gelmek konusunda istekli olduğu için 1967'de Tarsus'a geldik. Burada, okulları kapandığı için Tarsus'a lise eğitimi almaya gelmiş birçok Talaslı öğrencimi buldum. Bu öğrencilerin

TÜRKİYE BENİM ÜLKEM OLDU

Türkiye'yi çok sevdim, bağlandım ve yaşamımın çoğu yılını geçirdiğim bu ülkeden ayrılmadım. Geçirdiğim onca yılın sonunda Türkiye benim ülkem oldu. Türkiye'deki dostlarımızın sayısı Amerika'dakilere çok daha fazla; öğrencilerimi düşündüğümde yüzlerce yakınım var. Bu konuda sevgili eşim Evin Egelî'nin (ACI'56) Türkiye sevgisinin payı çoktur. Evin, asla ülkesini bırakamayacağını, başka bir ülkede kendisini yuvasında hissetmeyeceğini bana baştan söyledi. İkinci evliliğimi yaptığım Evin ile mutlu bir beraberliğimiz var. Şehir dışında, İzmir Urla'da doğa ile bütünleşmiş bir ortamda yaşıyoruz. Çam ormanları, zeytin ağaçları ve deniz manzarası bütün güzelliğiyle bizimle birlikte... Eşim Evin ve ben, arkeoloji ve Anadolu'nun antik tarihi ile yakından ilgiliz. Truva'dan başlayıp Göbeklitepe'ye kadar bütün tarihi kazı alanlarında bulunduk; Bergama ve Afrodiasias hakkında yazdığımız rehber-kitaplarımız var. Şu anda Afrodiasias Dostları Derneği'nin Yönetim Kurulu'nda faal olarak çalışmaktayız. İkimiz de yemek pişirmeyi, konserlere, opera ya gitmeyi ve buradaki büyük ailemizle birlikte olmayı çok seviyoruz.

okullarına olan bağlılıkları ve sevgileri hep devam etti.

Tarsus'a geldiğimizde, eşim Sally, hazırlık sınıfında-kilere matematik öğretiyordu. Ben de idari görevlerimin yanında, İngilizce Edebiyat öğretiyordum. Bir yıl, lise 3 öğrencilerine verdiğim edebiyat derslerinde müfredat programından çıkıp, Çağdaş Avrupa Edebiyatı'nı işlemeye karar verdim. Lorca, Camus, Kafka, Solzenitzin, Kazanchakis okuduk o yıl. Öğrenciler ve ben çok keyifli dersler, tartışmalar yapıyorduk. Ne yazık ki ertesi yıl hepsi yasaklandı, Klasik İngiliz Edebiyatı'na döndük.

Kızımız Betsy burada, Tarsus'ta doğdu. Daha sonra Amerika'da bir oğlumuz, Andrew oldu. Ne rastlantıdır ki Andrew, Tarsus'ta okudu ve bir Türk kıızıyla evlendi. Çok güzellikler yaşadık Tarsus'ta. Tarsus'ta bulunmamız hem bizim, hem okul, hem de Türkiye için iyi oldu...

İzmir'de de çalışmışsınız?

Evet çalıştım. ACI'da iki kez kısa dönemli idari görevler üstlendim ama hiç öğretmenlik yapmadım; aynı şeyi Üsküdar için de söyleyebilirim.

1968 yılında Sağlık ve Eğitim Vakfı (SEV) kuruldu. Bu süreçte sizin çalışmalarınız var mı? Siz neler yaşadınız?

Başlarda Sağlık ve Eğitim Vakfı ile ilgili değildim. 1973- 1988 yıllarında Amerika'daydım. O yıllarda SEV, çok mücadeleler vermiş ve epey yol almıştı. SEV'in asıl gelişmesi 1990 yılından sonra oldu. Vakfın en büyük başarısı, Bord'un sahip olduğu mal varlıklarının SEV'e devrini sağlamak olmuştur. Bu konuda çalışanlara en büyük destek, her biri toplumda etkin yerlere gelmiş işadamları veya işkadınları mezunlardan gelmiştir. Velilerin pek çoğu da yardım eli uzatmıştır, verilen mücadele hep birlikte olmuştur.

SEV'in kurulması, okullarımızın

geleceği ve eğitimin devamı açısından büyük önem taşıyor. Bord, diğer ülkelerde emlaklarını kiliselere devrettiği halde, Türkiye'de mal varlığını devir için SEV'i tercih etmiştir. SEV'e yapılan bu devir işlemleri çok zor gerçekleşmiştir. Yılmaz Poda'nın bu konuda Melvin Wittler ile birlikte yaptığı çalışmalar çok uzun ve yorucudur, ama sonunda başarılı olmuşlardır.

1992'den 2002 yılına kadar SEV ile yakından ilgilendiniz. Şimdi geriye bakıp düşündüğünüzde, o dönemle ilgili olay ve insanlar hakkında neler söylersiniz?

Yaşar Yaşer, Yılmaz Poda, Günhan Danışman; imkansız başarıları bir ekiple. Enerjik, sosyal alanda başarılı, iş tecrübesine sahip bu mezunların SEV'in kuruluşunda katkıları büyüktür. Geriye dönüp baktığımda; birçok mezunumuzun okullarına ne kadar bağlı olduğunu, okullarına olan gönül borçlarını ödemek için nasıl çırpındıklarını anımsıyor, o heyecanlı günleri tekrar yaşıyorum.

Amerikan Bord Heyeti, iki yüz yıla yakın bir tarihin ardından, 2013 yılında Türkiye'de resmi olarak kapandı. SEV ile başarılı bir geçiş oldu ama 'Keşke şunları da yapabilseydik' dediğiniz konular var mı?

Evet var! Keşke üniversite açabilseydik, bir SEV Üniversitesi kurabilseydik. Yaşar Yaşer, Günhan Danışman ile SEV'in geleceği konusunda araştırmalar ve çalışmalar yaptığımızda, bir üniversite kurma konusu çok tartışıldı, ama paranın yetmemesi korkusu bizi engelledi.

SEV yöneticileri, mezunları ve okullardaki öğrenci ve öğretmenleri; kısacası SEV camiasına, Bord geleneğinin son temsilcilerinden biri olarak neler söylemek istersiniz?

Cahilliğe, bilgisizliğe karşı mücadele hiç bitmemeli. İnsanların aydınlanması için el uzatılmalı. İnsan yaşamı boyunca aldığını diğerlerine vermeli, toplumla paylaşmalı... ACI'nın efsane müdürü Mrs. Blake'in şu mottosu hiç unutulmamalı: "ENTER TO LEARN; DEPART TO SERVE."

(Alan McCain ile röportajı gerçekleştiren Bahar Vardarlı'ya (ACI'68) teşekkür ederiz.)

MEZUNLAR OKULLARINA ÖĞRETMEN OLDU

Baskıcı olmayan, demokratik, sorgulayıcı, düşünmeyi öğreten bir eğitim sistemi uygulamak başarımızın temelidir diye düşünüyorum. Bord Okulları, öğrencilerini özgür düşünceye yöneltmek ve araştırmacı, meraklı insanlar olarak yetiştirmek konusunda başarılı oldu.

Bu başarının nedenlerinden biri; sınıflardaki öğrenci sayısının az tutulması, belli sayıda dondurulması ve öğrenci başına düşen öğretmen oranına dikkat edilmesidir. Diğer önemli bir nokta; Bord Okulları mezunlarının, öğretmen olarak bu okullara geri dönmüş olması, kendi öğrencilik yıllarında edindikleri tecrübelerini öğrencilerine yansıtmaları ve öğretimin yanında Bord Okulları'nın ruhunun nesilden nesle devam etmesidir.

daha sonra çiftai
ona nasıl geleceğini
söyledi ve Güneş
oraya geldi. Altın
dolu sandığı görünce
zengin oldu. Anne
çok mutluydu.

TÜLİN KULLUK KOZİKOĞLU ÜAL'86

Redhouse Kidz'in *küçük yazarları*

Fatih Milli Eğitim Müdürlüğü'nün projesine Redhouse Kidz sponsor oldu, 25 çocuk 20 hafta yaratıcı yazı eğitimi aldı. Eğlenceli, bir o kadar yaratıcı olan 'derslerde'; bilim kurgudan, çizgi romana çok değişik alanlarda yaratıcı yazı çalışmaları yapıldı. Organizasyonu Büyük Reşitpaşa Ortaokulu Türkçe Öğretmeni Esin Ulaş Dursun tarafından yapılan, on iki farklı yazar ve çizerin eğitim verdiği Yaratıcı Yazı Akademisi'ni yazar Tülin Kulluk Kozikoğlu (ÜAL'86) Buluşma'ya anlatıyor.

Güneş karıştırdı, yağmur
geldi, rüzgar, yağmur
yağdı, yağmur, yağmur

herkes gülmeye başladı
ve herkesin gülmeye
başladığını gördük
güneş çok korkmuştu

Toplumca çocuklarımızın daha çok kitap okuması için binbir çeşit çalışma yürütüyoruz. Bir yandan anne-babalar, bir yandan öğretmenler... Bir yandan STK'lar, bir yandan Milli Eğitim Bakanlığı... Bir yandan yazarlar-çizerler, bir yandan yayınevleri... Bu alanda projeler geliştirmeyen, kampanyalar düzenlemeyen neredeyse kalmadı.

Peki ya çocuklarımızın etkili yazı yazmayı öğrenmesi için çaba sarf eden var mı? Bu çabaya liderlik etmek, elbette, kökleri 1861'de yayımlanan ilk sözlüklere kadar uzanan ve Türkiye'de kesintisiz faaliyet gösteren en eski yayınevi olan Redhouse'a yakışırdı.

Redhouse Kidz Yaratıcı Yazı Akademisi adıyla, 2015-2016 eğitim öğretim yılında, Fatih Milli Eğitim Müdürlüğü desteğiyle yürütülen projede, Fatih ilçesinin devlet

Paralel oyun oynama
Güneş salınmışın karanlık
kız bir kışık gördü
ve bunun bir kışınımı
harikası olduğunu
anladı ve kışınımı
sarıya boyadı
kışınımı

PROGRAMA KATILAN YAZARLAR

Aslı Tohumcu
Burcu Ünsal
Fatih Erdoğan
Göknil Genç
Görkem Yeltan
Melike Günyüz
Nilay Yılmaz
Sedat Girgin (çizer)
Simla Sunay
Şiirsel Taş
Tülin Kozikoğlu
Ümit Kireççi

okullarından 25 çocuk, yirmi hafta boyunca eğitim aldı. İlçenin her okulundan 5. veya 6. sınıf öğrencileri arasından öğretmenleri tarafından seçilen öğrenciler, her hafta farklı bir yazarla iki buçuk saat boyunca ders yaptılar.

“Ders” kelimesini duyunca hemen yüzünüzü ekşitemeyin. Elbette “bildiğiniz” derslerden değildi bunlar. Yoksa 10-11 yaşındaki çocukların, iki buçuk saat boyunca kesintisiz konsantre olmaları ve “dayanmaları” mümkün olabilir miydi? Yazarlar, kendi yazı yazma süreçlerini analiz ederek tasarladıkları bu derslerde, çocuklarla yazarlık sırlarını paylaştılar. Birbirinden eğlenceli, birbirinden yaratıcı çalışmalarla, çocuklara eğlenerek öğrenmenin coşkusunu yaşattılar.

Program, yazar-çizer-editör üçgenini çocuklara tanıtarak başladı. “Koskoca” yazar ve çizerlerin de yazıp çizdiklerinin, editörler tarafından eleştirildiği, düzeltildiği anlatıldı. Böylece yazı yazmanın “tek seferlik” bir iş olmadığı, bir metnin tekrar tekrar yazılabildiği, mükemmele ulaşmak için çaba ve azim gerektiği deneyimletildi.

12 farklı yazarla; öyküden şiire, resimli kitaptan çizgi romana, fantastik edebiyattan bilim kurguya,

diyalog yazmadan karakter oluşturmaya, doğadan müziğe birçok esin kaynağına değinilen dersler, kimi zaman sınıf ortamında, kimi zaman tarihi bir parkta yapıldı. Son olarak bir matbaa gezisi düzenlenerek, çocuklara, kitabın somut bir nesne olarak ellerine ulaşmadan önce geçtiği tüm aşamalar anlatıldı.

Yazı yazmanın, kelimeleri en etkili şekilde bir araya getirmeden önce, düşünceleri en etkili şekilde bir araya getirmek olduğu doğrusundan yola çıkarak, birçok yaratıcı düşünme oyunu da eğitim programının içine entegre edildi. Çocuklara farklı bakış açıları sunmanın değeri yaşayarak öğretildi. Yazarlıkta gözlem yapmanın önemi vurgulandı. Dış dünyayı gözlemlemekle birlikte, samimi metinler ortaya çıkarabilmenin kendi iç dünyalarını gözlemlemekten geçtiği anlatıldı ve iç dünyalarına dönmelerine destek olacak çalışmalar yapıldı. Kısacası, ders başlıklarını duyan yetişkinlerin, “Ben de çocuk olup bu yazarlarla, bu çalışmalara katılmak istiyorum” diyeceği bir program oluşturuldu.

Bu harika programa sponsor olan Redhouse Kidz’in ödülü ise yıl sonunda sertifikalarını alan çocukların yüzlerinde beliren gururlu gülümseme oldu.

Bu yıl genişletilerek devam edecek programın, farklı ilçelerde de gerçekleştirilmesi için sponsor olmaya ne dersiniz?

forum

SEV TARİHİ / 2. BÖLÜM

Zorlu Yıllar Ardından Yeniden Yükseliş

Geçen sayıda başladığımız SEV Tarihi'ne devam ediyoruz. Vakıf, 1968'deki kuruluşunun ardından, uzunca bir süre özellikle tapu ve mülklerle ilgilenildi. Bu kritik süreçte; birçok insanın özverili çabaları sonucu, birçok farklı kişinin ve mirasçının üzerinde bulunan tapu ve mülkler SEV'e devredilebilmişti. Ancak 1980'li yıllarda, Vakıf'ı oldukça zorlu günler beklemektedir. Üç okul, bir yayınevi ve hastane, belki de kuruluşlarından bu yana en kritik dönemlerini yaşayacaklardır. Ama Vakıf, bu günleri de Türkiye'deki ABH çalışanları ve mezunların desteğiyle atlatacak, 16 Ocak 1990 tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile kar amacı gütmeyen bir kurum haline gelecek ve bu zor günleri de geride bırakmayı başaracaktır.

1997'de 8 yıllık zorunlu eğitim yasasıyla SEV Liseleri'nin orta bölümleri kapanırken, Türkiye'deki tüm yabancı okullarından önce, daha aynı yıl üç ilköğretim okulunu birden açacak, hastaneyi yenileyecek ve hemşirelik okulu yeniden eğitime başlayacak; yani 90'lı yıllar Vakıf'ın silkinip yeniden ayağa kalktığı yıllar olacaktır.

Ve dünya 2000'de milenyum kutlarken Sağlık ve Eğitim Vakfı, tüm kurumlarını tek çatı altında birleştirecek, yepyeni ve profesyonel bir yönetim anlayışı için kurumsallaşma çalışmalarına başlayacaktı. Bu on yıl içinde de; yeni kampüs inşaatlarından, yüzyıllar sonra yeni bir lisenin temellerinin atılmasına, yatılılığın iki okulda yeniden başlamasından, ABH'nin tüm kurumların kuruculuğunu resmen devralmasına kadar birçok önemli başarılarla imza atacaktır. Şimdi 1980'li yıllara bir göz atıp 90'lı ve 2000'li yıllara ilerleyecek ve ardından sözü bu yılların tanıklarına bırakacağız. Önümüzdeki sayı Vakıf'ın yakın tarihine ilerleyecek, Vakıf'ın bugünkü çalışmalarına, organizasyon yapısına, gelecek planlarına odaklanacağız...

SAĞLIK VE
EĞİTİM
VAKFI

SEV 1968

1980'LER: ZORLU YILLAR

1980'li yıllarda Türkiye, çalkantılı günlerin ardından yeni döneme hazırlanıyordu. Yapılan seçimlerin ardından Meclis yeniden açılırken yeni bir hükümet kuruldu. Türkiye yeni bir ekonomik iklime giriyordu. Ülke dışı açılıyor, daha liberal bir ekonomik düzene doğru gidiliyordu. Bu yeni dönemin sancıları çekilirken, Sağlık ve Eğitim Vakfı da maddi olarak ciddi sıkıntılar içindeydi. Uzun yıllar SEV Yönetim Kurulu Başkanlığı'ni özveriyle üstlenen Yılmaz Poda ve yönetim kurulundaki mezunlar çalışmaları sürdürüyorlardı. Ancak, gerek ABH gerekse Vakıf'ın kaynakları o kadar kısıtlıydı ki, operasyonel işleri yürütecek profesyonel bir ekibi finanse edecek durumda değildi. Yurtdışından gelen maddi desteğin azalması bir yana, okullar ve hastanedeki zararlar nedeniyle, ciddi operasyonel ve finansal sorunlar birikmişti. Hatta yüzyılı aşkın bir süredir Bord Okulları'nın en önemli geleneği olan yatılılığa, maddi güçlükler nedeniyle son verilmişti. 1980'li yılların en öne çıkan özelliği; bu maddi ve yönetsel güçlüklerle baş edecek yeni bir yönetsel yapılanmanın hayata geçirilmesi çalışmalarıydı. ABH'den Melvin Wittler, mezunlardan Prof. Mustafa A. Aysan ve Prof. Ahmet Koç öncülüğünde "Task Force Report" adıyla hazırlanan bir rapor, bu kötü gidişata son verecek ilk adım olacaktır.

Rapor çerçevesinde, her okul ve ku-

rumda, Yerel İcra Kurulları (Local Executive Committee) oluşturulur. Yine bu kurullara, mezunların çok büyük katkıları ve desteği olur. İzmir, Tarsus ve Üsküdar'da profesyonel veya iş dünyasının etkili mezunları, görevler üstlenerek büyük katkılar sağlarlar. Tüm bu kurullar, Vakıf çatısı altında oluşturulan Okullar Merkez Kurulu'nda (Schools Board of Governors) bir araya getirilir. Bir başkanı olan ve her yıl iki kez toplanan Board of Governors, tüm kurumları eşgüdüm halinde yönetmeye başlamanın ilk adımları olacaktır. Hatta bu Kurul, 1987 yılında resmen kurulacak olan SEV Müttevelli Heyeti'nin de gelecekteki çekirdeğini oluşturacaktır.

IŞIK YENİDEN YÜKSELİYOR

Sağlık ve Eğitim Vakfı, 1990'lı yıllara ise çok iyi bir gelişme ile başladı. Uzun yıllar tüm yönetici ve mezunların çaba göstermesi sonucu, 16 Ocak tarihli Bakanlar Kurulu Kararı ile devlet tarafından, kar amacı gütmeyen bir kuruluş olarak tanındı. Böylece, vergi muafiyetleri gibi çok önemli finansal ve yasal haklar kazanmış oldu.

Neredeyse kuruluşundan beri Vakıf'ın Yönetim Kurulu Başkanı olan Yılmaz Poda, Müttevelli Heyeti Başkanı olurken; Yaşar Yaşer 1990 yılında YK Başkanı olarak göreve getirilir. 1992 yılında Prof. Dr. Günhan Danışman (TAC'61) Genel Koordinatör olarak göreve başlar. Yaşar Yaşer ve yönetim kurulu üyeleri, iki

dönem boyunca, 1998'e kadar büyük zorluklara rağmen önemli işlere imza atacaklardır. SEV artık tüm kurumlarını fiili olarak tek çatı altında toplamayı başarmış, merkezde profesyonel bir ekip kurmuş ve 1997'de SEV için belki de en kritik icraatlarından birini başarı ile hayata geçirecek cesarete erişmiştir.

SEV İÇİN ACILI BİR GÜN

Bu konuya geçmeden önce SEV Tarihi'nde acı bir iz bırakan Özdemir Sabancı'yı (TAC'59) anmadan geçemeyiz. 1994 yılında, artık operasyonel bir organ haline gelmiş olan Müttevelli Heyeti'ne başkan olarak Özdemir Sabancı seçilmişti. SEV'e çok değer veren Özdemir Sabancı'nın, gelecek için çok önemli projeleri vardı. SEV, 9 Ocak 1996 tarihinde başkanını elim bir suikast sonucu yitirdi. Bu acı olay, tüm Türkiye'de olduğu gibi SEV Ailesi'nde de derin bir üzüntüye yol açtı.

İLKÖĞRETİM OKULLARI

Böyle üzücü olaylara ve güçlüklerle rağmen SEV, 1990'lı yıllarda önemli işlere imza atacaktır. Bunların içinde ilk olarak Gaziantep Amerikan Hastanesi'nin yenilenmesi ve 1995 yılında Gaziantep Hemşirelik Okulu'nun açılması sayılabilir. Ancak en büyük başarı, 1997 yılında Türkiye'nin 8 yıllık zorunlu eğitim yasasını çıkarmasıyla gelecektir. Bu yasa, İzmir, Tarsus ve Üsküdar'daki okulların ortaokul bölümlerinin ka-

KRONOLOJİ 2. BÖLÜM

1990

- SEV, 16 Ocak'ta Bakanlar Kurulu Kararı ile kar amacı gütmeyen bir kuruluş olarak **vergiden muaf bir kurum haline geldi**. Karar, 6 Mart 1990 tarihli Resmi Gazete'de yayınlandı.

- ÜAL, ilk erkek öğrencileri ortaokul bölümüne kayıt ederek, **karma eğitime geçti**.

- 3628 Sayılı Kanun ile **vakıf yöneticilerine mal varlığı beyanı zorunlu hale geldi**. SEV Yönetim Kurulu yenilendi ve Yaşar Yaşer YK Başkanı olarak seçildi. Yönetim Kurulu: Yaşar Yaşer (Başkan), Engin Ünsal (Başkan Yardımcısı), Mehmet Yalıtır, Tanık Bozbey, Mustafa Aysan, Şükran Çelebi, Ejide Tanık, Sema Gökçen

1992

- **ALMA MATER Sosyal Tesisleri** adı altında; İzmir, Tarsus, Talas ve Üsküdar mezunlarını bir araya getirecek bir merkez için çalışmalara başlandı.

- **Marvin A. Wittler**, ABH Genel Sekreterliği'nden emekli oldu. **Alan McCain**, yeni genel sekreter olarak atandı. SEV Genel Koordinatörü olarak **Prof. Dr. Günhan Danışman** göreve başladı.

1994

- **Özdemir Sabancı**, SEV Müttevelli Heyeti Başkanı seçildi.

- Nisan ayında **Yaşar Yaşer** bir dönem daha SEV YK Başkanı olarak seçildi: Yaşar Yaşer (Başkan) Müjde Tekil Ejide Tanık Uran Özsoy Mehmet Yalıtır Betül Özkülahçı Tuğrul Pınar

1995

- **Gaziantep Hemşirelik Okulu** tekrar eğitime başladı.

- Nisan ayında Kalamış'ta, tüm okullarının mezunlarına yönelik **Lokal (The Club)** hizmete açıldı.

1996

- **Amerikan Bord Okulları Yetişenler Derneği** kuruldu ve üye kaydına başlandı. İlk başkan Kubilay Keçelioğlu (TAC'75) oldu.

panmasına neden olur. Vakıf ve okullar, hızlı bir şekilde, aynı yıl SEV İlköğretim Okulları'nı açmak için harekete geçer. Yaşar Yaşer o günler için, "Bu gelişmeler, iki dönemlik başkanlığımın en can alıcı kısmı. Kanunun çıkmasının hemen ardından, çok kısa bir süre içinde, her üç ilde de ilkokullarımızı açmak kolay değildi. Benim için bu okulları bir anda açabilme ve bunu devam ettirebilme becerisi; belki de yüz küsur yıllık eğitim tecrübesinin, birikiminin ve eğitim konusuna yürekten inanmışlığın sonucudur" diyor. Gerçekten de diğer yabancı okulların ilkokullarını açması yıllar sürecektir. Kolay olmasa da ilkokulların açılması bir seferberlik ruhunu da tetiklemiş, tüm kurumlar arasında ortak bir kader duygusu yaratarak, gelecek açısından önemli bir eşik noktası olmuştur.

KURUMSALLAŞMA

1999 yılında, 'Bayrağı gençlere devretmek lazım' diyen Yaşar Yaşer, Yönetim Kurulu Başkanlığı'nı Muhteşem Ekenler'e devrederek Mütevelli Heyeti Başkanlığı'na geçer. Yeni Koordinatör olarak uzun yıllar çalışacak olan Ziya Köseoğlu göreve başlar. 30 yılını dolduran Sağlık ve Eğitim Vakfı, artık milenyumun kapısına dayanmıştır. En zorlu yıllar atlatılmış, kurumlar arasında işleyen yeni bir operasyonel yapı kurulmuş ve üç yeni okul açılması gibi önemli işler başarılmıştır. Muhteşem Ekenler'in (TAC'77) ardından Aralık 2000 tarihin-

de Güner Baykal (TAC'59) yönetiminde SEV ve kurumlar arasında iletişim ve eşgüdüm artmaya başlamıştır. Ancak elim bir trafik kazası sonucu 30 Ağustos 2001'de Güner Baykal, Tarsus'ta vefat eder. Bayrağı Kasım 2001'de Tamer Şahinbaş (TAC'58) devralır ve SEV tarihinde önemli bir köşe taşı haline gelecek kurumsallaşma çalışmalarına başlanır. Türkiye'nin önemli yönetim danışmanlarından Yılmaz Argüden (TAC'76) ve ekibi tarafından kurumsallaşma el kitabı hazırlanır ve uygulamaya koyulur. Yeni yatırımlar da hız kesmez. 2002 yılında, uzun yıllar sonra TAC yatılı bölümü tekrar açılır. İzmir SEV'in yeni binası için temel atılır. O yıllar için Tamer Şahinbaş, "İlköğretim okullarımıza çok büyük bir talep oldu. Bu girişim Vakıf'ın kilometre taşlarından biridir. Hakikaten bu tarihlerden itibaren okullara ciddi bir kaynak sağlanmış oldu. Öğrenci sayıları arttıkça bu kaynak da büyümeyi sürdürdü. Vakıf için çok önemli bir girişimdir. Aksi takdirde çok daha mütevazı şartlarda hizmet veren kurumlar olarak kalacaktık" diyor. Hastane için Dr. Ertan Dumanlı'nın da üstün çabaları sayesinde hem finansal hem de yönetsel anlamda yeni bir sayfa açılır. SEV'de iki dönem görev yapan Şahinbaş yönetimi, ciddi yatırımlar ve kurumsallaşma alanında önemli bir mesafe kat edilerek bayrağı Kasım 2006'da Erhan Dumanlı'ya (TAO'64, TAC'67) ve yeni yönetime devreder. Tamer Şahinbaş, bugün halen SEV Müte-

velli Heyeti Başkanı olarak SEV'e katkı sağlamaya devam etmektedir.

EN BÜYÜK YATIRIMLAR

Kurumsallaşma çalışmalarıyla operasyonel ve finansal olarak güçlenen SEV, artık büyük yatırımlar için hazır. Uzun yıllar başarılı bir profesyonel yöneticilik hayatından sonra SEV Yönetim Kurulu Başkanı olan Erhan Dumanlı ve yönetim kurulu, kurumların her biri için eylem planı hazırlayıp harekete geçer. TAC için yeni bir kampüs inşaatına başlanması, ACI'da Taner Hall binası inşaatı ile yatılılığa tekrar başlanması, Üsküdar SEV Çamlıca Kampüsü'nün faaliyete geçmesi ve SEV Amerikan Koleji'nin inşaatına başlanması gibi SEV tarihinin en büyük bütçeli yatırımları ardı ardına yapılır. Böylece 1990'lı yıllarda büyük zorluklarla karşı karşıya kalan Sağlık ve Eğitim Vakfı, ABH'den SEV'e, gelenekten geleceğe geçiş dönemini başarı ile tamamlamış durumdadır.

Amerikan Bord Heyeti'nin 2 Kasım 2010 tarihli resmi gazetede yayımlanan kararıyla, ÜAL, TAC ve ACI'nın kuruculuğunu da resmen Vakıf'a devretmesi, SEV'in geldiği bu aşamaya, kurucuların duydukları güvenin en belirgin göstergesi olacaktır.

Önümüzdeki sayı Prof. Dr. İlter Turan, Ceyda Aydede ve yakın tarihin tanıklarıyla SEV Tarihi'ne devam edecek, Vakıf'ın bugünkü faaliyetlerini ve organizasyon yapısını tanıtacaktır.

• SEV Mütevelli Heyeti Başkanı **Özdemir Sabancı**, 9 Ocak'ta suikast sonucu hayatını kaybetti.

• 29 Mart'ta Özdemir Sabancı'nın anısını ve onun projelerini devam ettirmek üzere, **Şevket Sabancı**, Fahri Mütevelli Heyeti Başkanı olarak seçildi. SEV Mütevelli Heyeti Başkanı da **Mustafa Aysan** oldu.

• **SEV Ankara Koleji** adıyla Ankara'da açılması planlanan okulun temel atma töreni, 14 Eylül'de yapıldı. Ancak sonrasında projeden vazgeçildi.

• 31 Aralık tarihi itibarıyla **Redhouse**, **SEV Yayıncılık ve Matbaacılık** adıyla resmen SEV çatısına dahil oldu.

1997

• 4306 sayılı kanun ile 8 yıllık temel eğitim zorunlu olunca TAC, ACI ve ÜAL'nin ortaokul bölümleri kapanmak zorunda kaldı. SEV çok iyi bir karar ve hızla; **Üsküdar SEV, Tarsus SEV ve İzmir SEV İlköğretim Okulları'nı açarak, eylül ayında eğitime başladı.** Yabancı okullar arasında sadece SEV Okulları böyle bir girişimi başarabildi.

• Üç okul da **internet** ile dünyaya bağlandı. Bilgisayar laboratuvarları açıldı.

• **Gaziantep Amerikan Hastanesi, resmi olarak SEV'e devredildi.** SEV Amerikan Hastanesi (SAH) adını alan kurum için resmi işletme izni 2000 yılında alındı. 1998 yılında SAH Diş Hekimliği Merkezi açıldı. 2002 ve 2005 yıllarında, binalar yenilenecek önemli bir yatırım yapıldı. 2006 yılında vefat eden SAH Yönetim Kurulu Başkanı ve SEV YK Başkan Yardımcısı olan Dr. Ertan Dumanlı'nın önemli katkıları olmuştur.

Başarı, toptan ve yek vücut olarak çalışmanın ürünü...

SEV Yönetim Kurulu Üyeliği, Yönetim Kurulu Başkanlığı ve Mütevelli Heyet Başkanlıklarıyla, Vakıf'ın en zorlu günlerinde görev yapan Yaşar Yaşer; Vakıf ile tanışmasını, maddi zorluklara rağmen üç ilköğretim okulu ve hemşirelik okulunun açıldığı 1990'lı yılları, dergimizin geçen sayısında kaldığımız yerden anlatmaya devam ediyor...

Çok uzun yıllar Sağlık ve Eğitim Vakfı'nda yöneticilik yaptınız? Vakıf'ta çalışmanız nasıl başladı?

1970'li yıllardı, bir gün Amerikan Bord Genel Sekreteri olan Mr. Wittler telefon etti ve benimle görüşmek istediğini söyledi. 'Memnuniyetle' dedim ve akşam üzeri işten sonra saat sekiz gibi buluştuk. Hoş-beş ve sohbetten sonra, "Yaşar senin Vakfımızın (SEV) yönetim kuruluna girmeni istiyorum," dedi. Ben tereddütsüz, "Peki" dedim ve ilave ettim: "Benim çok sevdiğim, saygı duyduğum ve profesyonel işim olan Sn. Vehbi Koç'un vakfının çalışma saatlerinin dışında olacak. Bu, hafta sonu günleri ve akşam saat 6'dan sonra olabilir" dedim, o da kabul etti. Yönetim Kurulu'ndaki diğer isimleri sordum. Şimdi hatırladığıma göre Yılmaz Poda ağabeyimiz, Hasan Güleşçi, Mete Akyol vardı.

O zamanki SEV'in ana problemi, çok değerli yönetim kurulu üyeleri olmasına rağmen, aşağı kademede, icracı bir genel müdür ve yardımcı kişi yoktu. Bunun için ana sebep de nakit para olmaması idi.

Bu sorunlarla uğraşırken hükümet bir karar çıkardı: Vakıf yönetimindekilerin servet beyannamesi vermeleri isteniyordu. Bizim üyelerin hemen hemen hepsi, kendi holdinglerinde mevki sahibi, yüksek mesuliyetleri olan kişilerdi. Bu karara canları sıkıldı ve üyelerimizin, ben hariç, hepsi gönüllü olarak çalıştıkları bu görevlerinden istifa ettiler. Böylece gemiyi yürütmek Mr. Wittler ve bana kalıyordu.

Önünüzdeki zorluklar neler oldu, neler yaptınız?

Hemen bir genel kurul yaptık. Ben etrafıma yeni arkadaşlar topladım.

Sağolsunlar kırmadılar. Hepsini de canla başla çalıştılar. Her zamanki fedakar ve candan kardeşlerim, hatırlayabildiğim kadarıyla Mehmet Yaltır, Tarık Bozbey, Mustafa Aydın Aysan, Şükran Çelebi, Engin Ünsal, Ejide Tanık yönetim

1998

• 23 Kasım'da **Muhteşem Ekenler**, YK Başkanı seçildi. Yeni Yönetim Kurulu şöyle oldu: Muhteşem Ekenler (Başkan) Mehmet Gür Mehmet Yaltır İlhan Dülger Şükran Çelebi Güner Baykal Sevim Öztatacı Aykut Toros İtler Turan

• **SEV'in 30., ACI'nı 120. yılı** için Ankara Neva Palas Oteli'nde kutlama yemeği yapıldı.

1999

• 19 Mart'ta Swissotel Fuji Balo Salonu'nda, **SEV'in 30. Yıldönümü** 400 kişilik katılımı ile kutlandı.

• Mart ayında **Yaşar Yaşer**, SEV Mütevelli Heyeti Başkanı oldu.

• Ağustos ve kasım aylarında **İzmit ve Düzce depremleri** oldu. SEV ve kurumları; kurtarma, destek ve yardım çalışmalarına katıldı.

• Eylül 1995'te açılan **SEV Özel Hemşirelik Okulu**, hemşirelik eğitimi için 4 yıllık lisans eğitim zorunluluğu getirilmesi nedeniyle kapandı.

• Günhan Danışman'ın akademik çalışmalarına dönmesi üzerine, **Ziya Köseoğlu** Genel Koordinatör olarak göreve başladı.

2000

• 8 yıllık ÜAL Müdürlüğü sırasında, ilk karma eğitime geçilmesi, ilköğretim okulunun açılması ve okul altyapısının iyileştirilmesinde önemli görevler üstlenen **John Heard** ayrılırken, yerine son olarak Robert College Müdürü olarak çalışan **Whitman Shepard** geldi.

• 17 Aralık'ta yapılan Mütevelli Heyeti toplantısıyla **Güner Baykal**, Yönetim Kurulu Başkanı oldu. Yönetim Kurulu üyeleri şöyle belirlendi: Güner Baykal (Başkan) Mehmet Gür İbrahim Paksoy Şükran Çelebi Ertan Dumanlı Doç. Dr. İlhan Dülger Prof. Dr. Aykut Toros Sinem Ünel Mehmet Yaltır

kuruluna girdiler. Beni başkan seçtiler. Mr. Wittler de SEV'in kasasında fevkalade haller için sakladığı 30 Cumhuriyet altını bozdurup, parasını Vakıf'a verdi. Amerikan Bord'da çalışan Mehlika Yaylalı da yetiştirdiği kadar Vakıf'ta hizmet vermeye çalıştı. Artık bir genel müdür çalıştırabilecek paramız da olmuştu. Hemen benim Devlet İstatistik Enstitüsü'nden emekli dostum Oğuz Bey'i de bulup Genel Müdür olarak tayin ettik. Böylece Vakıf'ı yürütme çabası içine girdik. Fakat üç okul ve bir hastanesi olan bir vakıf için bu paranın yetmesi imkansızdı. Nitekim altı ay sonra Oğuz Bey'e maaş ödeyemedik. Oğuz Bey yaptığı işin mukaddesliğini çok altından emekli dostum maaş bile almadan çalıştı, fakat sonra mecburen ayrıldı. Artık ben, yönetim kurulu başkanı, yardımcısı, genel müdür sekreteri olarak, kendi arabamı kullanarak, arkadaşlarla hizmeti yürütmeye çalıştık. Okullarda ve hastanemizde, maddi sıkıntı nedeniyle yapabileceğimiz çok altından hizmet verebildik. Daha sonraları maddi durumumuz elverdiği günler gelince; Genel Müdür olarak görev yapan Günhan Danışman ve daha sonra Ziya Köseoğlu'nun çok başarılı, yürekten ve özverili çalışmaları, Vakıf'ın o günlerdeki atılım yapma hamleleri ve başarılı sonuçlara ulaşmasındaki en büyük etken olmuştur. Bu vesile ile Günhan Danışman ve mali danışmanımız Ömer Baylan kardeşlerim ve emeği geçmiş kaybettığımız bütün diğer üyelerimizi ve personeli sevgiyle ve rahmetle anıyorum.

İlköğretim okullarının açılışı sizin döneminizde oldu. Neler yaşadınız?

1997 yılında ilköğretimi 8 yıla çıkarma yasasının, bizim için de yeni ufuklar açabileceğini kuvvetle hayal ediyorduk. Nitekim öyle de oldu. Biz hemen yönetim kurulunda bu yasa'yı aynı yıl tatbik etmeye ve ilköğretim okullarımızı

açmaya karar verdik. Hemen okullarda birer bina boşalttık. Etrafını da geçici yöntemlerle diğer kampüslerden ayırdık. Bu binaları, yeni açacağımız ilköğretim okullarına tahsis ettik ve hemen ilan vererek, Amerikan okullarında 8 yıllık ilköğretimin başlayacağını duyurduk. Hatırlıyorum, Üsküdar'a birinci sınıfa 85 kişi alacaktık, halbuki talep o kadar yoğundu ki müracaat 2 bin öğrenciye yaklaştı. Yeni okullar açabilmek için mali desteğe ihtiyacımız vardı. Okullarımızın yüksek prestijini ve halkımızın bize güvenini dikkate alarak; her müracaat eden çocuk için 5 bin dolar alacağımızı, bunun bir defaya mahsus bir başış olacağını, okula giremeyen çocukların paralarını daha sonra iade edeceğimizi velilere bildirdik. Bütün veliler memnuniyetle bu parayı ödediler. Gerekli parayı da böyle sağlayabiliştik.

Kanunun geçtiği birinci yıl, bizden başka, hiçbir yabancı okul ilköğretime başlayamadılar. Burada önemli bir nüans var. Bizim Vakıf, bütün okulların binalarının sahiibi, bu büyük avantaj sağladı. Diğer yabancı okulların mülkü, bağlı oldukları devlet hazinesinindi.

SEV olarak, 1998 yılından sonra dört yeni okulu bir anda açabilmek ve bunu devam ettirebilme becerisi bana göre; 150 küsur yıllık eğitim tecrübesinin, birikiminin ve eğitim konusuna yürekten inanmışlığın sonucudur. Bu kadar kısa bir zaman dilimi içinde, bence muazzam diyebileceğimiz bir hamleyi yapabilmek, mucize bir olaydır. We okullarımız, başarılı bir şekilde eğitimlerine devam ediyorlar. Bu başarının nedenini, bir yönetim kurulu başkanında veya yönetim kurulunda aramak yanlış olur. Bu; SEV'in okullarında ve eğitim kadrosunda yarattığı başarının birlik, beraberlik, toptan ve yek vücut olarak çalışmanın ve yapılacak işi yürekten hissederek ve severek yapmanın bir ürünüdür. Okullarımızla ve öğrencilerimizle ne kadar iftihar etsek azdır. İlköğretim Yasası'nı, benim

döneminin en can alıcı kısmı olarak düşünüyorum.

Yönetim Kurulu Başkanlığı'ndan sonra Mütevelli Heyeti Başkanlığı yaptınız. Bugün ve gelecek için nasıl bir mesaj vermek istersiniz?

Ben 1998 yılında okulların açılmasının ardından, ciddi bir gelire kavuşan Vakıfı devrederek Yönetim Kurulu Başkanlığı'ndan ayrıldım. Yönetime daha genç kardeşlerimin gelmesi ve artık bayrağı onların taşıması uygun olur diye düşündüm. Genel kurul beni Mütevelli Heyeti Başkanı olarak seçti. Daha sonra o görevi de iki dönem yaptım ve sonra emekli oldum. Ama kalbimin devamlı SEV'de olduğunu da bilmenizi isterim. Neredeyse iflas haline gelmek üzere olan SEV nasıl silkinerek, şimdiki bu güçlü haline geldi? Kalkınmasını ve geçirdiği merhaleleri ancak bizzat yaşayan ve gören bilir. SEV'in tarihini bilmeden, şimdiki başarılarını takdir etmekte zorlanabiliriz. Nereden nereye gelinebilir? Kötüyü bilmeden iyiyi daha az takdir ederiz diye düşünüyorum. Her gelen Yönetim Kurulu ve Başkanı, yine kendi üç okulumuzun mezunlarını seçtiler. Göreve gelen bütün kardeşlerimiz de canla başla hizmet ettiler ve başarılarla ilaveler yaptılar. Başarılar; birlikten, beraberlikten, eğitim konusuna olan kuvvetli inançtan, birbirimize duyduğumuz saygıdan, özveriden ve okullarımızdaki eğitimin bize verdiği özel sevgiden geldi diye düşünüyorum. Ama bunlar kadar, belki daha da önemli bir husus var: Hepimizin, yeni ve eski öğrencilerin, Cumhuriyet ve Atatürk sevgisi ile yetiştirilmemiz ve çağdaş, laik, sosyal hukuk devleti bilincine bağlılığımızdır. Bizim böyle yetişmemizde büyük rol oynayan, başta otuz yıl okulumuzun Türkçe Edebiyat öğretmeni olan Haydar Gofer'e ve eğitimimizde emeği geçen diğer bütün hocalarımıza şükranlarımızı sunmayı bir borç bilirim.

2001

• 30 Ağustos tarihinde, SEV Yönetim Kurulu Başkanı **Güner Baykal (TAC'58)**, bir trafik kazası sonucu Tarsus'ta vefat etti. Baykal, TAC Mezunlar Derneği'nin de kurucularından biriydi. YK Başkanlığı görevini Mehmet Gür vekaleten devraldı.

• Üsküdar SEV 1. - 4. sınıflar için Beylerbeyi Kampüsü kuruldu.

• Kasım ayında **Tamer Şahinbaş**, SEV Yönetim Kurulu Başkanı oldu. Yönetim Kurulu Üyeleri: Tamer Şahinbaş (Başkan) Mehmet Gür İbrahim Paksoy Şükran Çelebi Dr. Ertan Dumanlı Dr. İlhan Dülger Dilek Erzik Prof. Dr. Aykut Toros Sinem Ünel

• Kasım ayında yapılan **SEV MH Toplantısı'nda**; Ceyda Aydede, Gülşen Çapa, Candan Çilingiroğlu, Prof. Dr. Sedefhan Oğuz, Demir Sabancı, Naci Sığın, Warren Winkler mütevelli olarak seçildi.

2002

• Üç okul mezunlarının ortak lokali olan **The Club**; Levent, Fenerbahçe ve Kalamış'tan sonra Çengelköy'e taşındı.

• Uzun yıllardır Amerikan Bord'un Genel Sekreterliği'ni yürüten **Alan McCain** emekli oldu. Yerine Dorothy Birge Keller ve Robert Samuel Keller göreve geldi.

• TAC, uzun yıllar aradan sonra 2002-2003 eğitim yılında **yeniden yatılı öğrenci almaya başladı**.

• İzmir, Tarsus ve Üsküdar SEV ilköğretim Okulu, **ilk mezunlarını verdi**.

2003

25 Mart tarihinde **İzmir SEV İlköğretim Binası**'nın temeli törenle atıldı.

Bizim dönemimizde beraber çalıştığımız arkadaşlar çok kıymetli yöneticilerdi. O zaman ben şunu söyledim ve hâlâ söylüyorum. Ben başbakan olsam, bizim okullarımızdan mezun olanlarla Türkiye'yi idare ederim demiştim. Hala da o fikre sahibim. Bizim dönemimizdeki arkadaşlar kendi konularında uzmanlıklarından büyük katkılar yaptılar. Yönetimde müsterek bir karar alma mekanizması uyguladık. Concensus Management yani herkesin kararlarda mutabık olduğu bir yönetim tarzı bu. Ayrıca Yönetim Kurulu toplantılarına yedek üyeleri de dahil ettik. Böylece Mütevelli Heyeti üyelerinin neredeyse yarısı SEV'in yönetiminin içinde olabildiler. Bu durum hem consensus management yaklaşımımızı güçlendirdi, hem de bizden sonraki YK'nın oluşumunu ve yönetsel devamlılığı kolaylaştırdı.

Diğer yandan en büyük gücümüz de Vakıf'ın içinde kurduğumuz kurullardı, komitelerdi. Mesela eğitim komitesi dediğimiz zaman, eğitimde çığır açmış insanlar vardı. Esin Hoyer gibi mesela... Efsane hoca ve yöneticiler... Dr. Ertan Dumanlı'nın yönettiği Sağlık Komitesi vardı... Gerçekten Hastane'ye ömrünü adadı. Bu komiteler Vakıf'ta çalıştığı zaman vakfın yüzü başka olur. İşlerin çok daha iyiye gittiğini görüyorsunuz. Sadece yöneticiler yürüyemez. Yöneticilerin bu komiteleri çok iyi koordine etmesi gerekiyor.

O dönemde kurumsallaşmayla ilgili neler yapılmıştı?

Kurumsallaşması konusunda çok çalıştık. Komiteler kuruldu ve çok ciddi bir çalışma yürütüldü. Yılmaz Argüden (TAC'76) bizim mezunumuzdur. Ondan kapsamlı bir çalışma yapmasını istedik. Hem Vakıf'ın hem de yönetiminden sorumlu olduğu tüm kurumların, okulların, hastanenin, yayınevinin ne şekilde çalışması lazım, Vakıf'la nasıl ilişkilendirilir... Tüm bunların hepsini kocaman bir kitap haline dönüştürdük. Yönetim Kurulu'nda bu kitabın üzerinde çok çalıştık, geliştirdik. Sonunda Yönetim Kurulu'nun kararı ile bu bizim yönetim kitabımız oldu. Kurumsallaşma yönünde en önemli çalışmalarımızdan biriydi. Prof. Dr. İler Turan (TAC'58) hocamız bize çok büyük katkı yapmıştır.

Yatırımlar konusunda bilgi verebilir misiniz?

Tabii kurumlardaki özellikle okul kampüslerindeki durumları inceledik. Tek tek kampüslerin fiziki planlanması yapıldı, önemli yatırımlar yaptık. Beylerbeyi kampüsü açılarak Üsküdar Amerikan kampüsüne ciddi bir rahatlatma getirildi. Üsküdar SEV'in 1. ve 4. sınıflarını bu yeni kampüse taşıdık. ÜAL kampüsünün büyütülmesi için Mavi Bina kat maliklerinden teker teker satın alınması, Tapu-Kadastro binasının

TAMER ŞAHİNBAŞ DÖNEMİNDEKİ YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

KASIM 2001

Tamer Şahinbaş (Başkan), Mehmet Gür, İbrahim Paksoy, Şükran Çelebi, Ertan Dumanlı, İlhan Dülger, Dilek Erzik, Aykut Toros, Sinem Ünel, (Yedek Üyeler), Ejide Tanık, İlhan Dülger, İler Gürel, Aykut Toros, Mete Akyol, Selçuk Tamer, Şima Belik, Öner Akgerman, Hadi İlbaş.

KASIM 2003

Tamer Şahinbaş (Başkan), Ertan Dumanlı, İbrahim Paksoy, Ceyda Aydede, Dilek Erzik, Müjde Tekil, Sait Tosyalı, Dr.İler Turan, Sinem Ünal. (Yedek Üyeler) Erhan Dumanlı, Prof.Dr. Serdar Küçükkoğlu, Selami Güleç, Esin Hoyer, Salim Erdem, Prof. Dr. Sedefhan Oğuz, Şebnem Day, Tülay Güngen, Prof.Dr. Eres Söylemez.

becayaşle araziye dahil edilmesi, Tramvay Deposu'nun kat karşılığı yapımı gibi zorlu projeler hayata geçirildi. İzmir ve Tarsus kampüsleri için de pek çok çalışmalar oldu. Örneğin 2003 yılında İzmir SEV'in bugünkü binasının projesi hazırlandı ve temeli atıldı. Benim en değer verdiğim gelişmelerden biri ise TAC mezununu olarak, kampüste yeniden yurt açılarak, yatılılığı dönmüş olmamızdı. TAC'nin bugün geldiği noktada önemli bir dönüm noktasıdır. Bu kararla bölge okulu olmaktan çıkıp, tüm Türkiye'den öğrenci almaya tekrar başlanabildi. Hastane için çok önemli çaba harcadığımızı söyleyebiliriz. Yukarıda anlattığım gibi Dr. Ertan Dumanlı ile birlikte çok büyük bir emek harcadık. 2000 yılında Vakıf, Gaziantep Amerikan Hastanesi'nin resmi işletme iznini almıştı. 2002 ve 2005 yıllarında binaların kilit bölümleri yenilendi. Dr. Ertan Dumanlı'nın çabalarıyla Hastane, SGK sistemine dahil edilirken, yönetsel ve finansal olarak, çalışan, yeni bir sistem kuruldu.

Bugün SEV Mütevelli Heyeti Başkanı olarak, ABH Geleneğinden

Geleceğe baktığınızda SEV hakkında neler söylemek istersiniz?

Amerikan Bord, SEV'in bugünkü durumundan çok memnun. Eskiden dünyanın her tarafına dağılmış bir Amerikan Bord Heyeti vardı. Son 50 yılda küçülmeye başladılar ve dünyanın her tarafında mallarını mülklerini, içinde bulundukları ülkelerin kiliselerine bağışladılar. Türkiye'de ise tamamen farklı bir yol seçtiler, Sağlık ve Eğitim Vakfı'na bağışladılar. Bu görülmüş duyulmuş bir şey değil dünyada. Neden dersiniz, çünkü bizim mezunlarımızın SEV'i yaşatacağına, büyüteceğine inanıyorlardı. Vakıf'ta bunu yapabilecek kadrolar olduğunu gördüler. Böyle bir kurum, bunu güvendiği için yapar. Biz de bu güveni boşa çıkarmadık. SEV bu anlamda eşi olmayan bir vakıftır. Menfaat karşılığı yapılan işler değildir bunlar, gönüllü yapılan hizmetlerdir. Vakıfların öyle olması lazım, ama Türkiye'de pek böyle olmuyor. SEV bu anlamda da özeldir. Yönetim Kurulu, Mütevelli Heyeti karşılık olarak hiç bir şey beklemiyor. Bu nedenle de bugün çok iyi bir noktaya geldik ve istikbale de çok iyi bakıyoruz.

İSTESEK BİR KAÇ TANE KURABİLİRİZ AMA...

Koç Üniversitesi'nin Kurucu Rektörlüğünü yaptığınızı biliyoruz. Vakıf üniversiteleri alanını yakından bilen biri olarak SEV gelecekte bir üniversite kurabilir mi?

Önce nasıl bir üniversite sorusunu sormak lazım. Görüyoruz artık herkes üniversite kuruyor. Ama üniversite, yüksek seviyede bir dersane mi olacak, yoksa öğrencilerine eğitim verip bilimin sınırlarını ileriye taşıyacak araştırma geliştirme mi yapacak? Bu ikisini birden yapacaksanız üniversite vasfını hak ediyorsunuz. Şimdi bizim mezunlarımız bakarsanız, bir kaç tane üniversite yapacak kadar çok mezunumuz var. Mezunlar arasında kimler yok ki? Nitekim üniversite bir dönem gündeme de geldi. Buna hararetle karşı çıktım. Üniversite için en iyi hocalara sahip oluruz, mezunlarımız arasında çok kıymetli bilim insanları var. Ama bu kesinlikle yetmiyor. Üniversite bambaşka bir misyondur ve bu misyonu karşılayacak büyük bir finansal güç gerekiyor. Kaynak olması lazım. Bu kaynağı yaratabiliyorsanız girebilirsiniz. Üniversite para kazanılacak bir alan değil. En azından biz bunu para kazanmak için yapamayız, SEV para kazanmak için üniversite açtı dedirtemeyiz. O nedenle biz kendi konularımıza yoğunlaşalım ve kendi işimizi en iyi yapmaya devam edelim görüşündeyim. Yönetim kurullarımızda görüşüldü, mütevelli heyetimizden de talep oldu bu anlamda. Ama ben kesinlikle üniversitenin doğru olduğuna inanmıyorum. Belki çok ilerde böyle bir misyon üstlenilirse, mali gücümüz de hakkıyla yapacak seviyede olursa gündeme alınabilir. Bugün ve yakın gelecekte kendi konularımızda genişlemeyi hedeflemeliyiz.

Erhan Dumanlı TAO'64 / TAC'67

Potansiyel görüyorsan para harcayacaksın

2006-2012 yılları arasında iki dönem SEV Yönetim Kurulu Başkanlığı yapan Erhan Dumanlı; SEV için çalışmaya nasıl başladığını, Tarsus ve İzmir'deki yatılılığın yeniden başlamasını, Üsküdar SEV'in yeni kampüsüyle ÜAL'nin kapasitesinin artışı, TAC-Tarsus SEV ve SEV Amerikan Koleji kampüs inşaatları gibi çalışmalarını anlatıyor.

Erhan Dumanlı ile Ağustosun en sıcak günlerinden birinde görüşüyoruz. Söyleşiye kendimizi öyle kaptırmışız ki sığağı hissetmiyoruz bile. Erhan Dumanlı; Sağlık ve Eğitim Vakfı'nın zorlu ekonomik koşulları ve operasyonel sıkıntıların yaşandığı yılları geride bırakarak, artık büyük yatırımların başladığı bir dönemi heyecanla anlatıyor.

Talas'a gelişiniz nasıl oldu?

1959'da Talas Amerikan Ortaokulu'na girdim. Adana'dan koştuk geldik Talas'a, dağın başına. Annen, baban veya kardeşin, seni okula bırakıp gidince başından aşağı kaynar sular dökülüyor. Durumunu daha iyi anlıyorsun. Senin gibi yatılılıkla buraya gelmiş olan arkadaşlarınla; bir kişilik oluşturun, bir düzen kuruyorsun. Banyonu, tuvaletini, paranı ayarlıyorsun. Sıkıntını arkadaşlarınla çözmeye başlıyorsun. Bunların önemini anlıyorsun.

Talas'tan sonra neler yaptınız?

Talas'ı bitirenlerden yaklaşık yüzde 60 kadarı Tarsus'a, diğerleri Robert'e girerdi. Ben Tarsus'a devam ettim. Tarsus'tan sonra da 1967'de üniversite için Robert'e girdim. Robert Kolej, 1972'de Boğaziçi Üniversitesi oldu ve biz böylece Boğaziçi Üniversitesi'nin ilk mezunlardan olduk. Business Administration (iş idaresi) okudum. Robert Kolej'den Boğaziçi Üniversitesi'ne geçerken sadece 700 kişiydik. Şu anda B.Ü.'de 12-13 bin kişi vardır.

Sigorta sektörünün duayenlerinden birisiniz. Bu alana nasıl girdiniz? Neler yaptınız?

İlk işime, Londra'da Arthur Andersen'de 1973'te başladım. Denetim alanında. Burada iki yıl çalıştıktan sonra, İstanbul bürosunu açmak için 15 kişi ile Türkiye'ye döndük. Benim bankacılık ve sigorta alanına girişimin ilginç bir öyküsü var. Hüsnü Özyeğin bir gün, Şişli'de yürürken Çukurova binasını görüyor. Kendisi, Mehmet Emin Karamehmet'in Robert'ten sınıf arkadaşı. 'Merhaba' demek için içeri giriyor ve giriş o giriş biliyorsunuz. Pamukbank'la başlayan bir öykü. Tesadüf ki ben de Hüsnü Özyeğin ile askerliği beraber yapmıştım. Oradan bir tanışıklığımız var. Bana, 'Pamukbank'ta Genel Müdür Yardımcısı olur musun?' dedi. Ben de denetimden bankacılığa geçtim. Yıl 1981. Ardından Akbank Genel Müdür Yardımcılığı ve 1987 yılında ise

tekrar Çukurova Grubu'ndan teklif geldi. Yapı Kredi'nin ana sermayedarı olduğu Halk Sigorta, Çukurova Sanayi İşletmeleri, Çukurova Çelik, Genel Sigorta... Şimdi Mapfre olan... 'Bunlardan birini seç' dediler. Ben de Halk Sigorta'yı seçtim ve böylece sigortacılık hayatım başladı. 1987'nin Eylül ayıydı. Sonra Halk Sigorta'nın adını değiştirdik, Yapı Kredi Sigorta yaptık. Ve sigorta sektöründe 17 sene geçirdik.

Çok uzun bir süre gerçekten de... Neler yaptınız?

Yapı Kredi Sigorta'ya neredeyse sıfıra yakın bir noktadan başladık. Ben geldiğimde şirketin değeri 20 milyon dolardı. Bıraktığımda ise 1 milyar Euro idi.

17 yıllık sigorta deneyiminden sonra SEV'de Yönetim Kurulu Başkanı oluyorsunuz. Nasıl karar verdiniz, ilk neler yaptınız?

Hep SEV Yönetim Kurulu Başkanı olmam konusunda talep gelirdi. Ben de hep, 'Çalışıyorum. Profesyonel insanlar SEV'e yeterince vakit ayıramaz' derdim. Emekli olunca, 'Hadi gel artık SEV'in başına' dediler. Sonuçta kabul ettim. Yönetim Kurulu Başkanı olduğum zaman 2006'nın Mayıs ayıydı. Hemen kolları sıvadık. Okullarda o zaman fark ettiğimiz bazı sorunlar vardı. Örneğin, 25-30 yıldır sorunları olduğunu hep konuştuğumuz TAC vardı. Bir de ACI'da, yani İzmir'deki okulumuzda acil sorunlar vardı. Öncelikle şu sorunun cevabını aradık; 'Niye Tarsus sürekli zarar ediyor?' Tarsus'ta o dönemde mali sorunların ötesinde bir de öğrenci olayları, okuldan atılmalar, disiplin cezaları birbirini kovalıyordu. Tabii ki bunlar hemen çözülecek şeyler değildi. Bir şeyi yapıyorsan sonuçlarını ancak üç - beş sene sonra almaya başlıyorsun.

Sorunların kaynağı neydi?

Öncelikle TAC olsun, ACI olsun; Amerikan Bord Heyeti zamanında gerekli desteği alamadıkları için yatılılığı kaldırmışlardı. Bana göre bizim en büyük handikapımız burasıydı. Yatılılık kalkınca TAC; Tarsus, Mersin, Adana civarının okulu, yani bölge okulu haline gelmişti. Yatılılık varken, Anadolu'dan en iyi talebeler bu okula geliyordu. Bu da okulu yüksekte tutuyordu. Benzer bir durum İzmir'de de vardı.

Ne yaptınız?

Önce İzmir'den başladık. Orada Taner Hall adını verdiğimiz yeni bir bina inşa ettik. Üst katını kız öğrenciler için yatakhane yaptık. Çok ciddi bir taleple karşılaştık. Çünkü önceden durum şöyleydi: Manisa'dan, Aydın'dan ya da İzmir'in içinden öğrenciler geliyor. Anne-baba ev bakmaya çalışıyor. Kız öğrenci zorlanıyor, ebeveynlerin gözü arkada kalıyor. 'Bunu artık bırakalım. Okulun içine kendi yatakhanelerimizi yapalım' dedik. Anne ve babanın gözü ve aklı sürekli çocuğundaysa, olmuyor. Yaklaşık 60 kişi kapasitesi

olan bir kız yatakhanelisi ile gayet iyi çalışmaya başladık. Ardından kampüsün karşısında bir yerimiz vardı, oraya da erkek öğrenciler için 84 öğrenci kapasiteli erkek yurdunu yaptık. Uzaktan gelenler memnun oldu. ACI hemen kâr etmeye başladı. Takip eden yıllarda, talebe kalitesi ve sayısı artınca, bunun etkisi hemen görüldü. ACI'ya tahmini 130 kişi gelirken, bu rakam 160'a çıktı. Okulun randımanlı çalıştığının ilk göstergesi, talebe sayılarının artmasıdır.

Peki Tarsus'ta neler yapıldı?

'Ne yapıp, ne edelim?' diye düşünüyorduk. Bizim eski kampüsün yanında bir pamuk çirçir fabrikası vardı. Burası satışa çıktı. Uğraş, uğraş, sonunda aldık. Altı dönüm. Konkurlarla filan çok iyi mimarlar seçtik. Proje, Avrupa'da ödül aldı. Oraya muazzam bir kampüs inşa edildi. Bu yıl, dünyadaki en iyi okul kampüsleri arasına girdi. Mimarlar, proje ve kampüs... Üçü de ödül aldı. Biz projeyi yaparken 'Liseye herhalde 90 talebe alırsız' diyorduk. Geçen sene 120 öğrenci, bu sene de 135 öğrenci alındı. Bir şey iyi gitmiyorsa, 'Valla iyi gitmediği için ben burayı gözden çıkarıyorum. Buraya da para yatırılmaz' dersin, o zaman orası daha da çöker. İyi gitmeyen bir yerde potansiyel görürsün, biraz harcayacaksın. Evet para harcadık ve yeni bir kampüs yaptık. Tarsus'un istikbalini de kurtardık.

ÜAL'nin durumu nasıldı?

Üsküdar Amerikan bugün Türkiye'de, Robert Koleji'nin hemen altında ikinci sırada gelen bir okul. Üsküdar'ın o dönem şöyle bir sorunu vardı. (Gerçi bazı arkadaşlara göre sorun, bazılarına göre değildi). Şöyle ki: İlkokulun önemli bir kısmı, lisenin içindeydi. Eğitimciler sürekli bize gelip, 'Bu küçük öğrencilerle lise öğrencileri aynı çatı altında olmaz' diyorlardı. Daha önce 1.-4. sınıflar, Beylerbeyi'ne taşınmıştı. Ama 5.-8. sınıflar, ÜAL Kampüsü içindeydi. Ben yöneticiyim ama eğitimcilere hak veriyordum. 'O zaman ne yapalım?'

diye düşündük. 'Bu sınıfları başka bir yere taşıyalım' dedik. Aradık taradık, Çamlıca'da büyük bir bina bulduk. Neyse, iyi bir anlaşma yaptık. Okulu, Üsküdar'ın içinden çıkartıp oraya koyduk. Üsküdar'ın kampüsünde bir tek anaokulu kaldı... Sonuçta ne oldu? Üsküdar'ın hazırlık kontenjanı bir anda 96 kişiden 168 kişiye çıktı. Yerler boşaldı, lise genişledi. Daha fazla talebe almaya başladı. Evet bir masraf yapıldı ama lise daha verimli, daha kârlı bir okul haline geldi. Bugün, bütün dikkatini lise öğrencilerine veriyor.

SEV Amerikan Koleji (SAC) için ilk adımları da atıyorsunuz?

İlkokullar açıldığından beri, buradaki öğrencilerimizin sınavsız girebilecekleri bir SEV Lisesi fikri vardı. SAC için İstanbul'da sürekli arsa arıyorduk. 'Ne yapalım, ne edelim' derken, bir gün Hüsnü Özyeğin'in oğlu Murat ile konuşurken, 'Erhan Bey, biz size arsa verelim' dedi. Çekmeköy'de çok büyük bir alan almışlardı Özyeğin Üniversitesi için. Bugün bakıyorum, 'Allah sağ olsun' diyorum. SEV için yaptıkları büyük iyilikti. 46 dönüm araziye bize aldıkları fiyattan verdiler. Bugün arsanın fiyatı 10 katına çıkmıştır. Ama o zamanlar, bu satın alma ve okul inşaatı, bütün fonlarımıza emdi. 18 bin metrekare inşaat ve 600 öğrenci kapasiteli bir lise... Şimdi orası SEV Amerikan Koleji oldu. Bugün kapasitesini doldurmayı bırakın, müdürlerin eline megafonu alıp, 'Burası bana küçük geliyor' dediğini duymak mutluluk verici bir şey. Puanları da oldukça iyi.

Tüm bunları yaparken bakış açınız neydi?

Yönetici olmayan insanların ilk baktığı yer bütçelerdir. Yönetici insan tabii ki bütçeye de bakar, ama ilk baktığı yer 'Hedef doğrultusunda o işi yapacak kalitede adam var mı yok mu? Başarılı olur muyuz, risk almaya değer mi?' olmalıdır. Arthur Andersen'deki yöneticimin şu cümlesini hiç unutmam: 'Findık fıstık verirsen karşılığında maymun alırsın.'

SEV nereye yürümeli, gelecekle ilgili neler söylersiniz?

Eğitim alanında yüzlerce yıllık bir geleneği bugüne başarı ile taşıdık. Bence eğitimde ilerlemeliyiz. Yapılan son yatırımların etkileri birkaç sene daha sürecektir. Ancak ben olsam durmam, bir yerden kaynak bulup yatırıma devam ederim. Zaten vakıf olduğumuz için gelirlerimizin yüzde 66'sı eğitim dönme zorunda. SAC otursun, TAC bir düzlüğe çıksın, Vakıf çok ciddi bir parasal güce kavuşacaktır. İki üç yıl bu gelirleri biriktirip, eğer vizyonunuz da varsa yeni liseler ve okullar açabilecek güce ulaşabilirsiniz. Ama hiçbir zaman da zincir restoran gibi eğitim kurumu açmayız. Aynı kaliteyi sağlamak kolay bir şey değildir ve bu ruhu koruyacağız.

ERHAN DUMANLI BAŞKANLIĞINDA YÖNETİM KURULU ÜYELERİ

KASIM 2006

Hale Dicleli, Piraye Erdem, Defne Erdur Bekdik, Esin Hoyo Prof. Dr. Serdar Küçükoğlu, Naci Sığın, Sait Tosyalı, Mehmet Yaltrı

KASIM 2009

Piraye Erdem, Ahmet Ceranoğlu, Defne Bekdik, Gülşen Çapa, Mehmet Gür, Mehmet Yaltrı, Prof. Dr. Sedefhan Oğuz, Prof. Dr. Serdar Küçükoğlu

SEV SANAL MÜZEYİ TAKİP EDİYOR MUSUNUZ?

 PORTRELER
  FOTOĞRAFLAR
  RÖPORTAJLAR
 OBJELER
  BELGELER

ŞİMDİ DE INSTAGRAM'DAYIZ!

www.instagram.com/sevsanalmuze

[sevsanalmuze.com](https://facebook.com/sevsanalmuze)

facebook.com/sevsanalmuze

SEV MÜTEVELLİ HEYETİ

SEV Mütevelli Heyeti, Vakıf'ın en yüksek karar organıdır. Yılda iki kez toplanır. Gönüllü mezunlardan ve kurumlara emeği geçmiş 41 mütevelliden oluşur.

SEV Fahri Başkanı

- Şevket Sabancı (TAC'56)

SEV Mütevelli Heyeti

- Başkan, Tamer Şahinbaş (TAC'58)
- Başkan Yrd. Mehmet Yaltrı (TAC'67)
- Prof. Dr. İlder Turan (TAC '58)
- Mete Akyol (TAC'55)
- Jozef Amado (TAC'67)
- Ceyda Aydede (ACI'73)
- Prof. Dr. Mustafa A. Aysan (TAC'52)
- Tarkan Bozbey (TAC'68)
- Gülsen Çapa (UAA'66)
- Şükran Çelebi (ACI'75)
- Candan Çilingiroğlu (ACI'74)
- Dilek Erzik (UAA'61)
- Sema Gökçen (ACI'61)
- Hasan Güleşçi (TAC'56)
- Tülay Güngen (ACI'74)
- İlder H. Gürel
- Esin Hoyi (UAA'58)
- Oktay İşcen (TAC'45)
- Bülent Kalpaklıoğlu
- Hazım Kantarcı (TAC'63)
- Prof. Dr. Ahmet N. Koç (TAC'51)
- Prof. Dr. Sedefhan Oğuz (UAA'75)
- Prof. Dr. Zeynep İ. Önsan (UAA'64)
- İbrahim Paksoy (TAC'68)
- Yılmaz Poda (TAC'49)
- Demir Sabancı (TAC'89)

- Ejide Tanık (ACI'72)
- Prof. Dr. Aykut Toros (TAC'63)
- Sait Tosyalı (TAC'74)
- Aykut Tuzcu (TAC'67)
- Yrd. Doç. Dr. Engin Ünsal (TAC'55)
- Füsün Üstün (UAA'64)
- Dr. Warren Winkler
- Feyhan Yaşar (ACI'74)
- Yaşar Yaşar (TAC'51)
- Piraye Erdem (ACI'80)
- Prof. Dr. Emre Akkuş (TAC'76)
- Salim Erdem (TAC'75)
- Prof. Dr. Serdar Küçükkoğlu (TAC'76)
- Berna Ülman (UAA'83)
- Dr. Giray Velioğlu (TAC'67)
- Mehmet Tevfik Nane (TAC'84)
- Ege Karapınar (ACI'78)
- Semih Bilgin (TAC'68)
- Pınar Balcı Güventürk (UAA'85)

Onursal Mütevelliler

- Muhtar Kent (TAC'71)
- Zeliha Dural (ÜAA'46)
- Anna G. Edmonds
- Kenneth Frank
- Burhan Karaçam
- Johannes Meyer
- Sevindik Özev (ÜAA'49)
- Sevim Öztahacı
- Harold Schoup
- İstemihan Talay (TAC'64)
- Müjde Tekil (ÜAA'60)
- Berin Tümer

EN SIK
KULLANILAN
5000
SÖZCÜK

REDHOUSE

İLKÖĞRETİM RESİMLİ SÖZLÜK

İNGİLİZCE-TÜRKÇE / TÜRKÇE-İNGİLİZCE

*İlköğretim Resimli Sözlük en iyi
#OkulArkadaşın olmaya hazır!*

**Rengârenk ve eşsiz
bir sözlük!**

- İngilizce öğretim programında öğretilen İngilizce sözcük, deyim ve terimlerin Türkçe karşılıkları
- İngilizce sözcüklerin seslendirilişini gösteren Sesletim Kılavuzu
- Sözcükleri örneklediren renkli resimler
- Zengin örnek cümle içeriği

www.facebook.com/RedhouseKidz
www.facebook.com/RedhouseYayinlari
www.instagram.com/RedhouseKidz

www.redhouse.com.tr

UÇMANIN KOLAY YOLU: PEGASUS!

Pegasus'la artık sadece uçuşunuzu değil, tüm seyahatinizi dilediğiniz gibi planlayabilirsiniz. Hemen flypgs.com'a girin; tatilinizle ilgili tüm detayları tek bir tıkla halledin! Pegasus'un birbirinden farklı hizmetleriyle kolay seyahatin keyfini çıkarın.

SEYAHATİNİZİ ZENGİNLEŞTİREN HİZMETLERİMİZ

YEMEK SEÇİMİ

KOLTUK SEÇİMİ

EK BAGAJ

ARAÇ KİRALAMA

OTEL REZERVASYONU

FLEX

HAVAALANI TRANSFER

OTOPARK

KOLAY VİZE

TUR VE ETKİNLİKLER

flypgs.com
ucuz biletin adresi

PEGASUS